ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 27.10.2021 г.
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на надзорните правомощия, санкциите, клоновете от трета държава и рисковете с екологичен, социален и управленски характер, и на Директива 2014/59/ЕС

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Предложеното изменение на Директива 2013/36/ЕС (Директивата за капиталовите изисквания или ДКИ) е част от законодателен пакет, който включва и изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламента за капиталовите изисквания или РКИ)[1].

В отговор на сериозната финансова криза от 2008—2009 г. (СФК) Съюзът проведе значителни реформи на пруденциалната уредба на банките, за да се подобри тяхната устойчивост и по този начин да се помогне за предотвратяване на повторение на подобна криза. Тези реформи до голяма степен се основават на международните стандарти, приети от 2010 г. насам от Базелския комитет по банков надзор (БКБН)[2]. Тези стандарти са известни в своята съвкупност като стандартите на Базел III, реформите по Базел III или рамката Базел III[3].

Важността на световните стандарти, разработени от БКБН, непрекъснато се увеличава поради все по-глобалния и взаимосвързан характер на банковия сектор. Глобализираният банков сектор улеснява международната търговия и международните инвестиции, но едновременно с това генерира и по-сложни финансови рискове. Без единни световни стандарти банките биха могли да изберат да установят дейността си в юрисдикцията с най-леките режими на регулиране и надзор. Това може да доведе до регулаторна надпревара за достигане на най-ниски равнища с цел да се привлече дейност за банката, като същевременно се увеличи рискът от финансова нестабилност в световен мащаб. Международната координация по световните стандарти ограничава този вид рискова конкуренция до голяма степен и е от ключово значение за поддържането на финансова стабилност в глобализирания свят. Със световните стандарти също така се опростява животът на банките, осъществяващи международна дейност — сред които са голям брой банки от ЕС, — тъй като се гарантира, че в най-важните финансови центрове по света се прилагат в голяма степен подобни правни норми.

ЕС е ключов поддръжник на международното сътрудничество в областта на регулирането на банковия сектор. Първият набор от реформи след кризата, които са част от рамката Базел III, беше осъществен в две стъпки:

- през юни 2013 г. с приемането на РКИ[4] и ДКИ IV[5];
- през май 2019 г. с приемането на Регламент (ЕС) 2019/876[6], известен и като РКИ II, и на Директива (ЕС) 2019/878, известна и като ДКИ V[7].

---

1 COM(2021) 664.

2 В БКБН участват като членове централни банки и банкови надзорници от 28 юрисдикции по целия свят. Белгия, Франция, Германия, Италия, Люксембург, Холандия и Испания от държавите — членки на ЕС, както и Европейската централна банка са членове на БКБН. Европейската комисия и Европейският банков орган (ЕБО) участват в срещите на БКБН като наблюдатели.

3 Консолидираната рамка Базел III е достъпна на адрес https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm.

4 Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 321, 26.6.2013 г., стр. 6).

5 Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

Осъществените до момента реформи бяха насочени към повишаване на качеството и количеството на регулаторния капитал, който банките трябва да държат, за да покрият потенциални загуби. Освен това те имаха за цел да се намали прекомерният ливъридж на банките, да се повиши устойчивостта на банките към краткосрочни шокове на ликвидността, да се намалят тяхната зависимост от краткосрочно финансиране и техният риск от концентрация, както и да се намери решение на проблема с институциите, смятани за твърде големи, за да бъдат оставени да изпаднат в несъстоятелност[8].

В резултат на това с новите правни норми бяха засилени критериите за приемлив изискуем капитал, бяха увеличени минималните капиталови изисквания и бяха въведени нови изисквания по отношение на риска от корекция на кредитната оценка[9] и на експозициите към централни контрагенти[10]. Освен това бяха въведени няколко нови пруденциални мерки: изискване за минимално отношение на ливъридж, коефициент на краткосрочна ликвидност (известен като отношение на ликвидно покритие), отношение на дългосрочно стабилно финансиране (известно като отношение на нетното стабилно финансиране), максимални размери на големите експозиции[11] и капиталови буфери на макропруденциално равнище[12].

Благодарение на този първи набор от реформи, осъществени в Съюза[13], банковият сектор на ЕС стана значително по-устойчив на икономически сътресения и влезе в кризата, породена от COVID-19, в значително по-стабилно състояние, отколкото беше в началото на СФК.

В допълнение към това в началото на кризата с COVID-19 надзорните органи и законодателите предприеха временни ответни мерки. В своето тълкувателно съобщение относно прилагането на счетоводните и пруденциалните правни норми за улесняване на банковото кредитиране в ЕС „Подкрепа за бизнеса и домакинствата в контекста на COVID-19“ от 28 април 2020 г.[14] Комисията потвърди гъвкавостта, предвидена в пруденциалните и счетоводните норми и изтъкната от европейските надзорни органи и международните органи. На тази основа през юни 2020 г. съзаконодателите приеха целенасочени временни изменения на специфични аспекти на пруденциалната

---

6 Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012.

7 Директива (ЕС) 2019/878 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала.

8 Вж. https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm.

9 Корекцията на кредитната оценка е счетоводна корекция на цената на дериват за отчитане на кредитния риск на контрагента.

10 Това бяха единствените значителни промени в частта от стандартите, които се занимават с основаните на риска капиталови изисквания, въведени като част от първия етап от реформата по Базел III.

11 Минимално изискване за максималните размери на големите експозиции вече съществуваше в законодателството на Съюза, но беше новост за стандартите на Базел.

12 По-конкретно предпазен капиталов буфер, антицикличен капиталов буфер, буфер за системен риск и капиталови буфери за глобални и други системно значими банки (съответно Г-СЗИ и Д-СЗИ).

13 Този първи набор от реформи беше също така приложен в повечето юрисдикции по света, както може да се види от осемнадесетия доклад за напредъка по приемането на Базелската регулаторна рамка, публикуван през юли 2020 г. (вж. https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm).

14 Вж. https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_bg.

уредба — така наречения пакет за „бърза редакция“ на РКИ[15]. Заедно с решителните мерки на паричната и фискалната политика[16], това помогна на банките да продължат да кредитират домакинствата и дружествата по време на пандемията. Това от своя страна помогна за намаляване на последиците от икономическото сътресение[17], произтичащо от пандемията.

Въпреки че в момента се смята, че средното общо равнище на капитала в банковата система на ЕС е задоволително, някои от проблемите, които бяха установени след СФК, все още не са разрешени. Според анализите, извършени от ЕБО и ЕЦБ, в капиталовите изисквания, изчислени от банките в ЕС с помощта на вътрешни модели, се наблюдава значително ниво на променливост, което не е оправдано от разликите в базисните рискове и което в крайна сметка подкопава надеждността и съпоставимостта на капиталовите съотношения на банките. Освен това липсата на чувствителност към риска при капиталовите изисквания, изчислени чрез стандартизирани подходи, води до недостатъчни или неоправдано високи капиталови изисквания за някои финансови продукти или дейности (и оттам за конкретни бизнес модели, които са основани предимно на такива продукти или дейности). През декември 2017 г. БКБН договори окончателен набор от реформи[18] на международните стандарти за разрешаване на тези проблеми. През март 2018 г. финансовите министри и управителите на централните банки на държавите от Г-20 приветстваха тези реформи и многократно потвърдиха ангажимента си за тяхното пълно, навременно и последователно прилагане. През 2019 г. Комисията обяви намерението си да внесе законодателно предложение за прилагане на тези реформи в пруденциалната уредба на ЕС[19].

В светлината на пандемията от COVID-19 подготвителната работа по това предложение се забави. Забавянето отразява решението на БКБН от 26 март 2020 г. да се отложат с една година договорените по-рано срокове за изпълнение на крайните елементи на реформата по Базел III. [20]

Като се има предвид гореизложеното, настоящата законодателна инициатива има две общи цели: да допринесе за финансовата стабилност и да допринесе за стабилното финансиране на икономиката в контекста на възстановяването след кризата с COVID-19. Тези общи цели могат да бъдат допълнително разделени на четири конкретни цели:

1) укрепване на основаната на риска капиталова рамка без значително увеличаване на капиталовите изисквания като цяло;

2) насочване на вниманието в по-голяма степен върху рисковете с екологичен, социален и управленски характер (рисковете с ЕСУ характер) в пруденциалната уредба;

---

15 Вж. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=BG.

16 Европейският съвет за системен риск (ЕССР) е съставил изчерпателен списък с такива мерки, вж. „Policy measures in response to the COVID-19 pandemic“ („Мерки на политиката в отговор на пандемията от COVID-19“).

17 В своя анализ на уязвимостта във връзка с COVID-19, публикуван през юли 2020 г., ЕЦБ показа, че най-големите банки в еврозоната ще бъдат достатъчно капитализирани, за да издържат на краткотрайна дълбока рецесия, както и че броят на такива банки с недостатъчни капиталови ресурси в случай на по-тежка рецесия ще бъде ограничен (вж. https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

18 Вж. https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm

19 Вж. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/SPEECH_19_6269.

20 По-конкретно началната дата на прилагане да се отложи до 1 януари 2023 г., а датата на пълното прилагане на окончателните елементи на реформата — до 1 януари 2028 г.

3) допълнително хармонизиране на надзорните правомощия и инструменти; и

4) намаляване на административните разходи на банките във връзка с публичното оповестяване и подобряване на достъпа до пруденциалните данни на банките.

1) Укрепване на основаната на риска капиталова рамка

Временно неблагоприятните икономически условия не промениха необходимостта от осъществяване на тази структурна реформа. Завършването на реформата е необходимо, за да се разрешат нерешените въпроси, да се укрепи още повече финансовата стабилност на банките в ЕС, банките да са в състояние да подкрепят по-добре икономическия растеж и да издържат на потенциални бъдещи кризи, както и за да се улесни съпоставимостта на нивата на капитала в различните банки. Прилагането на последните елементи на Базел III е необходимо също така, за да се осигури на институциите необходимата регулаторна сигурност, като се завърши продължилата десетилетие реформа на пруденциалната уредба.

И накрая, завършването на реформата е в съответствие с ангажимента на ЕС към международното регулаторно сътрудничество и с конкретните действия, които някои от партньорите на Съюза са обявили или вече са предприели за навременното и точно изпълнение на реформата.

2) Насочване на вниманието в по-голяма степен върху рискове с ЕСУ характер в пруденциалната уредба

Друга също толкова важна нужда от реформа произтича от продължаващата работа на Комисията по прехода към устойчива икономика. В съобщението на Комисията относно Европейския зелен пакт[21] и в съобщението на Комисията за постигане на целта на ЕС в областта на климата до 2030 г. („Подготвени за цел 55“)[22] ясно е посочен ангажиментът на Комисията да трансформира икономиката на ЕС в устойчива икономика, като същевременно се справя с неизбежните последици от изменението на климата. Комисията също така обяви стратегия за финансиране за устойчиво развитие[23], която се основава на предишни инициативи и доклади, като плана за действие за финансиране на устойчив растеж[24] и докладите на Техническата експертна група по устойчиво финансиране[25], като в нея се засилват усилията на Комисията в тази област, така че да бъдат приведени в съответствие с амбициозните цели на Европейския зелен пакт.

За прехода към целите на Комисията за устойчивост са необходими безпрецедентни финансови усилия за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптиране към тях, за възстановяване на природния капитал и за укрепване на устойчивостта и на по-широкия социален капитал. Няма да бъде достатъчно да се предвидят само публични финанси. Необходимо е увеличение на инвестициите от частния сектор за прехода към устойчива, неутрална по отношение на въглеродните емисии, кръгова и справедлива икономика, за да се осигури прогнозното количество ресурси, които трябва да бъдат използвани за постигането на тези цели. Поставянето на екологосъобразното и устойчиво финансиране в основата на финансовата система е целта на стратегията на Комисията за екологосъобразно финансиране. Поради това

---

21 Вж. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX%3A52019DC0640.

22 Вж. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=COM%3A2021%3A550%3AFIN

23 Вж. COM(2021) 390 final.

24 Вж. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A52018DC0097.

25 Вж. https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_bg.

посредничеството на банките ще играе решаваща роля за финансирането на прехода към по-устойчива икономика. В същото време този преход вероятно ще доведе до рискове за банките, които те ще трябва да управляват правилно, за да се сведат до минимум рисковете за финансовата стабилност. Именно в тази област е необходимо пруденциално регулиране и именно тук то може да играе решаваща роля. В стратегията на ЕС това беше признато и е подчертана необходимостта в пруденциалната уредба на ЕС да бъдат включени по-добре рисковете с екологичен, социален и управленски характер. Само съществуващите законови изисквания са недостатъчни, за да се осигурят стимули за системно и последователно управление на рисковете с ЕСУ характер от банките.

3) Допълнително хармонизиране на надзорните правомощия и инструменти

Друга приоритетна област е правилното прилагане на пруденциалните норми. Надзорните органи трябва да разполагат с необходимите инструменти и правомощия за тази цел (например правомощия да лицензират банки и техните дейности, да оценяват пригодността на тяхното ръководство или да ги санкционират, в случай че нарушат правните норми). Макар че законодателството на ЕС осигурява минимална хармонизация, инструментариумът и процедурите за надзор се различават значително в различните държави членки. Тази разпокъсана нормативна среда при формулирането на определени правомощия и инструменти, с които разполагат надзорните органи, и при тяхното прилагане в държавите членки подкопава равнопоставеността на вътрешния пазар и поражда съмнения относно стабилното и благоразумно управление на банките в ЕС и надзора върху тях. Този проблем е особено остър в контекста на банковия съюз. Разликите между 21 различни правни системи пречат на Единния надзорен механизъм (ЕНМ) да изпълнява своите надзорни функции ефективно и ефикасно. Освен това трансграничните банкови групи трябва да прилагат редица различни процедури за един и същ пруденциален въпрос, което увеличава неоправдано административните им разходи.

4) Намаляване на административните разходи на банките във връзка с публичното оповестяване и подобряване на достъпа до пруденциалните данни на банките.

Настоящото предложение е необходимо и за допълнително засилване на пазарната дисциплина. Това е друг важен инструмент, за да могат инвеститорите да упражняват ролята си за наблюдение на поведението на банките. За да направят това, те трябва да имат достъп до необходимата информация. Съществуващите понастоящем трудности, свързани с достъпа до пруденциална информация, лишават участниците на пазара от необходимата им информация относно пруденциалното състояние на банките. Това в крайна сметка намалява ефективността на пруденциалната уредба за банковия сектор и потенциално поражда съмнение относно устойчивостта на банковия сектор, особено в периоди на напрежение. Поради тази причина предложението има за цел да се централизира оповестяването на пруденциална информация с оглед да се увеличат достъпът до пруденциални данни и съпоставимостта в целия отрасъл. Централизирането на оповестяванията в единна точка за достъп, създадена от ЕБО, също така има за цел да се намали административната тежест за институциите, особено малките и несложните институции.

Друга многосекторна цел — осигуряването на стабилна уредба на ЕС за групи от трета държава, предоставящи банкови услуги в ЕС — придоби ново измерение след излизането на Обединеното кралство от ЕС. Създаването на клонове от трета държава

(КТД) се урежда по принцип само от националното законодателство и е хармонизирано в много ограничена степен от ДКИ. Неотдавнашният доклад на ЕБО[26] до институциите показва, че съществуващата понастоящем нехомогенна регулаторна среда от една страна предлага на КТД значителни възможности за регулаторен и надзорен арбитраж при извършването на банковите им дейности, а от друга страна води същевременно до липса на контрол от страна на надзорните органи и повишаване на рисковете за финансовата стабилност за ЕС.

Надзорните органи често не разполагат с необходимата информация и правомощия, за да реагират адекватно на тези рискове. Липсата на общи изисквания за предоставяне на пруденциална информация, информация за управлението и подробна информация на надзорните органи, както и недостатъчният обмен на информация между органите, отговарящи за надзора на различни субекти/дейности на група от трета държава, са причината да има области, в които липсва достатъчна осведоменост. ЕС е единствената голяма юрисдикция, в която консолидиращият надзорник няма пълна представа за дейностите на групи от трета държава, които осъществяват дейност както чрез дъщерни дружества, така и чрез клонове. Тези недостатъци не само създават рискове за финансовата стабилност и интегритета на пазара на ЕС, но също така оказват влияние върху равнопоставените условия на конкуренция между групите от трета държава, осъществяващи дейност в различни държави членки, както и спрямо банките със седалище в ЕС.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Няколко елемента от предложенията за ДКИ и РКИ са последица от работата, извършена на международно равнище или от ЕБО, докато други адаптирани разпоредби на пруденциалната уредба станаха необходими поради практическия опит, натрупан след транспонирането на ДКИ в националното законодателство и прилагането ѝ, в това число в контекста на Единния надзорен механизъм.

С предложението се въвеждат изменения в съществуващото законодателство и то се привежда в пълно съответствие със съществуващите разпоредби на политиката в областта на пруденциалното регулиране и пруденциалния надзор на банковия сектор. Прегледът на РКИ и ДКИ има за цел да се завърши прилагането на реформата по Базел III в ЕС, като се въведат мерки, които са необходими за допълнително укрепване на устойчивостта на банковия сектор.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Изминаха почти десет години, откакто европейските държавни и правителствени ръководители се споразумяха да създадат банков съюз; двата стълба на банковия съюз — единен надзор и единното преструктуриране — са създадени и се опират на здравата основа на единна нормативна уредба за всички институции в ЕС.

Целта на настоящото предложение е да се осигури трайна единна нормативна уредба за всички институции в ЕС, независимо дали в са банковия съюз или извън него. Изложените по-горе общи цели на настоящата инициатива са напълно последователни и съгласувани с основните задачи на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, за намаляване на вероятността и степента на подпомагане от данъкоплатците в случай на

[26] EBA/REP/2021/20. ДКИ изисква от ЕБО да докладва относно регулаторния арбитраж, произтичащ от съществуващото различно третиране на КТД. В този доклад се прави равносметка на националните режими за КТД и се потвърждава, че продължават да съществуват значителни различия в националното третиране на тези клонове и в степента на участие на надзорния орган на приемащата държава.

преструктуриране на институция, както и за допринасяне за хармонично и устойчиво финансиране на стопанската дейност, което благоприятства за по-високо ниво на конкурентоспособност и защита на потребителите.

И накрая, като признава свързаните с екологичните, социалните и управленските въпроси рискове и включва елементи от екологичен, социален и управленски характер в пруденциалната уредба, тази инициатива допълва по-широката стратегия на ЕС за по-устойчива и издръжлива финансова система.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

В предложението се разглеждат действията за създаване на уредба за започване, осъществяване и надзор на дейността на банките в рамките на Съюза с цел да се съхрани стабилността на вътрешния пазар. Един от основните компоненти на финансовата система на Съюза, банковият сектор, понастоящем осигурява най-голямата част от финансирането в рамките на вътрешния пазар. Съюзът има ясен мандат да действа в областта на вътрешния пазар, като подходящото правно основание се състои в съответните членове на Договора[27], които подкрепят компетенциите на Съюза в тази област.

Предложените изменения се опират на същото правно основание като законодателните актове, които са предмет на изменение, т.е. член 114 от ДФЕС — за предложението за регламент за изменение на РКИ, и член 53, параграф 1 от ДФЕС — за предложението за директива за изменение на ДКИ.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Правното основание попада в областта на вътрешния пазар, която се смята за област на споделена компетентност, както е определено в член 4 от ДФЕС. По-голямата част от разглежданите действия представляват актуализации и изменения на съществуващото законодателство на Съюза и като такива се отнасят до области, в които Съюзът вече е упражнил своята компетентност и не възнамерява да преустанови упражняването на тази компетентност. Няколко действия (по-конкретно тези за изменение на ДКИ) имат за цел да се въведе допълнителна степен на хармонизация, за да се постигнат последователно целите, определени в тази директива.

Като се има предвид, че целите на предложените мерки са насочени към допълване на вече съществуващото законодателство на ЕС, те могат да бъдат постигнати най-ефективно на равнището на ЕС, а не чрез различни национални инициативи. Националните мерки, насочени например към въвеждане в приложимото законодателство на правни норми, които имат присъщи международни елементи — като световен стандарт като Базел III или по-добро справяне с рисковете, свързани с екологичните, социалните и управленските въпроси — няма да бъдат толкова ефективни за осигуряването на финансова стабилност, колкото правните норми на ЕС. Що се отнася до надзорните мерки, оповестяванията и клоновете от трета държава, ако инициативата бъде оставена само на национално равнище, резултатът може да бъде

[27] Съответните членове на Договора, предоставящи на Съюза правото да приема мерки, са тези относно правото на установяване (по-специално член 53 от ДФЕС), свободното предоставяне на услуги (член 59 от ДФЕС) и сближаването на нормите, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар (член 114 от ДФЕС).

намалена прозрачност и увеличени разходи за арбитраж, което да доведе до потенциално нарушаване на конкуренцията и да повлияе на капиталовите потоци. Освен това приемането на национални мерки би представлявало правно предизвикателство, като се има предвид, че в РКИ вече са регулирани въпроси в банковия сектор, в това число рисковите тегла, докладването и оповестяването, както и други свързани с РКИ изисквания.

Следователно изменението на РКИ и ДКИ се смята за най-добрия вариант. С него се постига точният баланс между хармонизирането на правните норми и поддържането на националната гъвкавост, където това е от съществено значение, без да се възпрепятства единната уредба. Измененията ще насърчат допълнително еднаквото прилагане на пруденциалните изисквания, сближаването на надзорните практики и осигуряването на равнопоставеност в рамките на вътрешния пазар на банкови услуги. Това е особено важно в банковия сектор, където много кредитни институции извършват дейност в рамките на вътрешния пазар на ЕС. Пълното сътрудничество и доверие в рамките на единния надзорен механизъм (ЕНМ) и в рамките на колегиите от надзорни органи и компетентните органи извън ЕНМ са от съществено значение за осигуряване на ефективен надзор на кредитните институции на консолидирана основа. Тези цели не могат да се постигнат с националните правни норми.

- **Пропорционалност**

Принципът на пропорционалността е неразделна част от оценката на въздействието, придружаваща предложението. Предложените изменения в различни нормативни области са индивидуално оценени спрямо целта за пропорционалност. В допълнение към това в няколко области беше оценена липсата на съизмеримост на съществуващите правни норми и бяха анализирани конкретни възможности, насочени към намаляване на административната тежест и разходите на по-малките институции за спазване на нормативната уредба.

Например в измененията, с които се въвеждат изисквания за предварителни уведомления от страна на банките за събития с пруденциално значение, са посочени прагове на същественост, под които не е необходимо уведомяване за такива събития. Съгласно новата уредба за клоновете от трета държава към клоновете, които са малки и свързани с по-малко рискове (клонове от трета държава от категория 2), се прилагат сравнително по-малко строги пруденциални изисквания и изисквания за предоставяне на информация. И накрая, новите изисквания за предварителна оценка за надеждност и пригодност са калибрирани така, че да са насочени само към големите финансови институции.

- **Избор на инструмент**

Предлага се мерките да се приложат чрез изменение на РКИ и ДКИ съответно чрез регламент и директива. Предложените мерки всъщност се отнасят до вече съществуващи разпоредби, вградени в тези правни инструменти, или доразвиват такива разпоредби (например уредбата за изчисляване на основаните на риска капиталови изисквания, предоставянето на правомощия и инструменти на надзорните органи в целия Съюз).

При транспонирането им в националното законодателство някои от предложените изменения на ДКИ, които засягат правомощията за налагане на санкции, ще оставят на държавите членки известна гъвкавост да запазят различни норми.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство

Комисията предприе няколко стъпки и осъществи различни инициативи, за да оцени дали съществуващата пруденциална уредба за банковия сектор в ЕС и прилагането на невъведените международни стандарти са достатъчни и могат да допринесат за стабилността и устойчивостта на банковата система на ЕС на икономически сътресения и за нейната роля на устойчив източник на постоянно финансиране за икономиката на ЕС.

Комисията събра мненията на заинтересованите страни по конкретни теми в областта на кредитния риск, операционния риск, пазарния риск, риска във връзка с корекцията на кредитната оценка, сделките за финансиране с ценни книжа, както и във връзка с долната граница на изчисленото капиталово изискване. В допълнение към тези елементи, свързани с прилагането на Базел III, Комисията е провела консултации по някои други теми с оглед осигуряване на съгласувани и последователни надзорни практики в Съюза и облекчаване на административната тежест.

Обществена консултация, проведена между октомври 2019 г. и началото на януари 2020 г.[28], беше предшествана от първа проучвателна консултация, проведена през пролетта на 2018 г.[29], за да се получат първите становища на целева група от заинтересовани страни относно международното споразумение. Резултатите от двете консултации са включени в подготовката на законодателната инициатива, придружаваща оценката на въздействието.

Всички споменати по-горе инициативи предоставиха ясно доказателство за необходимостта от актуализиране и допълване на действащите правни норми с цел i) да се намалят допълнително рисковете в банковия сектор, и ii) да се повиши способността на институциите да насочват адекватно финансиране към икономиката.

В приложение 2 към оценката на въздействието е включено обобщение на консултациите.

• Събиране и използване на експертни становища

Комисията използва експертния опит на ЕБО, който изготви анализ на въздействието на завършването на реформата по Базел III[30]. Освен това службите на Комисията взеха предвид изготвения от ЕЦБ макроикономически анализ. Той е представен в оценката на въздействието и представлява актуализация на предишния макроикономически анализ, публикуван през декември 2019 г.

---

[28] Вж. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-/public-consultation_bg.

[29] Вж. https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_bg

[30] В доклада си, публикуван през декември 2020 г., ЕБО представи въздействията върху същата извадка от 99 банки, използвани в предишния анализ на въздействието, но въз основа на данни за второто тримесечие на 2018 г. Между второто тримесечие на 2018 г. и четвъртото тримесечие на 2019 г. общото увеличение на минималните капиталови изисквания е спаднало с над 5 процентни пункта (т.е. от +24,1 % на +18,5 %), докато недостигът на капитал в тези банки е намалял над два пъти (от 109,5 милиарда евро на 52,2 милиарда евро).

- **Оценка на въздействието**[31]

Като допълнение към първоначалното положение, при което липсва действие на равнището на Съюза, в оценката на въздействието се разглеждат редица варианти за действие в четири основни направления на политиката. Както е показано в симулационния анализ и макроикономическото моделиране, разработени като част от оценката на въздействието, се очаква прилагането на предпочитаните варианти и отчитането на всички мерки в предложението да доведат до среднопретеглено увеличение на минималните капиталови изисквания на банките в ЕС в размер на между +6,4 % и +8,4 % в дългосрочен план (до 2030 г.), след предвидения преходен период. В средносрочен план (през 2025 г.) се очаква увеличението да варира между +0,7 % и +2,7 %.

Според оценките, предоставени от ЕБО, това въздействие може да доведе до необходимостта ограничен брой големи банки в ЕС (10 от всички 99 банки в тестовата извадка) да наберат колективно допълнителен капитал (по-малко от 27 милиарда евро за 10-те банки), за да изпълнят новите минимални капиталови изисквания съгласно предпочитания вариант. За да представим тази сума в контекст, общият размер на регулаторния капитал на 99-те банки в извадката (държащи 75 % от банковите активи в ЕС) възлиза на 1414 милиарда евро в края на 2019 г., а общата им печалба за 2019 г. е 99,8 милиарда евро.

Въпреки че банките биха понесли еднократни административни и оперативни разходи за прилагане на промените в правните норми, се очаква опростяванията, заложени в няколко от предпочитаните варианти (например премахване на подходите на вътрешно моделиране), да доведат до намаляване на периодично възникващите разходи в сравнение с нивото им в момента.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Настоящата инициатива е насочена към завършване на прилагането в ЕС на международните пруденциални стандарти за банковия сектор, договорени от БКБН между 2017 г. и 2020 г. С нея ще завърши изпълнението в ЕС на реформата по Базел III, която беше стартирана от Базелския комитет след СФК. Тази реформа сама по себе си представлява цялостен преглед на пруденциалната уредба, въведена преди и по време на СФК, а именно рамката Базел II (в ЕС тази рамка беше приложена чрез Директива 2006/48/ЕО, т.е. първоначалната ДКИ). Комисията използва резултатите от извършения от БКБН изчерпателен преглед на пруденциалната уредба, както и приноса, предоставен от ЕБО, ЕЦБ и други заинтересовани страни, за да получи информация за работата си по прилагането. В очакване на прилагането на последните реформи по Базел III в ЕС все още не е извършена проверка на пригодността или оценка по програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка.

- **Основни права**

Защитата на основните права въз основа на високи стандарти е един от ключовите ангажименти на ЕС. В този контекст няма вероятност предложението да окаже пряко

[31] SWD(2021) 321 (RIA). В оценката на въздействието не беше включена оценка на предложението за клоновете от трета държава, тъй като докладът на ЕБО, на който се основава анализът, беше публикуван на 23 юни 2021 г. Оценка на въздействието на предложението въз основа на доклада на ЕБО е включена в настоящия Обяснителен меморандум като част от раздела за клоновете от трета държава.

въздействие върху правата, посочени в основните конвенции на ООН за правата на човека, в Хартата на основните права на Европейския съюз, която представлява неразделна част от Договорите на ЕС, и в Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ).

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Съюза.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Очаква се предложените изменения да започнат да влизат в сила най-рано през 2023 г. Измененията са тясно свързани с други разпоредби на РКИ и ДКИ, които вече са в сила и се наблюдават от 2014 г., а по отношение на мерките, въведени с пакета от мерки за намаляване на риска — от 2019 г.

БКБН и ЕБО ще продължат да събират необходимите данни за наблюдаване на ключовите показатели (капиталови съотношения, отношение на ливъридж, мерки за ликвидност). Това ще подхрани бъдещата оценка на въздействието на новите инструменти на политиката. Редовното провеждане на процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО) и на тестовете за устойчивост също ще спомогне за мониторинга на въздействието на новите предложени мерки върху обхванатите институции и за оценката на адекватния характер на гъвкавостта и съизмеримостта на изискванията, предвидени с оглед на спецификите на по-малките институции. Освен това ЕБО, заедно с ЕНМ и националните компетентни органи, разработват интегриран инструмент за докладване (EUCLID), който се очаква да бъде полезен за наблюдение и оценка на въздействието на реформите. Накрая, Комисията ще продължи да участва в работните групи на БКБН и в съвместната работна група, създадена от Европейската централна банка (ЕЦБ) и от ЕБО, които наблюдават динамиката на собствените средства и ликвидните позиции на институциите, съответно в световен мащаб и в ЕС.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Смята се, че не са необходими обяснителни документи.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Независимост на компетентните органи

Последните събития показаха необходимостта от по-ясни и по-практически разпоредби относно принципа на независимост на компетентните органи. Поради това член 4 се изменя, за да се изясни как държавите членки трябва да осигурят независимостта на компетентните органи, в това число на техните служители и на управителните им органи. Въвеждат се минимални изисквания за предотвратяване на конфликти на интереси в надзорните задачи на компетентните органи и във връзка с техните служители и управителните им органи, а на ЕБО се възлага да разработи насоки в това отношение, като вземе предвид най-добрите международни практики.

Надзорни правомощия

За да бъде ефективен, банковият съюз разчита на сближаването на надзорните практики и в крайна сметка на достатъчна степен на хармонизиране на различните национални правни норми, които съставляват рамката на надзорните действия. В това отношение се смята, че определен брой несъответствия между държавите членки са много пагубни за правилното функциониране на банковия съюз. Това важи по-специално за случая с надзорните правомощия. Въпреки че в ДКИ е изброен минимален набор от надзорни правомощия, с които трябва да разполагат компетентните органи в целия Съюз, някои от тях вече са въведени в много държави членки, но липсват в други. Тази ситуация води до неравнопоставени условия и потенциално до регулаторен арбитраж. Освен това за някои компетентни органи става невъзможно да се намесват в определени извършвани от поднадзорно лице трансакции, които могат да предизвикат сериозна загриженост за пруденциалния надзор и/или опасения от изпиране на пари/финансиране на тероризма.

За да се поправи това положение, с предложението на Комисията се разширява списъкът с надзорни правомощия, които се предоставят с ДКИ на компетентните органи, така че да обхване операции като придобиване от кредитна институция на съществено дялово участие във финансов или нефинансов субект (нова глава 3 в настоящия дял III), съществено прехвърляне на активи или пасиви (нова глава 4) и сливане или разделяне (нова глава 5). С тези надзорни правомощия компетентните органи ще получават предварително уведомление (членове 27а, 27е и 27й), ще разполагат с цялата необходима информация за извършване на пруденциална оценка на тези операции и в крайна сметка ще могат да се противопоставят на приключването на операции (членове 27б, 27ж и 27к), които са пагубни за пруденциалния профил на поднадзорните субекти, които ги предприемат.

Тези нови надзорни правомощия са приспособени така, че да останат съизмерими, и по-конкретно да се избегне ненужната допълнителна административна тежест за поднадзорните субекти и компетентните органи. На първо място, правомощията, свързани с придобиване от кредитни институции на квалифицирани дялови участия и прехвърляне на активи и пасиви, се прилагат само в случай на сделки, които се смятат за съществени. Предвиден е механизъм за мълчаливо одобрение, подобен на действащия за придобиване на съществени дялови участия в кредитни институции, за да се даде правна сигурност на поднадзорните субекти и да се предотврати задължението на компетентните органи да провеждат стандартна процедура за приемане на решения, когато такива не са необходими. Само в случай на сливания и разделяния във всички случаи се налага предварително одобрение от компетентните органи (освен ако операцията е вътрешна за група), стига това да не води до ситуация,

при която възникналият в резултат на сливането или разделянето нов субект ще трябва да поиска лиценз като кредитна институция или одобрение като финансов холдинг.

Освен това, за да се осигури правилното съгласуване между различните оценки (в които евентуално участват множество компетентни органи), които е възможно да е необходимо да бъдат извършени за една-единствена операция, се очаква тясно сътрудничество между участващите компетентни органи, и това е формулирано като изисквания за насрещно уведомяване и споделяне на информация (членове 27в, 27з и 27к). За да се улесни това сътрудничество, но също така и за да се оптимизират процедурите за уведомяване и оценяване и да се избегне прекомерна административна тежест, както за поднадзорните субекти, така и за компетентните органи, се предлагат определен брой мандати на ЕБО за допълване на правната уредба, предвидена в ДКИ във връзка с тези нови надзорни правомощия. Тези мандати се отнасят до въпроси като информацията, която трябва да бъде изпратена на компетентните органи, процедурата за оценка, допълнителни подробности относно съответните критерии за оценка или сътрудничеството между различните компетентни органи, които могат да участват в процедурите.

Тези изменения бяха подложени на специални обсъждания в Експертната група по банково дело, плащания и застраховане.

Надеждност и пригодност

Уредбата във връзка с надеждността и пригодността е една от най-слабо хармонизираните области в законодателството на ЕС в областта на банковия надзор и съответно измененията в ДКИ се смятат за необходими, за да се осигури по-последователен, ефикасен и ефективен надзор на членовете на ръководния орган и на лицата на възлови постове. Въпреки усилията, положени от регулаторите и надзорните органи[32] за осигуряване на по-нататъшно сближаване на надзорните практики, са необходими законодателни промени за подобряване на осъществявания надзор. Съществуващата уредба относно членовете на управителния съвет, основаваща се на националните закони за прилагане на ДКИ, до голяма степен се основава на принципи, и следователно в нея не се уточнява как и кога надзорните органи трябва да извършват оценки за надеждност и пригодност. Що се отнася до лицата на възлови постове, липсата на определение и уредба в ДКИ е причина някои надзорници да не ги идентифицират правилно и следователно да не извършват оценка на тяхната пригодност да изпълняват задълженията си, а други да правят това по различни начини. Тази разпокъсана регулаторна среда е сериозен проблем, особено в банковия съюз. Поради това, в допълнение към критериите за надеждност и пригодност в член 91, се въвеждат членове 91а и 91б, за да се изясни ролята на банките и компетентните органи за проверка на съответствието на членовете на управителния съвет, в това число моментът, в който се извършва такава оценка. Добавят се членове 91в и 91г, за да се определят минимални изисквания за лицата на възлови постове.

За да се осигури финансова стабилност, в спешни ситуации на отстраняване или смяна на членове на ръководния орган или на висшето ръководство в контекста на прилагане на мерки за ранна намеса или прилагане на действия за преструктуриране от страна на

[32] Вж. https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body.
Вж. https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.bg.pdf.

компетентните органи и органите за преструктуриране оценката за надеждност и пригодност следва да се извърши, след като тези лица поемат задълженията си.

Изясняване на взаимодействието между обявяването на институция за проблемна или за институция, която има вероятност да стане проблемна, и отнемането на лицензa

Член 18 се изменя, за да се изясни, че когато компетентният орган или органът за преструктуриране е обявил дадена кредитна институция за проблемна или за институция, която има вероятност да стане проблемна, компетентният орган е оправомощен да оттегли лицензa за извършване на банкова дейност.

Някои скорошни случаи подчертаха неоптималното съответствие между пруденциалната уредба и уредбата за преструктуриране. Например съгласно уредбата на Съюза за преструктуриране на банки не само действителната неплатежоспособност или действителната неликвидност, но също така вероятната неплатежоспособност и вероятната неликвидност представляват основание да се определи, че дадена кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна. За разлика от това, в националните закони за несъстоятелността обикновено се изисква действителната несъстоятелност и/или действителната неликвидност да настъпят, преди да може да бъде открито производство по несъстоятелност. Някои от елементите, които са заложени в националната законодателна уредба за несъстоятелността, не могат да бъдат разрешени чрез промени в ДКИ. Предлага се обаче в член 18, буква ж) да се поясни, че в случай че кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна и в същото време не отговаря на другите условия за започване на преструктуриране (наличие на обществен интерес, липса на пазарна алтернатива за преодоляване на кризата), тя следва да прекрати банковата си дейност и да бъде ликвидирана съгласно националното законодателство.

Рискове с екологичен, социален и управленски характер

Въвеждат се нови разпоредби и се правят корекции в няколко члена на ДКИ и в РКИ, за да се преодолеят значителните рискове, пред които ще бъдат изправени кредитните институции поради изменението на климата и дълбоките икономически трансформации, които са необходими за управление на този и други рискове с ЕСУ характер. Разпоредбите на член 133 относно уредбата във връзка с буфера за системен риск може вече да се използват за преодоляване на различни видове системни рискове, които може да включват рискове, свързани с изменението на климата. Съответните компетентни или определени органи, според случая, могат да изискват от кредитните институции да поддържат буфер за системен риск, за да се преодоляват рискове, които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за финансовата система и за реалната икономика в държавите членки, когато налагането на ниво на буфера за системен риск се смята за ефективно и съразмерно средство за ограничаване на риска. Съгласно член 133, параграф 5 мерките, предприети от съответните компетентни или определени органи съгласно член 133, могат да се прилагат за определени групи или подгрупи от експозиции, например тези, които са изложени на физически рискове и рискове, свързани с прехода, във връзка с изменението на климата. Пригодността на макропруденциалната рамка да се справя с подобни рискове ще бъде оценена по изчерпателен и структуриран начин в прегледа на макропруденциалната рамка през 2022 г.

Член 73 и член 74 от ДКИ се изменят, за да се изисква краткосрочните, средносрочните и дългосрочните хоризонти на рисковете с ЕСУ характер да бъдат включени в

стратегиите и процесите на кредитните институции за оценка на вътрешните нужди от капитал, както и за адекватно вътрешно управление.

В член 76 са въведени също така позоваване на текущите и бъдещите въздействия на рисковете с ЕСУ характер и изискване към ръководния орган да разработи конкретни планове за преодоляване на тези рискове.

С член 87а от ДКИ в пруденциалната уредба се въвежда измерение за устойчивост, за да се осигури по-добро управление на рисковете с ЕСУ характер и да се насърчи по-добро отпускане на банково финансиране за устойчиви проекти, като по този начин се подпомага преходът към по-устойчива икономика. Член 87а също така дава възможност на компетентните органи да извършват преглед на съответствието на банките с относимите цели на политиката на Съюза или с по-широки тенденции на прехода, свързани с фактори с ЕСУ характер и с управлението на рисковете с ЕСУ характер от банките в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, което води до по-добро разбиране на тези рискове и предоставяне на възможност на компетентните органи да разрешават свързани с финансовата стабилност опасения, които биха могли да възникнат, ако кредитните институции продължават да не оценяват правилно рисковете с ЕСУ характер. За да се осигури последователност на оценките на рисковете с ЕСУ характер, с член 87а на ЕБО се възлага мандат да уточни допълнително критериите за оценка на рисковете с ЕСУ характер, в това число начина, по който те следва да бъдат установявани, измервани, управлявани и наблюдавани, както и начина, по който кредитните институции следва да изготвят конкретни планове, за да разгледат устойчивостта и дългосрочните отрицателни въздействия върху рисковете с ЕСУ характер и за да ги подложат на вътрешни тестове за устойчивост.

Що се отнася до процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО), в член 98 на ЕБО е предоставено правомощието да издава насоки относно еднаквото включване на рискове с ЕСУ характер в ПНПО.

Предвид значението на адаптивните тестове за устойчивост за измерване на свързаните с околната среда рискове и други рискове с ЕСУ характер в процеса на преглед и оценка (ПНПО) съгласно член 97, член 100 се изменя, за да се даде възможност на ЕБО заедно с другите ЕНО да разработва последователни стандарти за методики за провеждане на тестове за устойчивост на тези рискове, като се дава приоритет на рисковете, свързани с околната среда, успоредно с развитието на данните и методиките за риска с ЕСУ характер, за да бъдат обхванати другите фактори.

За да се улесни ПНПО на експозициите на кредитните институции, на рисковете с ЕСУ характер и на управлението на тези рискове, член 98 се изменя така, че от компетентните органи да се изисква да оценяват в извършвания от тях преглед и оценка адекватността на експозициите на институциите, както и мерките, стратегиите, процесите и механизмите за управление на тези рискове.

За да се улесни възможността на компетентните органи да преодоляват рисковете с ЕСУ характер, засягащи пруденциалното състояние на банката в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, и за да се отразят специфичните особености на тези категории рискове, в член 104 се добавя конкретно надзорно правомощие за преодоляване на рисковете с ЕСУ характер.

Пряко предоставяне на банкови услуги в ЕС от дружества от трета държава

Кредитните институции подлежат на пруденциално регулиране и надзор, за да се сведе до минимум рискът от несъстоятелност, и когато възникне такъв риск,

несъстоятелността да се управлява, за да се предотврати неконтролируемото ѝ разпространение към други кредитни институции и участници на пазара, което може да доведе до срив на финансовите система (риск от верижно разпространение). Следователно една от основните цели на пруденциалното регулиране и надзор е да се защити финансовата стабилност на Съюза и на неговите държави членки.

Като се има предвид тази цел, от съществено значение е да се предотврати възможността области или сегменти на пазарите да попаднат извън обхвата или обсега на системата за пруденциално регулиране и надзор, тъй като при този сценарий в тези сегменти рисковете могат да се натрупват по неконтролиран начин и да се разпространяват в други части на финансовата система с много вредни последици. Това е от особено голямо значение за онези части на финансовите пазари, в които кредитните институции участват активно.

Финансовата криза от 2008—2009 г. е последният исторически прецедент, който подчертава как малките пазарни сегменти могат да се превърнат в източник на значителни заплахи за финансовата стабилност на Съюза и на неговите държави членки, ако бъдат оставени извън обхвата на пруденциалното регулиране и надзор.

Поради тази причина за предоставянето на банкови услуги в Съюза се изисква физическо присъствие в държава членка чрез клон или юридическо лице, тъй като само чрез такова физическо присъствие кредитните институции могат да бъдат обект на ефективно пруденциално регулиране и надзор в Съюза. Обратно, предоставянето на банкови услуги в Съюза без клон или юридическо лице, установено в държава членка, допринася за създаването на такъв тип пазарни сегменти, които попадат извън обхвата и обсега на пруденциалното регулиране и надзор на Съюза и в които рисковете могат да се натрупват неконтролирано и в крайна сметка да застрашат финансовата стабилност на Съюза или на неговите държави членки.

Следователно дружествата от трета държава трябва да създадат клон в държава членка и да поискат лиценз съгласно дял VI от ДКИ за този клон като условие да им бъде разрешено да започнат да осъществяват банкова дейност в тази държава членка. В ДКИ се добавя член 21в, за да се предвиди изрично това изискване.

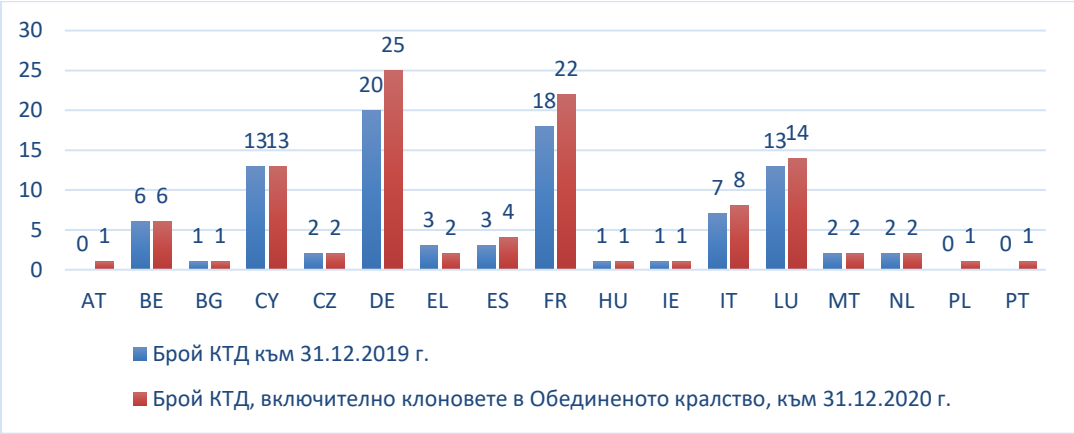
Не е необходимо обаче това изискване да се прилага по отношение на случаите, когато такива дружества от трета държава участват в предоставянето на банкови услуги на клиенти и контрагенти в държава членка чрез проявяване на интерес към предоставянето на услуги, тъй като в такива случаи съответният клиент или контрагент се обръща към дружеството от третата държава, за да поиска предоставянето на услугата.

Клонове от трета държава (КТД)

Общ преглед на КТД в ЕС[33]

Към 31 декември 2020 г. в ЕС има 106 КТД, които се намират в 17 държави членки. Общата стойност на активите, държани от тях към тази дата, е малко над 510 милиарда евро, като 86 % от нея е концентрирана в едва четири държави членки (Белгия, Франция, Германия и Люксембург).

Изглежда, че има тенденция към нарастващо използване на КТД за достъп до банковите пазари на държавите членки, доколкото общият брой на КТД се е увеличил с 14, а размерът на притежаваните от тях активи — със 120,5 милиарда евро през 2020 г. спрямо 2019 г.

Източник: Доклад на ЕБО относно клоновете от трета държава

Въпреки че по-голямата част от КТД (70 от 106) държат активи на стойност под 3 милиарда евро, има два отделни КТД, които държат активи на стойност над 30 милиарда евро, а други 14 КТД държат активи на стойност между 10 милиарда и 30 милиарда евро (спрямо 6 на същата дата на предходната година).

Към 31 декември 2020 г. установените в ЕС КТД са с произход от 23 трети държави, като най-голям е броят на клоновете от Китай (18), Обединеното кралство (15), Иран (10), САЩ (9) и Ливан (9). Няколко групи от трета държава (23) имат КТД в повече от една държава членка. Освен това някои от тези групи от трета държава също имат едно или повече дъщерни предприятия в ЕС. Например 14 групи от трета държава имат както КТД, така и дъщерно предприятие в една и съща държава членка. От тях 9 групи от трета държава имат едно дъщерно предприятие и два или повече КТД в ЕС. Две групи от трета държава имат двойно присъствие, включващо КТД и дъщерно предприятие, в повече от една държава членка. Най-големите 15 групи от трета държава, осъществяващи дейност в ЕС, държат над ¾ от активите си в ЕС чрез КТД. Що се отнася до въздействието на присъствието на КТД в ЕС, то може да бъде измерено с помощта на следните два показателя:

а) отношението на общата стойност на активите на КТД за държавата членка към 31 декември 2019 г. и размера на националната банкова система[34]. Това

[33] Този раздел се основава на доклада на ЕБО относно третирането на клоновете от трета държава съгласно националното право на държавите членки от 23 юни 2021 г. (Report on third country branches.docx (europa.eu))

отношение е по-ниско от 1 % в 7 държави членки, между 1 % и 10 % в 6 държави членки и нараства до над 25 % в една държава членка.

б) отношението на общата стойност на активите на КТД за държавата членка към 31 декември 2019 г. и размера на националния БВП. Това отношение е по-ниско от 1 % в 7 държави членки, между 1 % и 10 % в 6 държави членки и нараства до над 25 % в една държава членка.

По отношение на бизнес моделите и въз основа на наличната информация, 50 КТД осъществяват дейност като универсални банки, докато 48 осъществяват дейност единствено като банки на едро. Само 4 КТД осъществяват дейност като банки на дребно.

Текущи предизвикателства

Както беше показано в предходния раздел, отпечатъкът на КТД в ЕС вече е много значителен. В много случаи КТД държат заедно много значителна сума активи спрямо размера на БВП на държавата членка, в която са установени, и размера на банковия сектор на същата тази държава членка. За някои КТД индивидуалният размер на активите надвишава прага, над който би следвало да бъдат третирани като значими институции под пряк надзор на Европейската централна банка (ЕЦБ) в контекста на Единния надзорен механизъм (ЕНМ). Въпреки това КТД остават извън обхвата на ЕНМ и не са обект на надзорните изисквания, определени в ДКИ, тъй като не са кредитни институции, лицензирани съгласно дял III, глава 1 от същата директива.

В контекст, създаването на КТД за предоставяне на банкови услуги[35] в ЕС по същество се урежда от националното законодателство, като неотдавна като част от ДКИ V бяха хармонизирани само задълженията за предоставяне на по-обща информация във връзка с тези клонове. С това се създава нехомогенна нормативна среда, което води до различни изисквания към КТД във всяка държава членка и до значителни предизвикателства пред компетентните органи във връзка с подходящото наблюдаване на рисковете, произтичащи от извършваните от КТД дейности в ЕС. Например:

а) предвид пълната липса на обща пруденциална или управленска регулаторна уредба за КТД, по отношение на някои от тях съществуват само ограничени изисквания в определени държави членки;

б) КТД не са включени в действащите механизми за надзорно сътрудничество в рамките на ЕС и това създава области, в които има недостатъчна осведоменост, доколкото КТД генерират рискове, които могат да се прехвърлят без ограничения към други субекти от групата или към пазара. Например тъй като няма изискване компетентните органи да обменят изчерпателна информация за КТД, органите, които контролират група от трета държава в една държава членка, не разполагат с достатъчно информация за КТД на същата група в друга държава членка и по същата причина не разполагат и с подходящи

---

34 Този показател се определя с помощта на данни от CBD2, т.е. данни, публикувани от ЕЦБ относно „местни банкови групи и самостоятелни банки, дъщерни дружества под чуждестранен контрол (от ЕС и извън ЕС) и клонове под чуждестранен контрол (от ЕС и извън ЕС)“ за декември 2019 г.

35 Това включва всякакви дейности от изброените в приложение I към ДКИ, когато се извършват от кредитни институции, предоставянето на инвестиционни услуги в голям мащаб, както е определено в член 4, параграф 1, буква б), и предоставянето на основни банкови дейности (изброените в точки 1 до 3 и в точка 6) от дружество от трета държава.

инструменти за справяне с подобни потенциални рискове от верижно разпространение;

в) няколко групи от трета държава използват сложни правни структури чрез комбинация от дъщерни предприятия и клонове или, в зависимост от предоставяните услуги, трансгранични операции, за да извършват дейността си в ЕС. Такива сложни структури могат да бъдат непрозрачни и надзорът им от страна на компетентните органи може да е много труден, като се има предвид различният и непоследователен набор от изисквания, които се прилагат за всяка от тях. Например съвместяването на функции от членовете на управителния съвет може да доведе до конфликт на интереси, докато гъвкавото отчитане и счетоводство може да доведе до прехвърляне на риска от един субект към друг;

г) въпреки че на КТД е разрешено да предоставят услуги само в държавите членки, в които са установени[36], да се наложи спазването на това изискване, е не само трудно, но и почти невъзможно съгласно настоящата уредба поради нарастващата тенденция на цифровизация на финансовите услуги.

Във връзка с КТД също така съществуват опасения за регулаторен арбитраж. Когато в държавата членка на установяване са наложени ниски пруденциални стандарти, КТД могат ефективно да позволят на групи от трета държава да изпълняват изисквания, по-ниски от изискванията към банките в ЕС, когато главното им управление е длъжно да спазва по-малко строги пруденциални или надзорни стандарти в съответната трета държава.

Хармонизирана уредба по отношение на КТД

Като се има предвид съществения отпечатък, който КТД вече имат на банковите пазари в ЕС, и понастоящем разпокъсаните и непоследователни пруденциални и надзорни изисквания спрямо тях, съществуват очевидни рискове за финансовата стабилност на ЕС и целостта на пазара на ЕС, както и възможности за регулаторен арбитраж, които трябва да бъдат преодолени чрез нова хармонизирана уредба за КТД.

Въпреки че запазването на статуквото не е предпочитан вариант, подлагането на КТД на пълния набор от пруденциални и надзорни изисквания, които се прилагат към кредитните институции съгласно РКИ и ДКИ, може да бъде непропорционално, тъй като по този начин не биха били отчетени по подходящ начин техните различни особености в сравнение с кредитните институции с главно управление в ЕС и би се стигнало до съществени отрицателни последици за такива КТД.

Вместо това би било по-подходящо да се създаде специален набор от изисквания за минимално хармонизиране, който се основава на действащите в момента съществуващи национални уредби на държавите членки и с който се осигуряват минимални стандарти и последователни изисквания в целия Съюз. Такава уредба би осигурила необходимата яснота, предвидимост и прозрачност за дружествата от трета държава, които желаят да

[36] Съгласно съображение 19 от ДКИ: „Клоновете на кредитни институции, лицензирани в трети страни, не трябва да се ползват от свободното предоставяне на услуги по член 49, втора алинея от Договора или от свободата на установяване в държави членки, различни от тези, в които са установени.“ КТД може да предоставя трансгранични инвестиционни услуги на професионални клиенти и отговарящи на условията контрагенти единствено ако услугите се предоставят от клонове, лицензирани в съответствие с ДПФИ, и в случай на решение за еквивалентност съгласно член 47, параграф 3 от Регламента за пазарите на финансови инструменти (вж. приложение 3). Въпреки това, не е било прието и не се предвижда в близко бъдеще да бъде прието решение за еквивалентност.

осъществяват банкови услуги чрез клонове в една или в различни държави членки. По този начин също така изискванията на ЕС относно КТД ще бъдат приведени в съответствие с преобладаващите международни практики, доколкото много трети държави прилагат подобни или равностойни изисквания към клоновете на чуждестранни банки, осъществяващи дейност на тяхна територия.

Поради това дял VI от ДКИ се изменя, за да бъдат включени разпоредби относно следното:

а) **лицензиране**: за установяването на КТД се следва изрична процедура за лицензиране и се прилагат минимални изисквания. Тези изисквания трябва да включват разпоредби за сътрудничество и предоставяне на информация, съгласно които компетентните органи за КТД i) имат достъп до достатъчно информация за дружеството в третата държава, което е главно управление на клона („главно дружество“ на КТД) и ii) са в състояние да си сътрудничат с надзорните органи на главното дружество, доколкото е необходимо или уместно за ефективен надзор на КТД в държавата членка;

б) минимални регулаторни изисквания: те включват задължения на КТД да:

i) поддържат минимална капиталова наличност, изчислена като процент от задълженията на клона — за по-големите и по-рискови КТД (категория 1), или като фиксирана сума — за по-малките КТД (категория 2);

ii) отговарят на изискване за ликвидност, което за КТД от категория 1 трябва да е същото като изискването за ликвидно покритие, което се прилага по отношение на кредитни институции в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията;

iii) отговарят на изискванията за вътрешно управление и контрол на риска и да прилагат мерки за осчетоводяване с цел проследяване на активите и пасивите, свързани с дейността, извършвана от КТД в държавата членка.

в) **изисквания за предоставяне на информация:** КТД са длъжни да предоставят редовно на отговарящите за тях компетентни органи i) информация за изпълняването от тяхна страна на изискванията, изложени в ДКИ и в националното законодателство и ii) финансова информация във връзка с активите и пасивите в техните счетоводни книги;

г) **надзор**: от компетентните органи се изисква да извършват редовни проверки на спазването от страна на КТД на отнасящите се до тях регулаторни изисквания, в това число за целите на мерките срещу изпирането на пари, и да предприемат надзорни мерки с цел да се осигури или да се възстанови спазването на тези изисквания. Компетентните органи на КТД от категория 1 са длъжни да включат тези КТД в колегиите от надзорни органи на съответната група, където такава вече съществува, или в противен случай да създадат специална колегия за КТД от категория 1 от същата група, които осъществяват дейност в повече от една държава членка.

От съображения за **съизмеримост на изискванията**, и по-специално за да се избегне всяка ненужна допълнителна административна тежест за (по-)малките КТД, обхватът и нивото на пруденциалните изисквания се модулират, за да се направи разлика между КТД от категория 1 и от категория 2. Първата категория включва по-големите КТД (т.е. тези, които притежават активи, равни на или надвишаващи 5 милиарда евро), както и КТД, които имат лиценз да набират депозити от клиенти на дребно, и КТД, смятани

за „неизпълняващи условията“; последните два вида КТД се включват в тази категория независимо от техния размер. Категория 2 включва всички КТД, които не са класифицирани като категория 1.

КТД се смята за „изпълняващ условията“, когато главното му управление е установено в държава, i) в която има надзорна и регулаторна уредба за банките и изисквания за поверителност, които са оценени като равностойни на тези в Съюза, и ii) която не е включена в списъка като високорискова трета държава, която има стратегически слабости в уредбата си за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма.

Държавите членки трябва да предвидят необходимите правомощия за компетентните си органи да изискват от КТД, установени на тяхна територия, да подават заявление за лиценз като дъщерни институции съгласно ДКИ в специфични случаи (**правомощие за лицензиране на дъщерни дружества**). Това правомощие трябва например да може да се използва по отношение на КТД, който извършва сделки или осъществява дейност с контрагенти в други държави членки в нарушение на правилата за вътрешния пазар. Освен това същото правомощие трябва да може да се използва и в случаите, когато КТД представлява заплаха за финансовата стабилност на съответната държава членка или на ЕС, като се вземат предвид определени показатели за системен риск, определени в ДКИ и допълнително подробно описани в регулаторните технически стандарти.

Когато КТД имат в счетоводните си книги активи на стойност, равна на или по-голяма от 30 милиарда евро, компетентните органи трябва редовно да преценяват дали нивото на заплаха от такива КТД за финансовата стабилност на съответната държава членка и на ЕС е аналогично на това на институциите, определени като „системни“ съгласно РКИ и ДКИ (**оценка на системното значение**). Прагът от 30 милиарда евро трябва да се изчислява, като се вземат предвид активите, осчетоводени от всички КТД, принадлежащи към една и съща група от трета държава в ЕС, независимо дали в една или в различни държави членки, и да се определя или като средна стойност за период от три последователни години, или като минимален абсолютен праг, достигнат през най-малко 3 години за период от 5 последователни години. За целите на извършване на оценка на системното значение компетентните органи трябва да вземат предвид показателите за системен риск, посочени в предходния параграф. Когато в светлината на тези показатели компетентните органи стигнат до заключението, че съответните КТД са системни, те могат да изискват от тези КТД да подадат заявление за лиценз като дъщерни институции съгласно ДКИ, за да продължат да осъществяват банкова дейност в държавата членка и в ЕС (**изискване за лицензиране на дъщерни дружества**). Друга възможност е компетентните органи да решат или i) да изискват от КТД да преструктурират своите дейности или активи, така че да престанат да отговарят на критериите за институции от системно значение или на прага от 30 милиарда евро (**изискване за преструктуриране**); или ii) да наложат на КТД и на дъщерните институции на групата от третата държава в ЕС допълнителни изисквания по стълб 2 (например допълнително капиталово изискване, изисквания за ликвидност, отчетност или оповестяване), когато тези изисквания по стълб 2 са подходящи и достатъчни за намаляване на потенциалните рискове за финансовата стабилност (**изисквания по стълб 2**). Компетентните органи могат да решат да не налагат на КТД нито едно от горепосочените изисквания единствено когато могат да представят доводи, че рисковете, които тези КТД представляват за финансовата стабилност и целостта на пазара, няма да се увеличат значително, ако такива изисквания липсват (**решение за отлагане**). Компетентните органи трябва да преразглеждат своите решения за отлагане в срок от една година от датата на вземане на решението.

Оценката на системното значение на КТД, принадлежащи към група от трета държава с клонове и дъщерни дружества в целия ЕС, трябва да се ръководи от i) консолидиращия надзорник на съответната група в Съюза, като се прилага член 111 от ДКИ; ii) компетентния орган, който би станал консолидиращ надзорник на групата в ЕС в съответствие с посочения член, ако КТД се третират като дъщерни институции; или iii) ЕБО, когато водещият компетентен орган не е започнал оценката или хипотетичният консолидиращ надзорник не е определен в срок от три месеца. Решението дали да се наложи някое от посочените по-горе изисквания или да се отложи налагането на такива изисквания на КТД, оценени като системни, трябва да бъде взето като съвместно решение от водещия компетентен орган и от компетентните органи, които отговарят за надзора на КТД и на дъщерните дружества на същата група от трета държава.

Освен това новата уредба на КТД не заменя и не възпрепятства каквато и да е свобода на преценка, с която държавите членки понастоящем може да разполагат, да наложат общоприложимо изискване дружества, установени в определени трети държави, да осъществяват банкова дейност на тяхна територия чрез дъщерни дружества, лицензирани в съответствие с дял III, глава 1 от ДКИ.

Въздействие на новата уредба

Съгласно предложената нова уредба КТД, които понастоящем осъществяват дейност в ЕС, ще трябва да бъдат лицензирани отново. Въпреки това разходите за спазване на изискванията и преходните разходи, свързани с това лицензиране и текущата дейност, биха били значително намалени от следните обстоятелства:

а) на КТД ще бъде предоставен преходен период от 12 месеца след 18-месечния срок за транспониране на директивата, за да получат лицензи, и следователно те ще могат да разпределят преходните разходи през този период;

б) изискванията за лицензиране и пруденциалните изисквания до голяма степен се основават на съществуващите национални изисквания в различните държави членки и тъй като новата уредба съдържа изисквания, които са много сходни с тези изисквания, КТД ще трябва да поемат само ограничени разходи за приспособяване;

в) според данните към 31 декември 2020 г. най-много 40 от всички 106 КТБ, които притежават лиценз за осъществяване на дейност в различни държави членки, биха отговаряли на условията за категория 2 и следователно по отношение на тези 40 КТД биха се прилагали по-малко строги пруденциални изисквания и изисквания за предоставяне на информация съгласно новата уредба;

г) според същите данни и към същата дата само 3 КТД са имали в счетоводните си книги активи на стойност над 30 милиарда евро и следователно биха били подложени на оценка на системното значение.

Въпреки че на КТД може да се наложи да извършат допълнителни разходи, за да изпълнят новите изисквания за предоставяне на информация, тези разходи биха били оправдани, за да се постигне целта за повишаване на защитата на финансовата стабилност и целостта на пазара.

Преразглеждане на режима на налагане на административни санкции

Въвеждат се периодични имуществени санкции като нов инструмент за принудително изпълнение, целящ да осигури бързо спазване на пруденциалните разпоредби от кредитните институции. Освен това се прави ясно разграничение между периодичните имуществени санкции и административните санкции. Списъкът на нарушенията, за които се налагат административни наказания и санкции, е допълнен с пруденциални изисквания, които към момента не са включени в списъка на подлежащите на санкциониране нарушения по член 67 от ДКИ. Членове 66 и 67 от ДКИ се изменят, за да се изясни определението за „*общ годишен нетен оборот*“ и понятието да бъде определено чрез позоваване на показателя за стопанската дейност в новия член 314 от РКИ.

За да се осигурят равни условия в областта на правомощията за санкциониране, от държавите членки се изисква да предвидят административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки във връзка с нарушения на националните разпоредби, транспониращи ДКИ, и на РКИ. Освен това се въвеждат процесуални гаранции за ефективното прилагане на санкциите, особено в случай на натрупване на административни и наказателни санкции за едно и също нарушение. За тази цел член 70 от ДКИ се изменя така, че от държавите членки да се изисква да определят разпоредби за сътрудничество между компетентните органи и съдебните органи в случаи на дублиране на наказателни и административни производства и на санкции за едно и също нарушение. Тези разпоредби имат за цел да се осигури достатъчно ниво на защита за физическото или юридическото лице, засегнато от такова дублиране на производства, в съответствие с принципа „*non bis in idem*“.

Преразглеждане на състава на изискванията по стълб 2

За да се подобри вътрешната съгласуваност на регулаторната уредба, в ДКИ V естеството на регулаторния капитал, който банките трябва да притежават, за да изпълнят капиталовото изискване по стълб 2, беше приведено в съответствие с минималната структура на капитала съгласно капиталовото изискване по стълб 1. Чрез дерогация от общата правна норма, посочена в член 104а, параграф 4 от ДКИ, надзорните органи имат право на преценка да решат, за всеки отделен случай, да наложат капиталови изисквания по стълб 2 с по-висок дял на капитала от първи ред или на базовия собствен капитал от първи ред. Това ново третиране беше въведено едва наскоро по време на кризата с COVID-19. Въпреки че все още е твърде рано за всестранни заключения относно неотдавнашното привеждане в съответствие, при първия преглед беше потвърдена полезността на последователната стандартна структура от минимални (стълб 1) и допълнителни (стълб 2) капиталови изисквания.

Корекции, съпътстващи въвеждането на долната граница на изчисленото капиталово изискване

Въвеждането на долната граница на изчисленото капиталово изискване (ДГИКИ) при изчисляването на общата рискова експозиция (ОРЕ), както е посочено в член 92 от РКИ, ще окаже въздействие върху онези определени в ДКИ капиталови изисквания, чието изчисляване зависи от общата рискова експозиция. Тези изисквания са: изискването за предпазен капиталов буфер (ПКБ), изискването за антицикличен капиталов буфер (АКБ), изискванията за буфер за глобални системно значими и други системно значими институции (Г-/Д-СЗИ), изискването за буфер за системен риск (БСР) и специфичното за институцията изискване по стълб 2 (ИС2) — доколкото

компетентният орган използва подход, при който то се определя като процент от общата рискова експозиция от самото начало[37].

Две от тези изисквания, а именно изискването по стълб 2 и изискването за буфер за системен риск, могат да се използват за преодоляване на рискове, които са сходни по естество с рисковете, за справяне с които е предвидена долната граница на изчисленото капиталово изискване. Следователно съществува възможност някои рискове (например риск, свързан с модела[38]) да бъдат отчетени два пъти, след като започне да се прилага долната граница на изчисленото капиталово изискване. Това трябва да се избягва. Съветът на ЕБО относно завършването на Базел III включва конкретна препоръка по този въпрос и призовава в по-общ план компетентните и определените органи да преразгледат съответно подходящото ниво на изискването по стълб 2 и изискването за буфер за системен риск, след като започне да се прилага долната граница на изчисленото капиталово изискване.

С оглед на гореизложеното, с предложението се изменят членове 104а и 133 от ДКИ — с които се определят разпоредбите съответно за изискването по стълб 2 и изискването за буфер за системен риск — като се въвеждат предпазни мерки, насочени към предотвратяване на неоправдано увеличаване на изискването по стълб 2 и изискването за буфер за системен риск, след като за институцията стане задължително да прилага долната граница на изчисленото капиталово изискване[39]:

- изискването по стълб 2 и изискването за буфер за системен риск ще бъдат „замразени“, за да се избегне автоматично (наричано още „аритметично“) увеличение на размера на регулаторния капитал, изискван съгласно тези две изисквания. Тази предпазна мярка е оправдана от факта, че увеличението на рисково претеглените активи, поради това че за институцията е станало задължително да прилага долната граница на изчисленото капиталово изискване, при равни други условия е чисто аритметично и не отразява действително увеличение на рисковете, което би оправдало изискването на допълнителен капитал от институцията;
- от компетентния орган на институцията ще се изисква да прегледа калибрирането на изискването по стълб 2 и от компетентния или определения орган, според случая, ще се изисква да прегледа съответно калибрирането на изискването за буфер за системен риск, за да установи дали е налице двойно отчитане на риска, и ако е така, да калибрира отново тези изисквания, за да се избегне такова двойно отчитане;

---

37 Вместо първо да определи изискването по стълб 2 като номинална сума, която впоследствие се изразява като процент от общата рискова експозиция, за да се приспособи към общия наличен капитал.

38 В този контекст рискът, свързан с модела, следва да се разбира като риск капиталовото изискване, изчислено с помощта на вътрешни модели, да не е съизмеримо с риска, присъщ на експозицията, за която се изчислява изискването.

39 За дадена институция става задължително да прилага долната граница на изчисленото капиталово изискване, когато общата рискова експозиция на институцията „при прилагане на долна граница“ (т.е. общата рискова експозиция, изчислена, като се взема под внимание долната граница на изчисленото капиталово изискване) е по-висока от нейната обща рискова експозиция „без прилагане на долна граница“ (т.е. общата рискова експозиция, изчислена, без да се взема под внимание долната граница на изчисленото капиталово изискване). За повече подробности относно функционирането на долната граница на изчисленото капиталово изискване, моля, вижте обяснителния меморандум на Регламента за изменение на РКИ.

- двете изисквания ще останат замразени до приключване на съответните прегледи и обявяване на съответните решения за подходящо калибриране на изискванията[40].

Членове 104а и 133 от ДКИ също се изменят, за да се изясни, че изискването по стълб 2 и изискването за буфер за системен риск не могат да се използват за покриване на рискове, които вече са напълно покрити от долната граница на изчисленото капиталово изискване.

И накрая, член 131 се изменя така, че от компетентните или определените органи, според случая, да се изисква да прегледат калибрирането на изискването за буфер за Д-СЗИ на другите системно значими институции, когато за тези Д-СЗИ стане задължително да прилагат долната граница на изчисленото капиталово изискване, за да се уверят, че калибрирането продължава да е подходящо.

Оповестяване на информация

Член 106 се изменя, за да се позволи на държавите членки да предоставят на надзорните органи правомощието да изискват от институциите да предоставят информация на ЕБО в определен срок. Това следва промените, направени в членове 433 и 434 от РКИ, с които ЕБО се задължава да централизира публикуването на оповестената от институциите информация. Освен това с предложението на надзорните органи се дава възможност да разрешават на институциите да използват специфични медии и места за публикации, различни от уебсайта на ЕБО. Това е в съответствие с предложената промяна в РКИ, според която, в допълнение към централизираното публикуване от ЕБО, институциите запазват свободата си да публикуват собствената си оповестявана информация чрез други средства.

Сравнителен анализ за надзор по отношение на подходите за изчисляване на капиталовите изисквания

Член 78 се изменя, за да се добавят към подходите, включени в обхвата на сравнителния анализ за надзор, два вида подходи за изчисляване на капиталовите изисквания, а именно:

а) подходите за моделиране, които се използват за изчисляване на очакваните загуби поради кредитен риск както съгласно Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 9, така и съгласно националните счетоводни стандарти; и

б) алтернативният стандартизиран подход за пазарен риск, посочен в част трета, дял IV, глава 1а от РКИ, като се има предвид, че институциите могат да моделират определени параметри съгласно този подход.

Тъй като подходите, използвани за изчисляване на очакваните загуби поради кредитен риск, могат да се използват и от институции, използващи стандартизирания подход за кредитен риск, посочен в част трета, дял II, глава 2 от РКИ, тези институции също са

[40] По отношение на изискването по стълб 2 обявяването ще бъде под формата на писмо от компетентния орган до поднадзорната институция, съдържащо резултатите от ПНПО и новото изискване по стълб 2 за институцията (разбира се, ако не бъде установено двойно отчитане, изискването по стълб 2 ще остане непроменено). По отношение на изискването за буфер за системен риск съобщението ще бъде под формата на ново решение на компетентния или определения орган, според случая, относно подходящото калибриране на нивото или нивата на буфера за системен риск.

включени в обхвата на сравнителния анализ за надзор. От ЕБО обаче се изисква да реши коя от тези институции трябва да бъде включена, като вземе предвид принципа на съизмеримост на изискванията.

Член 78 се изменя също така, за да се даде възможност да се намали честотата на сравнителните анализи от веднъж годишно на веднъж на две години, като се отчита фактът, че след извършване на определен брой анализи по-ниската честота вероятно ще бъде достатъчна, за да се наблюдават резултатите от подходите на институциите. Това също така ще намали административната тежест за институциите, които използват включени в сравнителните анализи подходи.

2021/0341 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на надзорните правомощия, санкциите, клоновете от трета държава и рисковете с екологичен, социален и управленски характер, и на Директива 2014/59/ЕС

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка[41],

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[42],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) Компетентните органи, техните служители и членовете на управителните им органи следва да бъдат независими от политическо и икономическо влияние. Рисковете от конфликт на интереси подкопават целостта на финансовата система на Съюза и вредят на целта за интегриран банков съюз и съюз на капиталовите пазари. В Директива 2013/36/ЕС следва да бъдат предвидени по-подробни разпоредби за държавите членки, за да се осигури независимост и обективност на действията на компетентните органи, в това число на техните служители и ръководство. В този контекст следва да се установят минимални изисквания за предотвратяване на конфликти на интереси. Европейският банков орган (ЕБО) следва да издаде насоки за компетентните органи относно предотвратяването на конфликти на интереси, като стъпва на най-добрите международни практики.

(2) Компетентните органи следва да имат необходимите правомощия да оттеглят предоставения лиценз на кредитна институция, която е била обявена за неплатежоспособна или с вероятност да изпадне в неплатежоспособност и която в същото време не отговаря на другите условия за преструктуриране, определени с Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[43] или с

41 ОВ C , , стр. .

42 ОВ C , , стр. .

43 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни

Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета[44]. В такава ситуация кредитната институция следва да бъде ликвидирана в съответствие с приложимото национално производство по несъстоятелност или с други видове производства, предвидени за тези институции съгласно националното законодателство, и следователно следва да прекрати дейностите, за които е предоставен лицензът.

(3) Условие за предоставянето на банкови услуги в Съюза е кредитната институция да е получила лиценз и да има физическо присъствие чрез юридическо лице или клон на територията на Съюза. Само по този начин кредитните институции могат да бъдат подложени на ефективно пруденциално регулиране и надзор, които са необходими, за да се сведе до минимум рискът от неплатежоспособност, а когато възникне такъв риск, неплатежоспособността да се управлява, за да се предотврати неконтролируемото ѝ разпространение и възможността тя да доведе до срив на финансовата система (риск от верижно разпространение, например в резултат на масово изтегляне на депозитите от банка или на несъстоятелност на банка, предизвикана от непредпазливо кредитиране). Предоставянето на банкови услуги в Съюза без такова физическо присъствие би могло да увеличи на финансовите пазари активното присъствие и дела на дейността на кредитните институции в рискови сегменти, които не са обект на пруденциалното регулиране и надзор от страна на Съюза, и оттам – да застраши финансовата стабилност на Съюза или на отделните му държави членки. Финансовата криза от 2008—2009 г. е последният исторически прецедент, който подчертава как малките пазарни сегменти могат да се превърнат в източник на значителни заплахи за финансовата стабилност на Съюза и на неговите държави членки, ако бъдат оставени извън обхвата на пруденциалното регулиране и надзор. Следователно е необходимо в правото на Съюза да се предвиди изрично изискване, че дружествата, установени в трета държава, които искат да предоставят банкови услуги в Съюза, трябва най-малко да създадат клон в държава членка и този клон да бъде лицензиран в съответствие със законодателството на Съюза, освен ако дружеството желае да предоставя банкови услуги в Съюза чрез дъщерно дружество. Това изискване за създаване на клон обаче не следва да се прилага за случаите на проявяване на интерес към предоставянето на услуги, тъй като в такива случаи клиентът се обръща към дружеството от трета държава, за да поиска предоставянето на услугата.

(4) Надзорните органи на кредитните институции трябва да имат всички необходими правомощия, които им позволяват да изпълняват задълженията си и обхващат различните операции, извършвани от поднадзорните субекти. За тази цел и за да се увеличи равнопоставеността, надзорните органи трябва да разполагат с всички надзорни правомощия, които им дават възможност да

посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

[44] Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

обхващат съществените операции, които могат да бъдат предприети от поднадзорните субекти. Следователно Европейската централна банка и националните компетентни органи следва да бъдат уведомявани, в случай че предприета от поднадзорен субект съществена операция — в това число придобиване от поднадзорни субекти на съществени дялови участия във финансови или нефинансови предприятия, съществено прехвърляне на активи и пасиви от или към поднадзорни субекти и сливания и разделяния, в които участват поднадзорни субекти — поражда опасения относно пруденциалния профил на поднадзорния субект или относно възможни дейности за изпиране на пари и финансиране на тероризма. Освен това ЕЦБ и националните компетентни органи следва да имат правомощието да се намесват в такива случаи.

(5) По отношение на сливанията и разделянията, с Директива (ЕС) 2017/1132 се уеднаквяват разпоредбите и процедурите, по-специално за трансграничните сливания и разделяния на дружества с ограничена отговорност. Следователно процедурата за оценка от компетентните органи, предвидена в настоящата директива, следва да допълва Директива (ЕС) 2017/1132 и да не противоречи на нито една от нейните разпоредби. В случай на трансгранични сливания и разделяния, които попадат в обхвата на Директива (ЕС) 2017/1132, мотивираното становище, издавано от компетентния надзорен орган, следва да бъде част от оценката на спазването на всички съответни условия и на надлежното изпълнение на всички процедури и формалности, които се изискват за сертификата преди сливане или разделяне. Следователно мотивираното становище следва да бъде предавано на определения национален орган, който отговаря за издаването на сертификата преди сливане или разделяне съгласно Директива (ЕС) 2017/1132.

(6) С цел да се осигури на компетентните органи възможност да се намесват, преди да бъде предприета една от тези съществени операции, те следва да бъдат уведомявани предварително. Това уведомление следва да се придружава от информацията, необходима на компетентните органи, за да оценят планираната операция от гледна точка на пруденциалните изисквания и на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. Оценката от компетентните органи следва да започва в момента на получаване на уведомлението, съдържащо цялата искана информация, а при придобиване на съществено дялово участие или съществено прехвърляне на активи и пасиви – да бъде ограничена във времето.

(7) В случай на придобиване на квалифицирано дялово участие или съществено прехвърляне на активи или пасиви заключението от оценката може да накара компетентния орган да се противопостави на операцията. Ако компетентните органи не се противопоставят в определен срок, операцията следва да се смята за одобрена.

(8) За да се избегне несъизмеримост на изискванията и прекомерна административна тежест, тези допълнителни правомощия на компетентните органи следва да се прилагат само за операциите, които се смятат за съществени. Единствено операциите по сливане или разделяне следва да се смятат автоматично за съществени операции, тъй като може да се очаква новосъздаденото предприятие да има пруденциален профил, който се различава значително от този на първоначално участващите в сливането или разделянето субекти. Също така субект не следва да предприема сливане или разделяне, преди да е получил предварително положително становище от компетентните

органи. Другите операции (в това число придобиване на дялови участия и прехвърляне на активи и пасиви), когато се смятат за съществени, следва да се оценяват от компетентните органи по процедура за мълчаливо одобрение.

(9) В някои ситуации (например когато участват субекти, установени в различни държави членки), за операциите може да се изискват множество уведомления до различни компетентни органи и техни оценки, поради което е необходимо тези органи да си сътрудничат ефективно. Следователно е необходимо да се прецизират задълженията за сътрудничество, по-специално за ранно трансгранично уведомяване, безпроблемен обмен на информация и координация при оценката.

(10) Необходимо е разпоредбите за придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция да бъдат съобразени с разпоредбите за придобиване на квалифицирано участие от институция, в случай че за една и съща операция са необходими и двете оценки. Всъщност, ако не бъдат формулирани правилно, тези разпоредби биха могли да доведат до несъответствия в оценките, извършвани от компетентните органи, и в крайна сметка на взетите от тях решения. Следователно, когато операцията се смята за сложна, е необходимо да се предвиди предоставяне на подобно допълнително време на компетентните органи, за да потвърдят получаването на уведомлението.

(11) На ЕБО следва да се възложи да разработи регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение за определянето на подходяща рамка за използването на тези допълнителни надзорни правомощия. В тези регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение следва по-специално да се посочи информацията, която трябва да получават компетентните органи, елементите, които трябва да се оценяват, и сътрудничеството, когато участва повече от един компетентен орган. Тези отделни елементи са от решаващо значение за осигуряването на достатъчно уеднаквена методика за надзор, с помощта на която ефективно да се прилагат разпоредбите относно допълнителните правомощия при минималната възможна допълнителна административна тежест.

(12) От решаващо значение е кредитните институции, финансовите холдинги и смесените финансови холдинги да спазват пруденциалните изисквания, за да се осигури тяхната стабилност и да се запази стабилността на финансовата система на Съюза като цяло, а и във всяка държава членка. Поради това ЕЦБ и националните компетентни органи следва да имат правомощието да предприемат навременни и решителни мерки, когато тези кредитни институции, финансови холдинги и смесени финансови холдинги и техните фактически управители не спазват пруденциалните изисквания или не изпълняват надзорните решения.

(13) За да се осигурят еднакви санкционни правомощия, от държавите членки следва да се изисква да предвидят ефективни, съизмерими с нарушението и възпиращи административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки за нарушения на националните разпоредби, транспониращи директивата, и на Регламент (ЕС) № 575/2013[45]. По-специално

[45] Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (*ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).*

държавите членки следва да могат да налагат административни санкции, когато съответното нарушение се преследва и съгласно националното наказателно право. Тези административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки следва да подлежат на определени минимални изисквания, в това число минимални изпълнителни правомощия на компетентните органи, критерии, които компетентните органи следва да взимат предвид при тяхното прилагане, изисквания за публикуване или степени на административните санкции и периодичните имуществени санкции. Държавите членки следва да определят конкретни правни норми и ефективни механизми за прилагане на периодичните имуществени санкции.

(14) Имуществените административни санкции следва да имат възпиращ ефект, за да се попречи на физическото или юридическото лице, което е в нарушение на националните разпоредби, транспониращи Директива 2013/36/ЕС, или на Регламент (ЕС) № 575/2013, да извършва същите или подобни деяния в бъдеще. От държавите членки следва да се изиска да предвидят административни санкции, които са ефективни, съизмерими с нарушението и възпиращи. Освен това при определяне на вида административни санкции или други административни мерки и на размера на имуществените административни санкции компетентните органи следва да взимат предвид всички предишни наказателни санкции, които може да са били наложени на същото отговорно физическо или юридическо лице за същото нарушение. Целта е при натрупване на административни и наказателни производства тежестта на всички санкции и други административни мерки, наложени с наказателна цели, да е ограничена до необходимото с оглед на сериозността на съответното нарушение. За тази цел е от съществено значение да се засили сътрудничеството между компетентните органи и съдебните органи при натрупването на административни и наказателни производства срещу едни и същи лица, отговорни за едно и също нарушение. Държавите членки следва да определят конкретни правни норми и механизми за улесняване на това сътрудничество.

(15) Компетентните органи следва да могат да налагат административни санкции на едно и също физическо или юридическо лице, отговорно за едни и същи действия или бездействия. С подобно натрупване на производства и санкции за едно и също нарушение следва обаче да се преследват различни цели от общ интерес. Държавите членки следва да определят разпоредби за осигуряване на подходящо координиране между административните и наказателните производства. С тези разпоредби налагането на натрупващи се санкции във връзка с едно и също нарушение на съответното физическо или юридическо лице следва да се ограничи до строго необходимото за постигането на тези различни цели. Освен това държавите членки следва да определят разпоредби, така че тежестта на всички административни и наказателни санкции и други мерки, наложени в случаите на натрупване на производства, да е ограничена до необходимото с оглед на сериозността на съответното нарушение. Държавите членки следва също така да предвидят подобно дублиране на производства и последващите санкции да е в съответствие с принципа *non bis in idem* и правата на съответното физическо или юридическо лице да са надлежно защитени.

(16) Имуществените административни санкции, наложени на юридически лица, следва да се прилагат последователно, по-специално по отношение на определянето на максималния размер на административните санкции, при което следва да се отчита общият годишен нетен оборот на съответното дружество.

Действащото в момента определение на общ годишен нетен оборот в Директива 2013/36/ЕС обаче не е нито достатъчно изчерпателно, нито достатъчно ясно и пълно, за да се осигури равнопоставеност при прилагането на имуществените административни санкции. Следователно е необходимо да се изяснят няколко елемента от действащото определение на общ годишен нетен оборот, за да се избегне противоречиво тълкуване.

(17) Освен административни санкции компетентните органи следва да бъдат оправомощени да налагат и периодични имуществени санкции на кредитните институции, финансовите холдинги, смесените финансови холдинги и на техните фактически управители за неизпълнение на задълженията им по Директива 2013/36/ЕС и по Регламент (ЕС) № 575/2013 или на решение, издадено от компетентен орган. Тези принудителни мерки следва да се налагат, когато нарушението на изискване или неизпълнението на надзорно решение на компетентния орган продължава. Компетентните органи следва да могат да налагат тези принудителни мерки, без да трябва да отправят предварително искане, разпореждане или предупреждение до страната, която е в нарушение. Тъй като целта на периодичните имуществени санкции е да се принудят физически или юридически лица да прекратят продължаващо нарушение, прилагането им не следва да пречи на компетентните органи да налагат последващи административни санкции за същото нарушение.

(18) Необходимо е да се определят административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки, за да се осигури възможно най-широк обхват за действията, прилагани след извършване на нарушение, и да се спомогне за предотвратяването на по-нататъшни нарушения, независимо дали те се признават от националното право за административни санкции или за други административни мерки. Поради това държавите членки следва да могат да предвиждат допълнителни санкции и по-високи административни имуществени санкции.

(19) Компетентните органи следва да налагат периодични имуществени санкции, които са съизмерими с нарушението и ефективни. Съответно компетентният орган следва да взима предвид потенциалното въздействие на периодичната имуществена санкция върху финансовото състояние на юридическото или физическото лице, което е в нарушение, и да се стреми да избегне ситуация, в която санкцията може да доведе до неплатежоспособност на юридическото или физическото лице, което е в нарушение, до сериозни финансови затруднения или да представлява прекомерен процент от общия му годишен оборот.

(20) Когато правната система на държавата членка не допуска административните санкции, предвидени в настоящата директива, разпоредбите относно административните санкции следва да могат да се прилагат по такъв начин, че санкцията да се инициира от компетентния орган и да се налага от съдебните органи. Следователно е необходимо такива държави членки да предвидят ефектът от прилагането на разпоредбите и санкциите да е равностоен на административните санкции, налагани от компетентните органи. При налагането на такива санкции съдебните органи следва да взимат предвид препоръката на компетентния орган, който инициира санкцията. Наложените санкции следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

(21) За да се предвидят подходящи санкции за нарушения на националните разпоредби, транспониращи Директива 2013/36/ЕС, или на Регламент (ЕС)

№ 575/2013, следва да се допълни списъкът на нарушенията, за които се налагат административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки. Следователно списъкът на нарушенията по член 67 от Директива 2013/36/ЕС следва да бъде изменен.

(22) Клоновете, създадени от дружества от трета държава за предоставяне на банкови услуги в държава членка, се уреждат от националното законодателство и уредбата им е хармонизирана само в много ограничена степен с Директива 2013/36/ЕС. Въпреки че клоновете от трета държава имат значително присъствие на банковите пазари на Съюза, понастоящем те подлежат на изисквания за предоставяне само на много обща информация, но не и на пруденциални стандарти или споразумения за надзорно сътрудничество на равнището на Съюза. Пълната липса на обща пруденциална уредба води до това, че по отношение на клоновете от трета държава се прилагат различни пруденциални национални изисквания с различна строгост и обхват. Освен това компетентните органи не разполагат с изчерпателна информация и с необходимите надзорни инструменти, за да наблюдават правилно специфичните рискове, пораждани от групи от трета държава, осъществяващи дейност в една или в различни държави членки както чрез клонове, така и чрез дъщерни дружества. Понастоящем няма интегрирани споразумения за надзор във връзка с тях и компетентният орган, отговорен за надзора на всеки клон от група от трета държава, не е задължен да обменя информация с компетентните органи, упражняващи надзор върху другите клонове и дъщерни дружества от същата група. Тази разпокъсана нормативна среда създава рискове за финансовата стабилност и целостта на пазара на Съюза, които следва да бъдат надлежно преодолени чрез хармонизирана уредба на клоновете от трета държава. Тази уредба следва да включва минимални общи изисквания за лицензиране, пруденциални стандарти, вътрешно управление, надзор и отчетност. Този набор от изисквания следва да се основава на изискванията, които държавите членки вече прилагат към клоновете от трета държава на своя територия, и в него следва да се отчетат подобните или равностойните изисквания, които третите държави прилагат към чуждестранни клонове, с цел да се осигури съгласуваност между държавите членки и уредбата на Съюза на клоновете от трета държава да се съобрази с преобладаващите международни практики в тази област.

(23) От съображения за съразмерност на изискванията, приложимите към клоновете от трета държава следва да бъдат съобразени със заплахата, която те представляват за финансовата стабилност и целостта на пазара на Съюза и на държавите членки. Следователно клоновете от трета държава следва да бъдат категоризирани или като категория 1 — когато се смятат за по-рискови, или, в противен случай, като категория 2 — когато са малки и несложни и не представляват значителен риск за финансовата стабилност (по аналогия с определението за „малка и несложна институция“ в Регламент (ЕС) № 575/2013). Съответно клоновете от трета държава, чиито счетоводни активи в дадената държава членка са на стойност не по-малко от 5 000 000 000 евро, следва да се смятат за по-рискови поради по-големия си размер и сложност, тъй като несъстоятелността им може да доведе до значителни трусове на пазара на банкови услуги в тази държава членка или на нейната банкова система. Клоновете от трета държава, на които е издаден лиценз да приемат депозити от физически лица, също трябва да се разглеждат по подобен начин като по-рискови, независимо от техния размер, доколкото тяхната несъстоятелност би засегнала силно уязвими вложители и би могла да доведе до загуба на доверие в

безопасността и стабилността на банковата система на държавата членка и в способността ѝ да защити спестяванията на гражданите. Следователно и двата вида клонове от трета държава следва да бъдат категоризирани като категория 1.

(24) Клоновете от трета държава следва да бъдат класифицирани като категория 1 и когато дружеството в третата държава, което е главно управление на клона („главното дружество“), подлежи на регламентиране, надзор и правоприлагане, които не са определени за най-малко равностойни на тези съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013, или когато съответната трета държава е определена в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета[46] за високорискова трета държава, в чиято национална уредба за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма има стратегически слабости. Тези клонове от трета държава представляват значителна заплаха за финансовата стабилност на Съюза и на държавата членка на установяване, тъй като уредбите на банковия сектор или на борбата срещу изпирането на пари, на които подлежи тяхното главно дружество, не успяват подходящо да обхванат или да наблюдават специфичните рискове, които произтичат от дейностите, извършвани от клона в държавата членка, или рисковете за контрагентите в държавата членка, които произтичат от групата от третата държава. За целите на определянето на това дали пруденциалните и надзорните стандарти за банковия сектор в третата държава са равностойни на стандартите на Съюза, Комисията следва да може да даде указания на ЕБО да извърши оценка в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013. ЕБО следва да извърши оценката по строг и прозрачен начин и в съответствие с надеждна методика. Освен това ЕБО следва да проведе консултации и да си сътрудничи тясно и с надзорните органи и с правителствените служби на третите държави, отговарящи за регулирането на банковия сектор, и когато е уместно, със страни от частния сектор, като се стреми да третира тези страни справедливо и да им даде възможност да представят документация и изявления в разумни срокове. Освен това докладът на ЕБО, изготвен по силата на член 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да е надлежно мотивиран, да излага подробно проучените въпроси и да бъде предоставен в приемлив срок.

(25) Компетентните органи следва да имат изрично правомощие да изискват за всеки отделен случай клоновете от трета държава да подават заявление за лиценз в съответствие с дял III, глава 1 от Директива 2013/36/ЕС, най-малкото когато тези клонове осъществяват дейност с контрагенти в други държави членки в нарушение на правилата за вътрешния пазар или когато представляват значителна заплаха за финансовата стабилност на Съюза и на държавата членка, в която са установени. Освен това от компетентните органи следва да се изисква периодично да оценяват дали клоновете от трета държава, чиито счетоводни активи са на стойност не по-малка от 30 000 000 000 евро, имат системно значение. Всички клонове от трета държава, които принадлежат към една и съща група от трета държава и са установени в една или повече държави членки, следва да бъдат подлагани съвместно на такава периодична оценка. При тази

[46] Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

оценка следва да се проучи, в съответствие със специфични критерии, дали тези клонове застрашават финансовата стабилност на Съюза или на неговите държави членки в степен, сходна с тази на институциите, определени като „системно значими“ съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент ЕС № 575/2013. Ако компетентните органи заключат, че клон от трета държава е системно значим, те следва да му наложат изисквания, които са подходящи за намаляване на рисковете за финансовата стабилност. За тези цели компетентните органи следва да могат да изискват от клоновете от трета държава да подават заявления за лиценз като дъщерни институции съгласно Директива 2013/36/ЕС, за да продължат да осъществяват банкова дейност в държавата членка или в целия Съюз. Освен това компетентните органи следва да могат да налагат други изисквания, по-специално задължение за преструктуриране на активите или дейностите в Съюза на клоновете от трета държава, така че тези клонове да престанат да бъдат системни, или изискване за спазване на изисквания за допълнителен капитал, ликвидност, докладване или оповестяване, когато смятат, че това би било достатъчно за преодоляване на рисковете за финансовата стабилност. Компетентните органи следва да могат да не налагат нито едно от тези изисквания на клонове от трета държава, оценени като системни, единствено когато могат да се обосноват, че заплахата, която тези клонове представляват за финансовата стабилност и целостта на пазара на Съюза и на държавите членки, няма да се увеличи значително, ако няма такива изисквания за срок, не по-дълъг от една година.

(26) За да се осигури съгласуваност на надзорните решения по отношение на група от трета държава с клонове и дъщерни дружества в повече от една държави членки, следва да бъде определен водещ компетентен орган, който да оценява системното значение. Тази роля следва да се изпълнява от консолидиращия надзорник на групата от трета държава в Съюза, когато се прилага член 111 от Директива 2013/36/ЕС, или от компетентния орган, който би станал консолидиращ надзорник по силата на този член, ако клоновете от трета държава на тази група се третират като нейни дъщерни дружества. Когато съответният консолидиращ надзорник не е определен или когато водещият компетентен орган не е започнал оценката на системното значение в срок от три месеца, тази оценка следва да се извършва от ЕБО. Водещият компетентен орган или, когато е приложимо, ЕБО следва да провежда консултации и да си сътрудничи в пълна степен с компетентните органи, отговорни за надзора на дъщерните дружества и клоновете на съответната група от трета държава в Съюза. Водещият компетентен орган и тези компетентни органи следва да взимат съвместно решение дали да наложат изисквания на клоновете от трета държава, оценени като системно значими. С оглед на законосъобразността на процедурата водещият компетентен орган или, когато е приложимо, ЕБО следва да осигури зачитане на правото на клоновете от трета държава да бъдат изслушани и да правят изявления по време на оценката на системното значение.

(27) Компетентните органи следва да извършват редовни проверки на спазването от страна на клоновете от трета държава на съответните изисквания на Директива 2013/36/ЕС и да предприемат спрямо тях надзорни мерки за налагане или възстановяване на спазването на тези изисквания. За да се улесни ефективният надзор на изискванията към клоновете от трета държава и да се даде възможност за цялостен преглед на дейността в Съюза на групите от трета държава, общата информация за надзорни цели и финансовите отчети следва да се предоставят на компетентните органи чрез стандартизирани образци. На ЕБО

следва да бъде възложено да разработи проекти на технически стандарти за изпълнение, в които се определят тези образци, а Комисията – да се оправомощи да приеме тези проекти на технически стандарти за изпълнение. Освен това е необходимо да се прилагат подходящи споразумения за сътрудничество между компетентните органи, така че цялата дейност, която групите от трета държава осъществяват в Съюза чрез клонове от трета държава, да е обект на задълбочен надзор, за да не се допуска заобикаляне на изискванията, предвидени за тези групи от правото на Съюза, и да се сведат до минимум потенциалните заплахи за финансовата стабилност на Съюза. По-специално клоновете от трета държава от категория 1 следва да бъдат включени в обхвата на колегиите от надзорни органи на групите от трета държава в Съюза. Когато такава колегия все още не съществува, компетентните органи следва да създадат *ad hoc* колегия за всички клонове от трета държава от категория 1 от една и съща група, когато тази група осъществява дейност в повече от една държава членка.

(28) Уредбата на Съюза на клоновете от трета държава следва да се прилага, без да се засяга правото на преценка, което понастоящем държавите членки може да имат да изискват на общо основание дружества от определени трети държави да осъществяват банкова дейност на тяхна територия единствено чрез дъщерни институции, лицензирани в съответствие с дял III, глава 1 от Директива 2013/36/ЕС. Това изискване може да се отнася до трети държави, в които се прилагат пруденциални и надзорни стандарти за банковия сектор, които не са равностойни на стандартите съгласно националното законодателство на държавата членка, или до трети държави, в чиято национална уредба за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма има стратегически слабости.

(29) С въвеждането на МСФО 9 на 1 януари 2018 г. изчисляването на очакваните кредитни загуби, което се основава на подходи на моделиране, оказва пряко влияние върху размера на собствените средства и върху изискуемите отношения на институциите. Същите подходи на моделиране служат и за изчисляване на очакваните кредитни загуби, когато институциите прилагат националните счетоводни разпоредби. В резултат на това е важно компетентните органи и ЕБО да имат ясна представа за влиянието на тези изчисления върху диапазона от стойности на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания, които възникват за подобни експозиции. За тази цел сравнителният анализ следва да обхваща и тези подходи на моделиране. Като се има предвид, че институциите, които изчисляват капиталовите изисквания по стандартизирания подход за кредитен риск, могат да използват и модели за изчисляване на очакваните кредитни загуби съгласно МСФО 9, тези институции също следва да бъдат включени в сравнителния анализ, като се вземе предвид принципът на съизмеримост на изискванията.

(30) Регламент (ЕС) 2019/876[47] измени Регламент (ЕС) № 575/2013, като измени уредбата на пазарния риск, разработена от Базелския комитет за банков надзор.

[47] Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции,

Алтернативният стандартизиран подход, който е част от тази нова уредба, позволява на институциите да моделират определени параметри, използвани при изчисляването на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания за пазарен риск. Поради това е важно компетентните органи и ЕБО да имат ясна представа за диапазона от стойности на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания, които възникват за подобни експозиции не само при алтернативния подход на вътрешните модели, но и при алтернативния стандартизиран подход. В резултат на това сравнителният анализ на пазарния риск следва да обхваща изменените стандартизирани подходи и подходи на вътрешните модели.

(31) За прехода към устойчива икономика в световен мащаб, заложен в Парижкото споразумение[48], сключено от Съюза, и в Програмата на ООН за устойчиво развитие за периода до 2030 г. ще е необходима дълбока социално-икономическа трансформация и този преход ще зависи от мобилизирането на значителни финансови ресурси от публичния и частния сектор. С Европейския зелен пакт[49] Съюзът пое ангажимент да достигне неутралност по отношение на климата до 2050 г. Финансовата система играе важна роля в подкрепата на този преход, не само по отношение на улавянето и насърчаването на възможностите, които ще възникнат, а и с правилното управление на рисковете, които той може да породи.

(32) Безпрецедентният мащаб на прехода към устойчива, неутрална по отношение на климата и кръгова икономика ще окаже значително въздействие върху финансовата система. През 2018 г. Мрежата на централните банки и надзорните органи за екологизиране на финансовата система[50] призна, че свързаните с климата рискове са източник на финансов риск. В обновената стратегия на Комисията за финансиране на устойчивото развитие[51] се подчертава, че рисковете с екологичен, социален и управленски (ЕСУ) характер и по-специално рисковете, произтичащи от физическото въздействие на изменението на климата, загубата на биологично разнообразие и по-широкото влошаване на състоянието на околната среда на екосистемите, представляват безпрецедентно предизвикателство за нашите икономики и за стабилността на финансовата система. Тези рискове са свързани със специфични особености – адаптивност и характерно въздействие в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен времеви хоризонт.

(33) Дългосрочният характер и дълбочината на прехода към устойчива, неутрална по отношение на климата и кръгова икономика ще доведат до значителни промени в стопанските модели на институциите. Адекватното приспособяване на

изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1).

48 Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета от 5 октомври 2016 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4).

49 COM(2019) 640 final.

50 Създадена на срещата на върха „Една планета“ в Париж на 12 декември 2017 г., тя е група от централни банки и надзорни органи, които желаят на доброволни начала да споделят най-добри практики и да допринасят за развитието на управлението на риска за околната среда и климата във финансовия сектор, както и да мобилизират традиционно финансиране в подкрепа на прехода към устойчива икономика.

51 COM(2021) 390 final, 6.7.2021 г.

финансовия сектор и по-специално на кредитните институции е необходимо за постигане на целта за нулеви нетни емисии на парникови газове в икономиката на Съюза до 2050 г., като същевременно присъщите рискове се държат под контрол. Следователно компетентните органи следва да имат възможност да оценяват този процес и да се намесват в случаите, когато институциите управляват свързаните с климата рискове, както и рисковете, произтичащи от влошаване на състоянието на околната среда и загуба на биологично разнообразие, по начин, който застрашава стабилността на отделните институции или финансовата стабилност като цяло. Компетентните органи следва също така да могат да следят и да предприемат действия, когато стопанските модели и стратегии на институциите са в разрез със съответните цели на политиката на Съюза и на по-широките тенденции на прехода към устойчива икономика и когато това води до рискове за техните стопански модели и стратегии или до заплаха за финансовата стабилност. Рисковете, свързани с климата, и в по-широк план рисковете, свързани с околната среда, следва да се разглеждат заедно с рисковете със социален и управленски характер в една категория рискове, за да се даде възможност за цялостно и координирано интегриране на тези фактори, тъй като те често са взаимосвързани. Рисковете с ЕСУ характер са тясно свързани с концепцията за устойчивост, тъй като факторите с ЕСУ характер представляват основните три стълба на устойчивостта.

(34) За да бъдат подходящо устойчиви на отрицателните въздействия на факторите с ЕСУ характер, институциите, установени в Съюза, трябва да са в състояние систематично да установяват, измерват и управляват рисковете с ЕСУ характер, а техните надзорници трябва да оценяват рисковете както за отделната институция, така и за системата, като се дава приоритет на свързаните с околната среда фактори и с напредъка на оценъчните методики и инструменти се преминава към другите фактори на устойчивост. Институциите следва да оценяват съобразността на своите портфейли с амбицията на Съюза да постигне неутралност по отношение на климата до 2050 г., както и да не допускат влошаване на състоянието на околната среда и загуба на биологично разнообразие. Институциите следва да изготвят конкретни планове за справяне с рисковете, произтичащи в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план от несъобразяването на техния стопански модел и стратегия със съответните цели на политиката на Съюза, включени в Парижкото споразумение, пакета „Подготвени за цел 55“[52] [и глобалната рамка за биологичното разнообразие за периода след 2020 г.]. От институциите следва да се изиска да разполагат със стабилни правила за управление и вътрешни процеси за управление на рисковете с ЕСУ характер и да въведат одобрени от техните ръководни органи стратегии, в които се отчита въздействието на факторите с ЕСУ характер – не само понастоящем, а и в перспектива. Познаването на факторите с ЕСУ характер и осведомеността за тях от страна на членовете на ръководния орган, както и вътрешното разпределение на капитала на институциите за справяне с рисковете с ЕСУ характер, също ще бъдат от основно значение за стимулиране на промяната във всяка една институция. Спецификата на рисковете с

[52] Съобщение на Комисията COM(2021)568 final, 14.7.2021 г., включващо следните предложения на Комисията: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final, COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final, COM(2021)552 final.

ЕСУ характер, както и тяхната относителна новост означават, че разбиранията, измерванията и управленските практики могат да се различават значително в различните институции. За да се осигури сближаване в целия Съюз и еднакво разбиране на рисковете с ЕСУ характер, в пруденциалните разпоредби следва да бъдат предвидени подходящи определения и минимални стандарти за оценка на тези рискове. За постигането на тази цел определенията са установени в Регламент (ЕС) № 575/2013, а ЕБО се оправомощава да определи минимален набор от референтни методики за оценка на въздействието на рисковете с ЕСУ характер върху финансовата стабилност на институциите, като се дава приоритет на въздействието на свързаните с околната среда фактори. Тъй като адаптивното естество на рисковете с ЕСУ характер означава, че проучването на сценарии и провеждането на тестове за устойчивост, както и плановете за преодоляването на тези рискове, са особено полезни инструменти за оценка, ЕБО следва също така да бъде оправомощен да разработи единни критерии за съдържанието на плановете за преодоляване на тези рискове и за определяне на сценарии и прилагане на методите за тестове за устойчивост. На рисковете, свързани с околната среда, включително рисковете, произтичащи от влошаване на състоянието на околната среда и загуба на биологично разнообразие, и по-специално на свързаните с климата рискове, следва да се даде приоритет предвид тяхната неотложност и особената значимост, която имат за тяхното оценяване проучването на сценарии и тестовете за устойчивост.

(35) Последиците от рисковете с ЕСУ характер за стабилността, както на отделните институции, така и на финансовата система като цяло, могат да бъдат трайни и важни. Ето защо компетентните органи следва последователно да отчитат тези рискове в съответните си надзорни дейности, в това число в процеса на надзорна оценка и преглед и в провеждането на тестове за устойчивост на тези рискове. Чрез своя Инструмент за техническа подкрепа Европейската комисия предоставя подкрепа на националните компетентни органи при разработването и прилагането на методики за тестове за устойчивост и е готова да продължи да предоставя техническа подкрепа в това отношение. До момента обаче методиките за тестове за устойчивост на рисковете с ЕСУ характер се прилагаха основно с проучвателна цел. С цел в надзора на рисковете с ЕСУ характер твърдо и последователно да се заложи провеждането на тестове за устойчивост, ЕБО, Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) и Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) следва съвместно да разработят насоки, за да се осигурят съгласувани съображения и общи методики за тестовете за устойчивост на такива рисковете. Провеждането на тестове за устойчивост на тези рискове следва да започне с факторите, свързани с климата и околната среда, като, успоредно с увеличаването на достъпните данни и методики за рисковете с ЕСУ характер в подкрепа на разработването на допълнителни инструменти за оценка на тяхното количествено въздействие върху финансовите рискове, компетентните органи следва все повече да проучват въздействието на тези рискове в своите оценки за адекватност на кредитните институции. За да се осигури сближаване на надзорните практики, ЕБО следва да издаде насоки относно еднаквото включване на рисковете с ЕСУ характер в процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО).

(36) Разпоредбите на член 133 от Директива 2013/36/ЕС относно уредбата на буфера за системен риск може вече да се използват за преодоляване на различни видове системни рискове, в това число рискове, свързани с изменението на климата. До

степента, в която съответните компетентни или определени органи, според случая, смятат, че рисковете, свързани с изменението на климата, са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за финансовата система и за реалната икономика в държавите членки, те следва да въведат изискване за дадено равнище на буфера за системен риск за тези рискове, когато смятат, че въвеждането му е ефективно и подходящо средство за ограничаване на риска.

(37) Членовете на ръководния орган могат да се подлагат на оценка за пригодност само след като е изминало значително време след назначаването им, а лицата на възлови постове изобщо не се подлагат на такава оценка. От това следва, че членове на ръководния орган, които не отговарят на критериите за пригодност, може да са изпълнявали задълженията си дълго време, което е проблематично, особено за големите институции. Освен това трансграничните институции трябва да се ориентират в голямо разнообразие от национални разпоредби и процедури, което прави съществуващата в момента система неефективна. Наличието на различни изисквания по отношение на оценката за пригодност в Съюза е особено сериозен проблем в контекста на банковия съюз. В резултат на това е важно да се осигури набор от съюзни разпоредби, за да се въведе последователна и предвидима уредба на „надеждността и пригодността“. Така ще се подпомогне сближаването на надзора, с което ще се създаде възможност за увеличаване на доверието сред компетентните органи и ще се даде повече правна сигурност на институциите. Наличието на стабилна уредба на „надеждността и пригодността“ за оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и на лицата на възлови постове е решаващ фактор за постигането на адекватно управление на самите институции и на техните рискове.

(38) Целта на оценката на пригодността на членовете на ръководните органи е да се гарантира, че те притежават необходимата за ролята си квалификация и имат добра репутация. Тъй като носят основната отговорност за оценка на пригодността на всеки член на ръководния орган, институциите следва да извършват оценката за пригодност, като след това идва проверката от компетентните органи, които могат да я извършат преди или след като членът на ръководния орган встъпи в длъжност. Въпреки това, поради рисковете, пораждани от големите институции и произтичащи по-специално от потенциалните последици от верижно разпространение на проблемите, следва да се предотврати ситуация, в която неподходящи членове на ръководни органи влияят върху ръководенето на такива големи институции и в която настъпват потенциални тежки последици. Поради това е уместно, освен при изключителни обстоятелства, компетентните органи да оценяват пригодността на членовете на ръководните органи на големите институции, преди тези членове да започнат да упражняват задълженията си.

(39) Не само членовете на ръководния орган, а и лицата на възлови постове оказват значително влияние върху осигуряването на стабилно и благоразумно текущо управление на институцията. Тъй като в Директива 2013/36/ЕС понастоящем няма определение на „лица“ на възлови постове, в държавите членки са налице различни практики, което възпрепятства ефективния и ефикасен надзор и равнопоставеността. Следователно е необходимо да се определи понятието „лица на възлови постове“. Освен това за оценката на пригодността на лицата на възлови постове следва да отговарят преди всичко институциите. От друга страна, поради рисковете, пораждани от дейността на големите институции,

пригодността на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и на финансовия директор в такива големи институции следва да бъде оценявана от компетентните органи, преди тези лица да встъпят в длъжност.

(40) За да се осигурят правна сигурност и предвидимост за институциите е необходимо да се установи ефективен и навременен процес за проверка на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата на възлови постове от страна на компетентните органи. С този процес на компетентните органи следва да се предостави възможност да изискват всякаква допълнителна информация, когато е необходимо, но също така да се осигурят условия тези компетентни органи да са в състояние да се справят с оценките за пригодност в предписания срок. Институциите от своя страна следва да предоставят на компетентните органи точна и пълна информация в определеното за това време и да реагират бързо и добросъвестно на исканията за допълнителна информация, отправени от компетентните органи.

(41) Поради ролята на оценката за пригодност за благоразумното и стабилно управление на институциите е необходимо на компетентните органи да се предоставят нови инструменти за извършването на оценка на пригодността на членовете на ръководния орган и на лицата на възлови постове, като например декларации за отговорностите и схеми на задълженията. Тези нови инструменти също така ще подпомогнат работата на компетентните органи при прегледа на правилата за управление на институциите като част от процеса на надзорен преглед и оценка. Независимо от цялостната отговорност на ръководния орган като колективен орган, институциите следва да бъдат задължени да изготвят индивидуални декларации и схеми, в които се изясняват задълженията, изпълнявани от членовете на ръководния орган, висшето ръководство и лицата на възлови постове. Индивидуалните задължения на тези лица невинаги са ясно или последователно определени и може да има ситуации, при които две или повече роли се припокриват или области на задължения се пренебрегват, тъй като не попадат точно в правомощията на едно лице. Обхватът на задълженията на всяко лице следва да бъде добре определен и нито една област на задълженията не трябва да остава без отговорно лице. С тези инструменти следва да се повиши отчетността на членовете на ръководния орган, висшето ръководство и лицата на възлови постове.

(42) С оглед на финансовата стабилност, компетентните органи следва да могат бързо да взимат решения и да ги изпълняват. В контекста на мерките за ранна намеса или действията по преструктуриране компетентните органи и органите за преструктуриране може да сметнат за уместно да отстранят или сменят членове на ръководния орган или на висшето ръководство. За да се отчетат подобни ситуации, компетентните органи следва да извършват оценка за пригодност на членовете на ръководния орган или на лицата на възлови постове, след като тези членове на ръководния орган или лица на възлови постове са встъпили в длъжност.

(43) Задължителното въвеждане на долната граница на изчисленото капиталово изискване, определена в Регламент (ЕС) № 575/2013, не следва при равни други условия автоматично да увеличи номиналния размер на допълнителното капиталово изискване на институцията, определено от компетентния орган на институцията в съответствие с член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС за преодоляване на рисковете, различни от риска от прекомерен ливъридж. От своя страна компетентният орган следва да

преразгледа допълнителното капиталово изискване на институцията и да прецени по-специално дали и до каква степен в това изискване е включен порожданият от модела риск поради използването на вътрешни модели от институцията. В съответните случаи допълнителното капиталово изискване на институцията следва да се разглежда като припокриващо се с рисковете, обхванати от долната граница на изчисленото капиталово изискване в капиталовото изискване на институцията, и като логична последица компетентният орган следва да намали това изискване до необходимата степен, за да се отстрани всяко такова припокриване, докато долната граница на изчисленото капиталово изискване продължава да е задължителна за институцията.

(44) Аналогично, след като долната граница на изчисленото капиталово изискване стане задължителна, номиналният размер на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изискван при буфера за системен риск, не следва да се увеличава, ако свързаните с институцията макропруденциални или системни рискове не са се увеличили. В такива случаи компетентният или определеният орган на институцията, според случая, следва да преразгледа калибрирането на нивата на буфера за системен риск и да се увери, че те продължават да са подходящи и че в тях не се отчитат двойно рисковете, които вече са покрити поради факта, че долната граница на изчисленото капиталово изискване е задължителна за институцията. В по-общ смисъл компетентните и определените органи, според случая, не следва да налагат изисквания за буфер за системен риск за рисковете, които вече са напълно покрити от долната граница на изчисленото капиталово изискване.

(45) Освен това, когато за институция, определена като „друга системно значима институция“, стане задължителна долната граница на изчисленото капиталово изискване, нейният компетентен или определен орган, според случая, следва да преразгледа калибрирането на изискването за буфер за Д-СЗИ на институцията и да се увери, че то продължава да е подходящо.

(46) С оглед на своевременното и ефективно задействане на буфера за системен риск е необходимо да се изясни прилагането на съответните разпоредби и да се опростят и съгласуват приложимите процедури. Определените органи във всички държави членки следва да имат възможност да определят буфер за системен риск, за да се осигури възможност да се признават нивата на буфера за системен риск, определени от органите в други държави членки, и да се гарантира, че органите разполагат с правомощия да противодействат на системните рискове своевременно и ефективно. За признаването на ниво на буфера за системен риск, определено от друга държава членка, следва да е необходимо само уведомяване от органа, който признава това ниво. За да се избегнат ненужни процедури за даване на разрешение, когато решението за определяне на ниво на буфера води до намаляване на което и да е от вече определените нива или не води до промяна в тези нива, процедурата, предвидена в член 131, параграф 15 от Директива 2013/36/ЕС, трябва да бъде приведена в съответствие с процедурата, предвидена в член 133, параграф 9 от същата директива. Процедурите, предвидени в член 133, параграф 11 от същата директива, следва, доколкото е подходящо, да бъдат изяснени и съобразени с процедурите, прилагани по отношение на другите нива на буфера за системен риск,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/36/ЕС

Директива 2013/36/ЕС се изменя, както следва:

1) в член 3 параграф 1 се изменя, както следва:

а) добавя се следната точка 8а:

„8а) „управленска функция на ръководния орган“ означава функцията на ръководният орган по осъществяване на действителното управление на институцията; тя включва лицата, които ръководят дейността на институцията;“;

б) точка 9 се заменя със следното:

„9) „висше ръководство“ означава физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в дадена институция и се отчитат пряко пред ръководния орган на институцията, но не са членове на този орган, и които отговарят за текущото управление на институцията под ръководството на ръководния орган на институцията;“;

в) вмъкват се следните точки 9а—9г:

„9а) „лица на възлови постове“, означава лица, които имат значително влияние върху управлението на институцията, но не са членове на ръководния орган, в това число ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовият директор, когато тези ръководители или този директор не са членове на ръководния орган;

9б) „финансов директор“ означава лицето, което отговаря за управлението на финансовите ресурси на институцията, за финансовото планиране и за предоставянето от институцията на финансова информация;

9в) „ръководители на функциите за вътрешен контрол“ са лицата с най-висока длъжност, които отговарят за фактическото управление на всекидневното функциониране на независимите функции на институцията за управление на риска, за спазване на изискванията и за вътрешен одит;

9г) „функции за вътрешен контрол“ са функциите за управление на риска, за спазване на изискванията и за вътрешен одит;“;

г) точка 11 се заменя със следното:

„11) „пораждан от модела риск“ означава пораждан от модела риск по смисъла на член 4, параграф 1, точка 52б от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

д) добавя се следната точка 29а:

„29а) „самостоятелна институция в ЕС“ означава самостоятелна институция в ЕС по смисъла на член 4, параграф 1, точка 33а от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

е) добавя се следната точка 47а:

„47а) „приемлив капитал“ означава приемливият капитал по смисъла на член 4, параграф 1, точка 71 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

ж) добавят се следните точки 66—69:

„66) „голяма институция“ означава институция по смисъла на член 4, параграф 1, точка 146 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

67) „значимо дъщерно предприятие“ означава съществено дъщерно предприятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 135 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или голямо дъщерно предприятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 147 от същия регламент;

68) „периодични имуществени санкции“ означава всекидневни санкции, чиято цел е да се прекратят продължаващи нарушения и да се принуди юридическо или физическо лице да започне отново да изпълнява задълженията си съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013;

69) „риск с екологичен, социален и управленски характер“ означава екологичен, социален и управленски риск по смисъла на член 4, параграф 1, точка 52г от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

2) в член 4 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки предвиждат за компетентните органи експертните познания, ресурсите, оперативния капацитет, правомощията и независимостта, които са необходими, за да изпълняват функциите си по пруденциален надзор и разследване, както и правомощия за налагане на периодични имуществени санкции и санкции по силата на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

С цел да се запази независимостта на компетентните органи при упражняване на техните правомощия, държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да се осигури независимост и обективност на действията на тези компетентни органи, в това число на техните служители и членовете на техните управителни органи, без тези служители и членове да търсят или да получават инструкции и без да бъдат обект на влияние от страна на поднадзорни институции, на което и да е правителство на държава членка или орган на Съюза, или на друг публичен или частен орган. Тези мерки не засягат правата и задълженията на компетентните органи, произтичащи от това, че са част от Европейската система за финансов надзор съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г.[*1], от Единния надзорен механизъм съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.[*2] и Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 г.[*3] и от Единния съвет за преструктуриране съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г.[*4]

Държавите членки по-специално изискват от компетентните органи въвеждането на необходимите правила за предотвратяване на конфликти на интереси на техните служители и на членовете на управителните им органи. За тези цели държавите членки въвеждат разпоредби, съобразени с ролята и

отговорностите на тези служители и членове на управителни органи, и като минимум им забраняват:

а) да търгуват с финансови инструменти, емитирани от – или препоръчани на – поднадзорните на компетентните органи институции и техните преки или непреки предприятия майки, дъщерни предприятия и свързани лица;

б) след като престанат да работят в компетентния орган, да бъдат наемани или да приемат какъвто и да е договор за предоставяне на професионални услуги на някое от следните:

i) институции, които са им били пряко поднадзорни най-малко две години преди датата на поемане на каквато и да е нова длъжност, в това число преките или непреките предприятия майки, дъщерни предприятия и свързани лица на такива институции;

ii) дружества, които предоставят услуги на някое от предприятията по подточка i), които са им били пряко поднадзорни най-малко две години преди датата на поемане на каквато и да е нова длъжност, освен ако им е строго забранено да участват в каквото и да е предоставяне на тези услуги, докато посочената в настоящата подточка забрана е в сила.

Служителите и членовете на управителните органи, спрямо които се прилагат забраните, предвидени в трета алинея, буква б), имат право на подходяща компенсация за невъзможността да поемат забранена длъжност.

С цел да се осигури съизмеримо прилагане на настоящия член, по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и като взима предвид най-добрите международни практики ЕБО отправя до компетентните органи насоки относно предотвратяването на конфликти на интереси в компетентните органи и тяхната независимост.“;

_____

[*1] Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

[*2] Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

[*3] Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 г. за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 14.5.2014 г., стр. 1).

[*4] Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

3) в член 18 се добавя следната буква ж):

„ж) отговаря на следните условия:

i) констатирано е, че кредитната институция е изпаднала или е вероятно да изпадне в неплатежоспособност по смисъла на член 32, параграф 1, буква а) от Директива 2014/59/ЕС или член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 806/2014;

ii) органът за преструктуриране смята, че за тази кредитна институция е изпълнено условието по член 32, параграф 1, буква б) от Директива 2014/59/ЕС или член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 806/2014;

iii) органът за преструктуриране смята, че за тази кредитна институция не е изпълнено условието по член 32, параграф 1, буква в) от Директива 2014/59/ЕС или член 18, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 806/2014.“;

4) член 21а се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Финансовите холдинги майки в държава членка, смесените финансови холдинги майки в държава членка, финансовите холдинги майки от ЕС и смесените финансови холдинги майки от ЕС искат одобрение в съответствие с настоящия член. Другите финансови холдинги или смесени финансови холдинги искат одобрение в съответствие с настоящия член, когато е необходимо да се съобразят с изискванията на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирана основа.

Компетентните органи извършват преглед на предприятията майки на институция или на предприятията майки на субект, който е подал искане за лиценз съгласно член 8, за да установят дали съществува или не предприятие, което отговаря на критериите за финансов холдинг майка в държава членка, смесен финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от ЕС и смесен финансов холдинг майка от ЕС.

За целите на втора алинея, когато дружествата майки се намират в държави членки, различни от държавата членка, в която е установена институцията или субектът, подали искане за лиценз съгласно член 8, компетентните органи на тези държави членки си сътрудничат тясно за извършване на прегледа.

Компетентните органи публикуват заключенията от прегледа, посочен във втора алинея.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) в първата алинея буква б) се заменя със следното:

„б) информация за назначаването на най-малко две лица, реално ръководещи финансовия холдинг или смесения финансов холдинг, и за спазването на изискванията по член 91, параграф 1;“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„Когато одобряването на даден финансов холдинг или смесен финансов холдинг се извършва едновременно с оценката, посочена в член 22 и в член 27а, за целите на посочения член компетентният орган съгласува по целесъобразност дейността си с консолидиращия надзорник, а ако този орган е различен – с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или смесеният финансов холдинг. В такъв случай срокът за извършването на оценка, посочен в член 22, параграф 3, втора алинея и в член 27а, параграф 6, спира да тече за период, по-дълъг от 20 работни дни, докато приключи процедурата, определена в настоящия член.“;

5) в член 21б, параграф 6 се добавят следните втора и трета алинеи:

„ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на единните формати, определенията и информационните решения, които да се прилагат в Съюза за предоставяне на информацията, посочена в първа алинея.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

6) вмъква се следният нов член 21в:

„Член 21в

Изискване за предприятията от трета държава за създаване на клон за предоставяне на банкови услуги и изключение за проявяването на интерес към предоставянето на услуги

1. Държавите членки изискват от предприятията, установени в трета държава, както е посочено в член 47, параграфи 1 и 2, да създадат клон на тяхна територия и да подадат заявление за лиценз в съответствие с дял VI, за да започнат или да продължат да упражняват дейностите, посочени в параграф 1 от същия член в съответната държава членка.

2. Когато непрофесионален клиент, приемлива насрещна страна или професионален клиент по смисъла на раздели I и II от приложение II към Директива 2014/65/ЕС, установен или намиращ се в Съюза, се обърне към установено в трета държава предприятие по своя изключителна инициатива за предоставянето на някоя от изброените в член 47, параграф 1 услуги или дейности, изискването по параграф 1 от настоящия член не се прилага по отношение на предоставянето на съответната услуга или дейност на това лице, в това число по отношение на взаимоотношение, специално свързано с предоставянето на тази услуга или дейност. Без да се засягат вътрешногруповите отношения, когато предприятие от трета държава – включително чрез структура, действаща от негово име или имаща тесни връзки с него, или чрез друго лице, действащо от негово име – предлага своите услуги

на клиенти или потенциални клиенти в Съюза, това не се смята за услуга, предоставяна по изрична инициатива на клиента.

3. Инициативата на клиент или контрагент, посочена в параграф 2, не дава право на предприятието от трета държава да предлага на пазара други категории продукти, дейности или услуги, освен тези, които клиентът или контрагентът е поискал, освен чрез клон от трета държава, установен в държава членка.“;

7) в дял III се добавят следните глави 3, 4 и 5:

„ГЛАВА 3

Придобиване или прехвърляне на квалифицирано дялово участие

Член 27а

Уведомяване за придобивания и оценяването им

1. Държавите членки изискват от всяка институция, от финансовите холдинги майки в държава членка, от смесените финансови холдинги майки в държава членка, от финансовите холдинги майки от ЕС и от смесените финансови холдинги майки от ЕС, както и от другите финансови холдинги или смесени финансови холдинги, от които по силата на член 21а, параграф 1 се изисква да искат одобрение на подконсолидирана основа („приобретател“), да уведомяват компетентния си орган, когато възнамеряват да придобият пряко или непряко квалифицирано дялово участие, което надвишава 15 % от приемливия капитал на приобретателя („планирано придобиване“), като посочат размера на предвиденото участие и предоставят съответните посочени в член 27б, параграф 5 сведения.

2. Компетентните органи потвърждават, че са получили уведомлението по параграф 1 или допълнителната информация по параграф 5 своевременно, но не по-късно от два работни дни след получаването на уведомлението.

Чрез дерогация от параграф 2 на настоящия член и от член 22, параграф 2, когато компетентните органи смятат, че планираното придобиване по параграф 1 от настоящия член или по член 22, параграф 1, е сложно, получаването на уведомлението или на всяка допълнителна информация се потвърждава своевременно, но не по-късно от десет работни дни след получаването на уведомлението.

3. Компетентните органи разполагат със срок от 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и за получаване на всички документи, в това число документите, които държавата членка изисква да се прилагат към уведомлението по силата на член 27б, параграф 4 („срокът за оценяване“), за да извършат оценката, предвидена в член 27б, параграф 1 („оценката“).

Ако планираното придобиване представлява квалифицирано дялово участие в кредитна институция, както е посочено в член 22, параграф 1, приобретателят продължава да е обвързан от изискването за уведомяване и да подлежи на оценката по настоящия член.

4. Когато потвърждават получаването на уведомлението по параграф 3, компетентните органи уведомяват кандидат-приобретателя за датата, на която изтича срокът за оценяване.

5. Компетентните органи могат при необходимост по време на срока за оценяване, но не по-късно от петдесетия работен ден от този срок, да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключването на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

6. Срокът за оценяване спира да тече между датата на искането за допълнителна информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на предоставения от приобретателя отговор на това искане, в който се съдържа цялата поискана информация. Това спиране не надвишава 20 работни дни. Компетентните органи могат по своя преценка да отправят още искания за допълване или изясняване на информацията, но тези искания не водят до спиране на срока за оценяване.

7. Компетентните органи могат да удължат до 30 работни дни спирането, посочено в параграф 6, втора алинея, в следните случаи:

а) придобиваният субект е установен или подлежи на надзор в трета държава;

б) за оценяването по член 27б, параграф 1 от настоящата директива е необходим обмен на информация с органите, които отговарят за надзора върху задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета[*5].

8. Когато одобряването на даден финансов холдинг или смесен финансов холдинг по член 21а се извършва едновременно с оценката, посочена в настоящия член, компетентният орган за целите на посочения член съгласува по целесъобразност дейността си с консолидиращия надзорник, и ако органът е различен – с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или смесеният финансов холдинг. В такъв случай срокът за оценяване спира да тече за период, не по-дълъг от 20 работни дни, докато приключи процедурата, определена в член 21а.

9. Ако компетентните органи решат да се противопоставят на планираното придобиване, в срок от два работни дни след приключването на оценката и в рамките на срока за оценяване те уведомяват приобретателя в писмена форма, като представят мотивите за своето възражение. По искане на приобретателя подходящо изявление с мотивите за решението срещу планираното придобиване може да бъде публично оповестено, при спазване на разпоредбите на националното право. Отсъствието на разпоредби в националното право относно подходящото изявление с мотивите за решението срещу планираното придобиване не възпрепятства държавите членки да разрешат на компетентния орган да публикува такава информация, ако приобретателят не е отправил искане.

10. Ако компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на планираното придобиване в рамките на срока за оценяване, то се смята за одобрено.

11. Компетентните органи могат да определят максимален срок за извършване на планираното придобиване и ако е уместно, да удължат този срок.

12. Държавите членки не могат да налагат изисквания, по-строги от определените в член 89 от Регламент ЕС) № 575/2013, за уведомяване на компетентните органи за преки или непреки придобивания на капитал и за одобрение от компетентните органи на такива придобивания.

_____

[*5] Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

Член 27б

Критерии за оценка

1. Когато разглеждат уведомлението за планираното придобиване, предвидено в член 27а, параграф 1, и информацията, посочена в член 27а, параграф 5, компетентните органи оценяват стабилното и благоразумно управление на приобретателя след придобиването и по-специално рисковете, на които приобретателят е изложен или може да бъде изложен, в съответствие със следните критерии:

а) достатъчно добрата репутация и достатъчните знания, умения и опит – съгласно предвиденото в член 91, параграф 1, на всеки нов член на ръководния орган на приобретателя, който ще бъде назначен в резултат на предложеното придобиване;

б) дали приобретателят ще бъде в състояние да спази и да продължава да спазва пруденциалните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, а когато е приложимо – съгласно друго право на Съюза;

в) дали може с основание да се подозира, че във връзка с планираното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 или че неговото осъществяването би могло да увеличи този риск.

2. При оценяването на критерия по параграф 1, буква в) и на критерия по член 23, параграф 1, буква д) компетентните органи се консултират при проверките си с органите, компетентни за надзора на предприятията съгласно Директива (ЕС) 2015/849.

3. Компетентните органи могат да се противопоставят на планираното придобиване само ако са налице основателни причини за това съгласно критериите по параграф 1 или ако представената от приобретателя информация е непълна въпреки отправянето на искане по силата на член 27а.

За целите на настоящия параграф и на член 23, параграф 2, както и с оглед на критерия по параграф 1, буква в), писмено възражение от страна на органите, компетентни за надзора на предприятията съгласно Директива (ЕС) 2015/849, представлява основателна причина за противопоставяне.

4. Държавите членки не налагат предварителни условия за размера на дяловото участие, което трябва да бъде придобито, нито разрешават на компетентните си органи да разглеждат планираното придобиване от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

5. Държавите членки публикуват списък със сведенията, които са необходими за оценяването. Сведенията се предоставят на компетентните органи при изпращането на уведомлението, посочено в член 27а, параграф 1. Те трябва да не са прекалени и да са съобразени със спецификите на придобивания субект. Държавите членки не изискват сведения, които не са от значение за извършването на пруденциалната оценка по настоящия член.

6. Независимо от разпоредбите на член 27а, параграфи 2—7, когато на компетентния орган са изпратени уведомления за две или повече предложения за придобиване на квалифицирано дялово участие в един и същ субект, този орган третира приобретателите равнопоставено.

7. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят:

а) списъкът с минималните сведения, които трябва да бъдат предоставени на компетентните органи при изпращането на уведомлението, посочено в член 23, параграф 1, член 27а, параграф 1, член 27е, параграф 1 и член 27к, параграф 1;

б) общата методика за оценка на критериите по настоящия член, член 27ж и член 27л;

в) процесът, който се прилага по отношение на уведомлението и пруденциалната оценка, изисквани по силата на член 27а, член 27е и член 27к.

За целите на първа алинея ЕБО взима предвид Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета[*6].

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

[*6] Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (кодифициран текст).

Член 27в

Сътрудничество между компетентните органи

1. Съответните компетентни органи провеждат консултации помежду си при оценяването по член 27б, ако придобиваният субект е едно от следните:

а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по

смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО („управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“), получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този на кандидат-приобретателя;

б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО („управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“), получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този на кандидат-приобретателя;

в) юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването.

Компетентните органи си предоставят взаимно, без неоправдано забавяне, всякаква информация, която е съществена или е от значение за оценяването. За тези цели компетентните органи при поискване или по собствена инициатива обменят помежду си цялата информация от значение за оценяването.

2. Компетентните органи се стремят да координират извършваните от тях оценки и да осигуряват последователност на своите решения. За тази цел в решението на компетентния орган, който отговаря за приобретателя, се посочват всички становища или резерви, изразени от компетентния орган, издал лиценза на кредитната институция, контролирана от предприятието майка, в което се планира придобиване.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на общи процедури, формуляри и образци за посочения в настоящия член консултационен процес между съответните компетентни органи.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27г

Уведомяване при прехвърляне на дялове

Държавите членки изискват от институциите, от смесените финансови холдинги майки в държава членка, от финансовите холдинги майки от ЕС и от смесените финансови холдинги майки от ЕС, както и от финансовите холдинги и смесените финансови холдинги да уведомяват компетентните органи, когато възнамеряват да освободят пряко или непрякоот квалифицирано дялово участие, което надвишава 15 % от приемливия капитал на приобретателя. Това уведомяване се прави писмено и преди това освобождаване, като се посочва размерът на съответното дялово участие.

Член 27д

Задължения за уведомяване и санкции

Ако в нарушение на член 27а, параграф 1 приобретателят не изпрати предварително уведомление за планирано придобиване или придобие посоченото в същия член квалифицирано дялово участие въпреки противопоставянето на компетентните органи, държавите членки изискват от компетентните органи да предприемат необходимите мерки. Тези мерки могат да включват съдебни заповеди, периодични имуществени санкции и санкции, при условията на членове 65—72, срещу членовете на ръководния орган и висшето ръководство. Ако квалифицираното дялово участие се придобие въпреки възражението на компетентните органи, държавите членки, независимо от потенциалните санкции, предвиждат временно спиране на упражняването на съответните права на глас или обявяване на подадените гласове за недействителни.

ГЛАВА 4

Съществени прехвърляния на активи и пасиви

Член 27е

Уведомяване за съществени прехвърляния на активи и пасиви и оценяването им

1. Държавите членки изискват от институциите, от финансовите холдинги майки в държава членка, от смесените финансови холдинги майки в държава членка, от финансовите холдинги майки от ЕС, от смесените финансови холдинги майки от ЕС и от другите финансови холдинги и смесени финансови холдинги, от които по силата на член 21а, параграф 1 се изисква да искат одобрение на подконсолидирана основа, да уведомяват компетентния си орган за всяко съществено прехвърляне на активи или пасиви, което възнамеряват да осъществят чрез продажба или друг вид сделка („планирана операция“). В уведомлението се посочва стойността на предвидената операция и се предоставя информацията, посочена в член 27б, параграф 5.

Когато в планираната операция участват само институции от една и съща група, за тях също се прилага първа алинея.

За целите на първа и втора алинеи всяка от институциите, участващи в една и съща планирана операция, е задължена поотделно да извърши уведомяването, посочено в тези алинеи.

2. За целите на параграф 1:

а) планираната операция се смята за съществена за дадена институция, когато е равна най-малко на 10 % от нейните общи активи или пасиви; когато планираната операция се извършва между предприятия от една и съща група, тя се смята за съществена за дадена институция, когато е равна най-малко на 15 % от нейните общи активи или пасиви;

б) при изчисляването на процента по буква а) не се взимат предвид прехвърлянията на необслужвани активи или на активи с цел да бъдат включени в пул от обезпечения по смисъла на член 3, параграф 3 от

Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета[*7] или да бъдат секюритизирани;

в) при изчисляването на процента по буква а) не се взимат предвид прехвърлянията на активи или пасиви в контекста на използването на предвидените в дял IV от Директива 2014/59/ЕС инструменти, правомощия и механизми за преструктуриране.

3. Компетентните органи потвърждават получаването на уведомлението по параграф 1 или на допълнителната информация по параграф 6 своевременно, но не по-късно от два работни дни след получаването на уведомлението.

4. Компетентните органи разполагат с максимален срок от 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и на всички документи, в това число документите, които държавата членка изисква да се прилагат към уведомлението в съответствие с член 27ж, параграф 5, за да извършат оценката, предвидена в член 27ж, параграф 1 („срок за оценяване“).

5. Когато потвърждават получаването на уведомлението, компетентните органи уведомяват институцията за датата, на която изтича срокът за оценяване.

6. Компетентните органи могат да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключването на оценката, по всяко време в рамките на срока за оценяване, но не по-късно от петдесетия работен ден от този срок. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

7. В периода между датата на искането на информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на предоставения от институцията отговор на това искане, в който е представена цялата поискана информация, срокът за оценяване спира да тече. Това спиране не надвишава 20 работни дни. Компетентните органи могат по своя преценка да отправят още искания за допълване или изясняване на информацията, но тези искания не водят до спиране на срока за оценяване.

8. Ако компетентните органи решат да се противопоставят на планираната операция, те уведомяват в писмена форма институцията и представят мотивите си в срок от два работни дни след приключването на оценката и в рамките на срока за оценяване. По искане на институцията подходящо изявление с мотивите за решението може да бъде публично оповестено, при спазване на разпоредбите на националното право. Отсъствието на разпоредби в националното право относно подходящото изявление с мотивите за решението срещу планираната операция не възпрепятства държавата членка да разреши на компетентния орган да публикува такава информация, ако институцията не е отправила искане.

9. Ако компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на планираната операция в рамките на срока за оценяване, тя се смята за одобрена.

10. Компетентните органи могат да определят максимален срок за извършване на планираната операция и ако е уместно, да удължат този срок.

11. Държавите членки не могат да налагат изисквания, по-строги от определените в член 27е, за уведомяване на компетентните органи и за одобрение от тях.

[*7] Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ L 328, 18.12.2019 г., стр. 29).

Член 27ж

Критерии за оценка

1. Когато разглеждат уведомлението по член 27е, параграф 1 и информацията по член 27е, параграф 6 компетентните органи оценяват планираната операция в съответствие със следните критерии:

а) дали институцията ще бъде в състояние да спази и да продължава да спазва пруденциалните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, а когато е приложимо – съгласно друго право на Съюза;

б) дали може с основание да се подозира, че с планираната операция се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 или че нейното осъществяване би могло да увеличи този риск.

2. При оценяването на критерия по параграф 1, буква б) при своите проверки компетентните органи се консултират с органите, компетентни за надзора на предприятията съгласно Директива (ЕС) 2015/849.

3. Компетентните органи могат да се противопоставят на планираната операция само ако критериите по параграф 1 не са изпълнени или когато представената от институцията информация е непълна въпреки отправянето на искане по силата на член 27е.

По отношение на критерия по параграф 1, буква б) писмено възражение от страна на компетентните органи съгласно Директива (ЕС) 2015/849 представлява основателна причина за противопоставяне.

4. Държавите членки не могат да обвързват планираната операция с определено ниво или стойност, нито да разрешават на компетентните си органи да разглеждат планираната операция от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

5. Държавите членки публикуват списък със сведенията, които са необходими за оценяването по параграф 1. Сведенията се предоставят на компетентните органи при изпращането на уведомлението по член 27е, параграф 1. Държавите членки не изискват сведения, които не са от значение за извършването на пруденциална оценка на планираната операция.

Член 27з

Сътрудничество между компетентните органи

1. Съответните компетентни органи провеждат консултации помежду си при извършването на оценката по член 27ж, ако участващите в планираната операция страни са едно от следните:

а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО („управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“), получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира операцията;

б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО („управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“), получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира операцията;

в) юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира операцията.

2. Компетентните органи си предоставят взаимно, без неоправдано забавяне, всякаква информация, която е съществена или от значение за оценяването. За тези цели компетентните органи при поискване или по собствена инициатива обменят помежду си цялата информация от значение за оценяването.

3. Компетентните органи се стремят да координират извършваните от тях оценки и да осигуряват последователност на своите решения; те и посочват в решенията си всички становища или резерви, изразени от компетентния орган, осъществяващ надзор върху други участващи в планираната операция субекти.

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на общи процедури, формуляри и образци за посочения в настоящия член консултационен процес между съответните компетентни органи.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27и

Задължения за уведомяване и санкции

Ако в нарушение на член 27е, параграф 1 институция не изпрати предварително уведомление за планираната операция или извърши посочената в същия член планирана операция въпреки противопоставянето на компетентните органи, държавите членки изискват от компетентните органи да предприемат необходимите мерки. Тези мерки могат да включват съдебни заповеди, периодични имуществени санкции и санкции, при условията на членове 65—72, срещу членовете на ръководния орган и управителите.

ГЛАВА 5

Сливания и разделяния

Член 27й

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

а) „сливане“ означава всяка от следните операции, при която:

i) едно или повече дружества прехвърлят, към момента на прекратяване на дейността, но без да бъдат ликвидирани, активите и пасивите си или част от тях на друго съществуващо дружество срещу предоставяне на своите членове на ценни книжа или акции, които представляват капитала на това друго дружество, а когато е приложимо – срещу плащане в брой, което не превишава 10 % от номиналната стойност (освен ако не е посочено друго в приложимото национално законодателство) или, при отсъствие на номинална стойност, от балансовата стойност на тези ценни книжа или акции;

ii) едно или повече дружества прехвърлят, към момента на прекратяване на дейността, но без да бъдат ликвидирани, активите и пасивите си или част от тях на друго съществуващо дружество – придобиващото дружество, без това дружество да емитира нови дялове или акции, при условие че дадено лице притежава пряко или непряко всички дялове или акции в сливащите се дружества или че членовете на сливащите се дружества притежават своите дялове или акции в същото съотношение във всички сливащи се дружества;

iii) две или повече дружества прехвърлят, към момента на прекратяване на дейността, но без да бъдат ликвидирани, активите и пасивите си или част от тях на създадено от тях дружество срещу предоставяне на своите членове на ценни книжа или акции, представляващи капитала на новото дружество, а когато е приложимо – срещу плащане в брой, което не превишава 10 % от номиналната стойност (освен ако не е посочено друго в приложимото национално законодателство) или, при отсъствие на номинална стойност, от балансовата стойност на тези ценни книжа или акции;

iv) дружество прехвърля, към момента на прекратяване на дейността, но без да бъде ликвидирано, активите и пасивите си или част от тях на дружество, което притежава всички негови ценни книжа или акции, представляващи неговия капитал;

б) „разделяне“ означава всяка от следните операции:

i) операция, при която след прекратяване на дейността си, но без да е било ликвидирано, дружество прехвърля на повече от едно друго дружество всичките си активи и пасиви срещу предоставяне на акционерите в разделяното дружество на акции в дружествата, които придобиват права в резултат на разделянето, а когато е

приложимо – срещу плащане в брой, което не превишава 10 % от номиналната стойност (освен ако не е посочено друго в приложимото национално законодателство) или, при отсъствие на номинална стойност, от балансовата стойност на тези ценни книжа или акции;

ii) операция, при която след прекратяване на дейността си, но без да е било ликвидирано, дружество прехвърля на повече от едно новообразувано дружество всичките си активи и пасиви срещу предоставянето на акционерите на разделяното дружество на акции в дружествата правоприемници, а когато е приложимо – срещу плащане в брой, което не превишава 10 % от номиналната стойност (освен ако не е посочено друго в приложимото национално законодателство) или, при отсъствие на номинална стойност, от балансовата стойност на тези ценни книжа или акции;

iii) операция, състояща се в комбинация от операциите, описани в точки i) и ii);

iv) операция, при която разделяното дружество прехвърля част от своите активи и пасиви на едно или повече дружества правоприемници срещу емитиране в полза на членовете на разделяното дружество на ценни книжа или акции в дружествата правоприемници, в разделяното дружество или едновременно в дружествата правоприемници и в разделяното дружество, а когато е приложимо – срещу плащане в брой, което не превишава 10 % от номиналната стойност (освен ако не е посочено друго в приложимото национално законодателство) или, при отсъствие на номинална стойност, от балансовата стойност на тези ценни книжа или акции;

v) операция, при която разделяното дружество прехвърля част от своите активи и пасиви на едно или повече дружества правоприемници срещу емитиране в полза на разделяното дружество на ценни книжа или акции в дружествата правоприемници.

Член 27к

Уведомяване за сливането и разделянето и оценяването им

1. Държавите членки изискват от институциите, от финансовите холдинги майки в държава членка, от смесените финансови холдинги майки в държава членка, от финансовите холдинги майки от ЕС, от смесените финансови холдинги майки от ЕС, или от финансовите холдинги или смесените финансови холдинги, от които по силата на член 21а, параграф 1 се изисква да искат одобрение на подконсолидирана основа („заинтересовани страни с финансов интерес“) и които извършват сливане или разделяне („планирана операция“), да уведомят преди извършването на планираната операция компетентните органи, отговорни за надзора на образуваните в резултат на планираната операция субекти, като предоставят сведенията от значение, определени в член 27л, параграф 4.

За целите на първа алинея ЕЦБ се смята за компетентен орган, който трябва да бъде уведомен и който отговаря за оценката, когато субектите, образувани в резултат на планираната операция, биха изпълнили на консолидирана основа някое от следните условия:

а) общата стойност на активите им надвишава 30 милиарда евро;

б) отношението на общата стойност на активите им спрямо БВП на участващата държава членка на установяване надвишава 20 %, освен ако общата стойност на активите им е по-малка от 5 милиарда евро.

За целите на първа алинея, в случай че предложената операция представлява разделяне, компетентният орган, който отговаря за надзора на субекта, извършващ планираната операция, е компетентният орган, който трябва да бъде уведомен и който отговаря за оценката.

2. Компетентните органи потвърждават получаването на уведомлението по параграф 1 или на допълнителната информация, предоставена по силата на параграф 3, своевременно, но не по-късно от десет работни дни след получаването на уведомлението или на допълнителната информация.

Когато в планираната операция участват само заинтересовани страни с финансов интерес от една и съща група, компетентните органи разполагат с максимален срок от 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и на всички документи, които държавата членка изисква да се прилагат към уведомлението в съответствие с член 27л, параграф 5 („срок за оценяване“), за да извършат оценката, предвидена в член 27л, параграф 1.

При потвърждаване на получаването на уведомлението компетентният орган уведомява заинтересованата страна с финансов интерес за датата, на която изтича срокът за оценяване.

3. Компетентните органи могат да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

Когато в планираната операция участват само заинтересовани страни с финансов интерес от една и съща група, компетентните органи могат да отправят искане за допълнителна информация не по-късно от петдесетия работен ден от срока за оценяване.

В периода между датата на искането за допълнителна информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на предоставения от заинтересованите страни с финансов интерес отговор на това искане, в който е представена цялата поискана информация, срокът за оценяване спира да тече. Това спиране не надвишава 20 работни дни. Компетентните органи могат по своя преценка да отправят още искания за допълване или изясняване на предоставената информация, но тези искания не водят до спиране на срока за оценяване.

4. Чрез дерогация от параграф 3, трета алинея компетентните органи могат да удължат с най-много 30 дни спирането, посочено в настоящия член, в следните случаи:

а) придобиваният субект е установен или подлежи на надзор в трета държава;

б) за оценяването по член 27л, параграф 1 от настоящата директива е необходим обмен на информация с органите, които отговарят за надзора върху задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849.

5. Планираните операции не се осъществяват преди компетентните органи да изразят положително становище.

6. В срок от два работни дни след като приключат оценяването компетентните органи отправят писмено мотивирано положително или отрицателно становище до заинтересованите страни с финансов интерес. По искане на заинтересованите страни с финансов интерес подходящо изявление с мотивите за становището може да бъде публично оповестено, при спазване на разпоредбите на националното право. Това не възпрепятства държавите членки да разрешат на компетентните органи да публикуват тази информация, без това да е поискано от заинтересованата страна с финансов интерес.

Заинтересованите страни с финансов интерес предават мотивираното становище, отправено от техните компетентни органи по силата на първа алинея, на органите, отговарящи съгласно националното право за проверката на планираната операция.

7. Становището се смята за положително, ако в планираната операция участват само заинтересовани страни с финансов интерес от една и съща група и компетентните органи не са възразили срещу нея в писмена форма в срока за оценяване.

8. Положителното становище, отправено от компетентния орган, може да е ограничено във времето.

9. Държавите членки не налагат във връзка с уведомяването и оценката, описани в настоящата глава, изисквания, по-строги от определените в нея.

10. Настоящата глава не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета*[8] и на Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета.

11. Оценяването по член 27к, параграф 1 не се прави, ако за планираната операция е необходим лиценз в съответствие с член 8 или одобрение в съответствие с член 21а.

_____

*[8] Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО).

Член 27л

Критерии за оценка

1. Когато оценяват уведомлението по член 27к, параграф 1 и информацията по член 27к, параграф 3, с цел да се уверят в стабилността на пруденциалния профил на заинтересованите страни с финансов интерес след извършването на планираната операция и по-специално да проучат рисковете, на които

заинтересованата страна с финансов интерес е – или може да бъде – изложена в хода на планираната операция, както и рисковете, на които може да бъде изложена получената в резултат на операцията заинтересована страна с финансов интерес, компетентните органи оценяват планираната операция в съответствие със следните критерии:

а) репутацията на субектите, участващи в планираната операция;

б) достатъчно добрата репутация и достатъчните знания, умения и опит – съгласно предвиденото в член 91, параграф 1, на всеки член на ръководния орган, който ще ръководи дейността на получената в резултат на предложената операция заинтересована страна с финансов интерес;

в) финансовата стабилност на субектите, участващи в планираната операция, по-специално във връзка с вида дейност, извършвана или предвиждана за получената в резултат на предложената операция заинтересована страна с финансов интерес;

г) дали субектът, получен в резултат на планираната операция, ще бъде в състояние да спази и да продължава да спазва пруденциалните изисквания, определени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, а когато е приложимо – съгласно друго право на Съюза, по-конкретно Директива 2002/87/ЕО и Директива 2009/110/ЕО;

д) дали планът за осъществяване на планираната операция е реалистичен, стабилен и ефективен от пруденциална гледна точка;

е) дали може с основание да се подозира, че с планираната операция се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 или че нейното осъществяването би могло да увеличи този риск.

Планът за осъществяване по буква д) подлежи на подходящо наблюдение от страна на компетентния орган до приключване на предложената операция.

2. При оценяването на критерия по параграф 1, буква е), при своите проверки компетентните органи се консултират с органите, компетентни за надзора на предприятията съгласно Директива (ЕС) 2015/849.

3. Компетентните органи могат да отправят отрицателно становище за планираната операция само когато критериите по параграф 1 не са изпълнени или когато представената от заинтересованата страна с финансов интерес информация е непълна въпреки отправянето на искане по силата на член 27к.

По отношение на критерия, предвиден в параграф 1, буква е), писмено възражение от страна на органите, компетентни за надзора на предприятията съгласно Директива (ЕС) 2015/849, представлява основателна причина за отрицателно становище.

4. Държавите членки не разрешават на компетентните си органи да разглеждат планираната операция от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

5. Държавите членки публикуват списък със сведенията, които са необходими за оценяването по член 27к, параграф 1 и които трябва да бъдат предоставени на компетентните органи при изпращане на уведомлението, посочено в този

член. Изискваните сведения трябва да не са прекалени и да са съобразени с планираната операция. Държавите членки не изискват сведения, които не са от значение за извършването на пруденциална оценка.

Член 27м

Сътрудничество между компетентните органи

1. Съответните компетентни органи провеждат консултации помежду си при извършването на оценката по член 27л, ако в планираната операция освен заинтересованата страна с финансов интерес участват някой от следните субекти:

а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО („управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“), получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира операцията;

б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира операцията;

в) юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира операцията.

2. Компетентните органи си предоставят взаимно, без неоправдано забавяне, всякаква информация, която е от значение за оценяването. Във връзка с това компетентните органи при поискване обменят помежду си цялата информация от значение и по собствена инициатива предават цялата съществена информация. В решението на компетентния орган, отговарящ за заинтересованата страна с финансов интерес, се посочват всички становища или резерви, изразени от компетентния орган, който упражнява надзор върху един или повече от субектите, изброени по-горе и участващи в планираната операция.

3. Компетентните органи се стремят да координират извършваните от тях оценки, да осигуряват последователност на своите становища; те посочват в становищата си всички становища или резерви, изразени от компетентния орган, осъществяващ надзор върху други заинтересовани страни с финансов интерес.

4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на общи процедури, формуляри и образци за посочения в настоящия член консултационен процес между съответните компетентни органи.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27н

Задължения за уведомяване и санкции

Ако в нарушение на член 27к, параграф 1 заинтересованите страни с финансов интерес не изпратят предварително уведомление за планираната операция или осъществят посочената в същия член планирана операция, , без да са получили положително становище от компетентните органи, държавите членки изискват от компетентните органи да предприемат необходимите мерки. Тези мерки могат да включват съдебни заповеди, периодични имуществени санкции и санкции, при условията на членове 65—72, срещу членовете на ръководния орган и управителите на заинтересованите страни с финансов интерес или на субекта, образуван в резултат на планираната операция.“;

8) дял VI се заменя със следното:

„Дял VI

ПРУДЕНЦИАЛЕН НАДЗОР НА КЛОНОВЕ ОТ ТРЕТА ДЪРЖАВА И ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

ГЛАВА 1

Пруденциален надзор на клонове от трета държава

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 47

Обхват и определения

1. С настоящата глава се урежда извършването в държава членка на:

а) която и да е от дейностите, изброени в приложение I към настоящата директива, от предприятия, установени в трета държава;

б) дейностите, посочени в член 4, параграф 1, точка 1, буква б) от Регламент (ЕС) 575/2013, от предприятие, установено в трета държава, което отговаря на някой от критериите в точки i)—iii) от тази буква.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато в третата държава предприятието не е кредитна институция или предприятие, което отговаря на критериите по параграф 1, буква б), по отношение на извършването от това предприятие в държава членка на която и да е от дейностите, изброени в приложение I,

точки 4, 5 и 7—15 към настоящата директива, се прилага дял II, глава IV от Директива 2014/65/ЕС.

3. За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

а) „клон от трета държава“ означава клон, установен в държава членка от някое от следните:

i) предприятие, което има главно управление в трета държава, за целите на извършване на някоя от дейностите, посочени в параграф 1;

ii) кредитна институция, която има главно управление в трета държава;

б) „главно дружество“ означава дружеството с главно управление в третата държава, което е установило клона от трета държава в държавата членка, както и междинните и крайните предприятия майки на дружеството, според случая.

Член 48

Забрана за дискриминация

Държавите членки не прилагат за клоновете от трета държава, когато започват дейност или продължават да извършват дейност, разпоредби, които водят до по-благоприятно третиране от това на клоновете на институциите с главно управление в друга държава членка на Европейския съюз.

Член 48а

Класифициране на клонове от трета държава

1. Държавите членки отнасят към в категория 1 клоновете от трета държава, които отговарят на някое от следните условия:

а) общата стойност на активите, осчетоводени от клона от трета държава в държавата членка, е равна на – или надвишава – 5 милиарда евро според информацията за непосредствено предходния годишен отчетен период, предоставена в съответствие с раздел II, подраздел 4;

б) дейностите, за които клонът от трета държава има лиценз, включват приемане на влогове и други възстановими средства от непрофесионални клиенти;

в) клонът от трета държава не е изпълняващ условията клон от трета държава в съответствие с член 48б.

2. Държавите членки отнасят към категория 2 клоновете от трета държава, които не отговарят на никое от определените в параграф 1 условия.

3. Компетентните органи актуализират класификацията на клоновете от трета държава, както следва:

а) когато клон от трета държава от категория 1 престане да отговаря на условията, определени в параграф 1, той незабавно започва да се смята за клон от категория 2;

б) когато клон от трета държава от категория 2 започне да отговаря на едно от условията, определени в параграф 1, той започва да се смята за клон от категория 1 едва след като изтече период от три месеца от датата, на която е започнал да изпълнява съответното условие.

Член 48б

Условия за „изпълняващи условията клонове от трета държава“

1. За целите на настоящия дял „изпълняващ условията клон от трета държава“ е клон от трета държава, който изпълнява следните условия:

а) главното дружество на клона от трета държава е установено в държава, чиято нормативна уредба а банковия сектор предвижда пруденциални стандарти и надзор, които са най-малкото равностойни на изискванията съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) надзорните органи на главното дружество на клона от трета държава подлежат на изисквания за поверителност, които са най-малкото равностойни на изискванията, определени в дял VII, глава 1, раздел II от настоящата директива;

в) държавата, в която е установено главното дружество на клона от трета държава, не е определена в съответствие с член 9 от Директива (ЕС) 2015/849 за високорискова трета държава, в чиято национална уредба за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма има стратегически слабости.

2. Комисията може да приема чрез актове за изпълнение решения относно това дали нормативната уредба на банковия сектор на трета държава изпълнява условията, определени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член. За тези цели Комисията спазва процедурата по разглеждане по член 464, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Преди да приеме решението, посочено в параграф 2, Комисията може да поиска в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 от ЕБО да съдейства за оценяването на нормативната уредба на банковия сектор на съответната трета държава и на изискванията за поверителност, както и да изготви доклад за спазването от тази уредба на условията по параграф 1, букви а) и б) от настоящия член. ЕБО публикува заключенията от оценката си на своя уебсайт.

4. ЕБО поддържа публичен регистър на третите държави и на органите на трети държави, които отговарят на условията, определени в параграф 1.

5. След като получат заявление за издаване на лиценз в съответствие с член 48в, компетентните органи оценяват условията, определени в параграф 1 от настоящия член и в член 48а, за да класифицират клона от трета държава като клон от категория 1 или клон от категория 2. Когато съответната трета държава не е вписана в регистъра, посочен в параграф 4 от настоящия член, компетентният орган иска от Комисията да оцени нейната нормативна уредба на банковия сектор и изискванията за поверителност за целите на параграф 2 от настоящия член, ако е изпълнено условието, посочено в параграф 1, буква в) от този член. Компетентният орган класифицира клона от трета държава като

клон от категория 1, докато Комисията не приеме решение по силата на параграф 2 от настоящия член.

РАЗДЕЛ II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РЕГУЛАТОРНИ ИЗИСКВАНИЯ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЛИЦЕНЗИРАНЕ

Член 48в

Условия за лицензиране на клонове от трета държава

1. Държавите членки изискват от предприятията от трета държава да открият клон на тяхна територия, преди да започнат да извършват дейностите по член 47, параграф 1. За откриването на клон от трета държава се изисква предварително лицензиране в съответствие с настоящата глава.

2. Държавите членки изискват заявленията за издаване на лиценз на клонове от трета държава да бъдат придружени от план за дейността, в който са посочени планираната дейност, дейностите по член 47, параграф 1, които ще се извършват, както и посочените в член 48з организационна структура и механизми за контрол на риска.

3. На клоновете от трета държава се издава лиценз единствено когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) клонът от трета държава отговаря на минималните регулаторни изисквания, определени в подраздел 2;

б) дейностите, за които главното дружество иска лиценз в държавата членка, са включени в лиценза, който това главно дружество притежава в третата държава, в която е установено и подлежи на надзор;

в) надзорният орган на главното дружество в третата държава е бил уведомен за заявлението за създаване на клон в държавата членка и за придружаващите документи, посочени в параграф 2;

г) в лиценза е предвидено, че клонът от трета държава може да извършва включените в лиценза дейности само в държавата членка, в която е установен, като изрично му се забранява да предлага или извършва същите дейности в други държави членки на трансгранична основа;

д) за целите на изпълнението на своите надзорни функции компетентният орган е в състояние да получи достъп до цялата необходима информация за главното дружество на клона от трета държава от надзорните органи на това дружество и да координира ефективно своите надзорни дейности с тези на надзорните органи на третата държава, по-специално в периоди на криза или финансови затруднения, засягащи главното дружество, неговата група или финансовата система на третата държава;

е) няма основания да се подозира, че клонът от трета държава ще бъде използван за извършване или улесняване на изпиране на пари по смисъла на член 1, точка 3 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма или за финансиране на тероризма по смисъла на член 1, точка 5 от същата директива.

За целите на буква д) от настоящия параграф компетентните органи се стремят да използват образците на административни споразумения, разработени от ЕБО в изпълнение на член 33, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Когато оценяват дали е изпълнено условието по параграф 3, буква е) и преди да пристъпят към издаването на лиценз на клона от трета държава, компетентните органи се консултират с органа, който отговаря за надзора на борбата срещу изпирането на пари в държавата членка в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, и получават писмено потвърждение, че условието е изпълнено.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които доуточнява:

а) информацията, която се предоставя на компетентните органи в заявлението за издаване на лиценз на клон от трета държава, включително посочените в параграф 2 план за дейността, организационна структура и управленски механизми;

б) процедурата за издаване на лиценз на клон от трета държава, както и стандартните формуляри и образци за предоставяне на информацията, посочена в буква а) от настоящия параграф;

в) условията за издаване на лиценз, посочени в параграф 3.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 6 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 48г

Условия за отказ или отнемане на лиценз на клон от трета държава

1. Държавите членки предвиждат най-малко следните условия за отказ или отнемане на лиценз на клон от трета държава:

а) клонът от трета държава не отговаря на изискванията за лицензиране, определени в член 48в или в националното право;

б) главното дружество на клона от трета държава или неговата група не отговарят на пруденциалните изисквания, които се прилагат спрямо тях съгласно законодателството на третата държава, или има основания да се допусне, че не отговарят на тези изисквания или че ще ги нарушат през следващите 12 месеца.

За целите на буква б) от настоящия параграф клоновете от трета държава незабавно уведомяват своите компетентни органи, когато са настъпили посочените в същата буква обстоятелства.

2. Без да се засяга параграф 1, компетентните органи могат да отнемат лиценза, предоставен на клон от трета държава, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) клонът от трета държава не използва лиценза в продължение на 12 месеца, изрично се откаже от него или е престанал да извършва дейност от повече от шест месеца, освен ако съответната държава членка не е предвидила прекратяване на действието на лиценза в такива случаи;

б) клонът от трета държава е получил лиценза посредством представяне на невярна информация или чрез друго нарушение;

в) клонът от трета държава вече не отговаря на някое от допълнителните условия или изисквания, съгласно които е бил издаден лицензът;

г) не може да се смята, че клонът от трета държава ще продължи да погасява задълженията си към кредиторите и по-конкретно – не осигурява достатъчна степен на защита на поверените му от вложителите активи;

д) клонът от трета държава попада в един от другите случаи, при които по националното право се предвижда отнемане на лиценза;

е) клонът от трета държава извърши едно от нарушенията, посочени в член 67, параграф 1;

ж) има основания да се подозира, че във връзка с клона от трета държава, неговото главно дружество или групата на това главно дружество се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма, или е налице повишен риск за това.

3. Когато оценяват дали е изпълнено условието по параграф 2, буква ж) компетентните органи се консултират с органа, който отговаря за надзора на борбата срещу изпирането на пари в държавата членка в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) условията, определени в параграфи 1 и 2, за отказ или отнемане на лиценз на клон от трета държава;

б) процедурата за отнемане на лиценз на клон от трета държава;

в) съдържанието на уведомлението и процеса на уведомяване на компетентните органи, посочени в последната алинея на параграф 1 от настоящия член.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 2

МИНИМАЛНИ РЕГУЛАТОРНИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 48д

Изискване за капиталова наличност

1. Без да се засягат другите приложими капиталови изисквания съгласно националното право, държавите членки изискват клоновете от трета държава да поддържат във всеки момент минимална капиталова наличност, най-малко равна на:

а) за клонове от трета държава от категория 1: 1 % от средните пасиви на клона за трите непосредствено предходни годишни отчетни периода, за които е предоставена информация в съответствие с подраздел 4, но не по-малко от 10 милиона евро;

б) за клонове от трета държава от категория 2: 5 милиона евро.

2. Клоновете от трета държава изпълняват изискването за минимална капиталова наличност, посочено в параграф 1, с активи под формата на някое от следните:

а) парични средства или приравнени към парични инструменти;

б) дългови ценни книжа, емитирани от национални правителства или централни банки на държави членки на Съюза; или

в) всеки друг инструмент, който е на разположение на клона от трета държава за неограничено и незабавно ползване за покриване на рискове или загуби веднага след възникването им.

3. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да внесат инструментите на капиталовата наличност, посочени в параграф 2, в доверителна сметка в кредитна институция в държавата членка, в която клонът има лиценз, или, когато това не се допуска съгласно националното право, в централната банка на държавата членка. Инструментите на капиталовата наличност, внесени в доверителната сметка, се залагат или преотстъпват като обезпечение в полза на органа за преструктуриране за обезпечаване на вземанията на кредиторите на клона от трета държава. Държавите членки оправомощават органа за преструктуриране да действа като доверено лице в полза на тези кредитори за целите на настоящия член и на член 48ж.

4. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни изискването, предвидено в параграф 2, буква в) от настоящия член, по отношение на инструментите, които са на разположение за неограничено и незабавно ползване за покриване на рискове или загуби веднага след възникването им. ЕБО издава тези насоки до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Член 48е

Изисквания за ликвидност

1. Без да се засягат другите приложими изисквания за ликвидност съгласно националното право, държавите членки изискват от клоновете от трета държава най-малкото да поддържат по всяко време свободни от тежести и ликвидни активи с обем, достатъчен за покриване на изходящите ликвидни потоци за минимален период от 30 дни.

2. За целите на параграф 1 държавите членки изискват от клоновете от трета държава от категория 1 да изпълняват изискването за ликвидно покритие, установено в част шеста, дял I от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията[*9].

3. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да внесат ликвидните активи, които държат по силата на настоящия член, в доверителна сметка в кредитна институция в държавата членка, в която клонът има лиценз, или, когато това не се допуска съгласно националното право, в централната банка на държавата членка. Ликвидните активи, внесени в доверителната сметка, се залагат или преотстъпват като обезпечение в полза на органа за преструктуриране за обезпечаване на вземанията на кредиторите на клона от трета държава. Държавите членки оправомощават органа за преструктуриране да действа като доверено лице в полза на тези кредитори за целите на настоящия член и на член 48ж.

4. Компетентните органи могат да отменят изискването за ликвидност, предвидено в настоящия член, за изпълняващи условията клонове от трета държава.

_____

[*9] Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

Член 48ж

Несъстоятелност и преструктуриране на клонове от трета държава

1. Държавите членки оправомощават органите за преструктуриране да реализират, при несъстоятелност или преструктуриране на клон от трета държава съгласно член 96 от Директива 2014/59/ЕС, обезпечението, създадено върху ликвидните активи и инструментите на капиталовата наличност, държани в доверителната сметка по силата на член 48д, параграф 3 и член 48е, параграф 3 от настоящата директива. Когато се разпореждат с тези ликвидни активи и инструменти на капиталовата наличност след реализирането на обезпечението, органите за преструктуриране взимат предвид съществуващите национални разпоредби и надзорните и съдебните правомощия, като осигуряват подходяща координация с националните административни или съдебни органи в съответствие с националното законодателство в областта на несъстоятелността и с принципите, посочени в член 96 от Директива 2014/59/ЕС, според случая.

2. Всеки излишък от ликвидни активи или инструменти на капиталовата наличност, държани в доверителната сметка и неизползвани в съответствие с параграф 1, се третират в съответствие с приложимото национално право.

Член 48з

Вътрешно управление и механизми за контрол на риска

1. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да имат най-малко две лица, които осъществяват действителното управление на дейността им в държавата членка и които подлежат на предварително одобрение от компетентните органи. Тези лица са с добра репутация, притежават достатъчно знания, умения и опит и отделят достатъчно време за изпълнението на своите задължения.

2. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава от категория 1 да спазват членове 74 и 75 и член 76, параграф 5. Компетентните органи могат да изискат от клоновете от трета държава да създадат местен управителен комитет, за да се осигури подходящо управление на клона.

3. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава от категория 2 да спазват членове 74 и 75 и да имат функции за вътрешен контрол, както е предвидено в член 76, параграф 5, първа, втора и трета алинея.

В зависимост от размера и вътрешната организация на клоновете от трета държава от категория 2 и от естеството, обхвата и сложността на техните дейности, компетентните органи могат да изискат от тези клонове да назначават ръководители на функциите за вътрешен контрол, както е предвидено в член 76, параграф 5, четвърта и пета алинея.

4. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да въведат схеми за докладване на ръководния орган на главното дружество за всички съществени рискове и политики за управление на риска, а и за съответните им изменения, както и да разполагат с подходящи информационни системи и контролни механизми за осигуряване на надлежно спазване на политиките.

5. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да следят и управляват своите споразумения за възлагане на дейности на външни изпълнители и предвиждат отговарящите за тях компетентни органи да имат пълен достъп до цялата информация, от която се нуждаят, за да изпълняват своята надзорна функция.

6. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава, които участват в операции „бек-ту-бек“ или във вътрешногрупови операции, да разполагат с достатъчно ресурси за идентифициране и правилно управление на кредитния риск от контрагента, когато на такъв контрагент се прехвърлят съществени рискове, свързани с осчетоводени от клона от трета държава активи.

7. Когато възлови или важни функции се делегират на главното дружество, компетентните органи, отговарящи за надзора на клоновете от трета държава, трябва да имат достъп до цялата информация, която им е необходима, за да изпълняват своята надзорна функция.

8. Компетентните органи изискват независима трета страна периодично да оценява прилагането и текущото спазване на изискванията по настоящия член и да им изпраща доклад със своите констатации и заключения.

9. До [СП: моля, въведете дата 6 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] ЕБО издава насоки в изпълнение на член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно прилагането по отношение на клонове от трета държава на правилата, процесите и механизмите, посочени в член 74, параграф 1, като отчита член 74, параграф 2, и относно прилагането по отношение на клонове от трета държава на член 75 и член 76, параграф 5.

Член 48и

Изисквания, свързани с осчетоводяването

1. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да поддържат регистър, който им позволява да проследяват и да поддържат изчерпателни и точни данни за всички активи и пасиви, свързани с дейността им в дадената държава членка, както и да управляват тези активи и пасиви автономно в рамките на клона. В регистъра трябва да се предоставя достатъчно информация за рисковете, които даденият клон от трета държава поражда, и за начина, по който те се управляват.

2. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да изготвят практики за правилата за осчетоводяване с оглед на управлението на посочения в параграф 1 регистър за изброените в същия параграф цели. Тези практики се документират и утвърждават от съответния управителен орган на главното дружество на клона от трета държава. В посочените в настоящия параграф практики ясно се обосновават правилата за осчетоводяване и се определя как тези правила отговарят на стратегията за дейността на клона от трета държава.

3. Компетентните органи изискват редовно да се изготвя независимо и обосновано писмено становище за изпълнението и текущото спазване на изискванията по настоящия член което да им се изпраща с констатациите и заключенията.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на правилата за осчетоводяване, които клоновете от трета държава следва да прилагат за целите на настоящия член, по-специално по отношение на:

а) методиката, която клонът от трета държава трябва да използва, за да идентифицира и поддържа изчерпателни и точни данни за активите и пасивите, свързани с дейността му в държавата членка; и

б) специфичното третиране за идентифициране и осчетоводяване на активите и пасивите, създадени от клона от трета държава и осчетоводявани или държани от разстояние в други клонове или дъщерни дружества от същата група от името или в полза на създалия ги клон в трета държава.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 6 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ПРАВОМОЩИЕ ЗА ИЗИСКВАНЕ НА ЛИЦЕНЗ СЪГЛАСНО ДЯЛ III И ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СИСТЕМНО ЗНАЧИМИТЕ КЛОНОВЕ

Член 48й

Правомощие за изискване на учредяване на дъщерно дружество

1. Държавите членки оправомощават компетентните органи да изискват от клоновете от трета държава да подават заявление за лиценз съгласно дял III, глава 1, най-малко когато:

а) клонът от трета държава е извършвал в миналото или понастоящем извършва взаимосвързани дейности с други клонове от трета държава или дъщерни институции от същата група или някоя от дейностите, посочени в член 47, параграф 1, с клиенти или контрагенти в други държави членки, в нарушение на правилата за вътрешния пазар; или

б) клонът от трета държава отговаря на показателите за системно значение, посочени в член 131, параграф 3, и поражда значителен риск за финансовата стабилност на Съюза или на държавата членка, в която е установен.

2. Преди да вземат решението, посочено в параграф 1, компетентните органи се консултират с компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава има други клонове и дъщерни институции от трета държава.

При липса на съгласие, компетентните органи на групата от трета държава в други държави членки могат да отнесат въпроса до ЕБО за посредничество в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решението си в срок от един месец от отнасянето на въпроса, а през това време компетентният орган на съответния клон от трета държава не взима решение.

Компетентният орган на съответния клон от трета държава приема решението, посочено в параграф 1, в съответствие с решението на ЕБО.

3. Преди по силата на параграф 1, буква а) да наложи предвиденото в настоящия член изискване по отношение на клон от трета държава, компетентният орган отправя до ЕБО искане да отправи в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 препоръка относно тълкуването на тази буква по отношение на този клон от трета държава.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на показателите за системно значение, посочени в член 131, параграф 3, по отношение на клоновете от трета държава за целите на параграф 1, буква б) от настоящия член и на член 48к. ЕБО взима предвид следното:

а) предоставяните от клона от трета държава видове дейности и услуги и извършваните от него операции, по-специално дали клонът от трета

държава предоставя тези дейности и услуги и извършва тези операции с много ограничен кръг клиенти или контрагенти;

б) сложността на структурата, организацията и стопанския модел на клона от трета държава;

в) степента, в която клонът от трета държава е взаимосвързан с финансовата система на Съюза и на държавата членка, в която е установен;

г) заменяемостта на извършваните дейности или операции, или на предоставяните услуги, или на предоставяната от клона от трета държава финансова инфраструктура;

д) пазарния дял на клона от трета държава в Съюза и в държавата членка, в която е установен, в общите активи на банковата система и във връзка с предоставяните от него дейности и услуги и извършваните от него операции;

е) възможното въздействие, което спиране или прекратяване на операциите или дейността на клона от трета държава може да окаже върху системната ликвидност или върху платежните системи, системите за клиринг и сетълмент в Съюза и в държавата членка, в която е установен;

ж) възможните последици от спиране или прекратяване на операциите или дейността на клона от трета държава за споразуменията за вътрешногрупово финансиране или вътрешногруповите услуги, отнасящи се до критични функции в Съюза и в държавата членка, в която е установен;

з) трансграничната дейност на клона от трета държава с главното му дружество и с контрагенти в други трети държави;

и) ролята и значението на клона от трета държава за дейностите, услугите и операциите на групата от трета държава в Съюза и в държавата членка, в която е установен;

й) обема на дейността на групата от трета държава, който се извършва чрез клонове от трета държава, спрямо дейността на същата група, извършвана чрез дъщерни институции, лицензирани в Съюза и в държавата членка, в която са установени клоновете от трета държава;

к) дали клонът от трета държава е изпълняващ условията клон от трета държава съгласно член 48б.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 48к

Оценка на системното значение и изисквания към системно значимите клонове от трета държава

1. Клонът или клоновете от трета държава в Съюза, които принадлежат към една и съща група от трета държава, подлежат на оценката, посочена в параграф 2 от настоящия член, когато общата сума на активите, които те държат в портфейлите си в Съюза и за които е предоставена информация в съответствие с подраздел 4, е не по-малка от 30 милиарда евро:

а) средно за непосредствено предходните три годишни отчетни периода; или

б) в абсолютно изражение, за най-малко три годишни отчетни периода през непосредствено предходните пет годишни отчетни периода.

2. Компетентните органи оценяват дали клоновете от трета държава, посочени в параграф 1, имат системно значение за Съюза и за държавите членки, в които са установени. За тези цели компетентните органи оценяват дали тези клонове от трета държави отговарят на показателите за системно значение, посочени в член 48й, параграф 4 и в член 131, параграф 3.

3. Оценката на системното значение, посочена в параграф 2 от настоящия член, се извършва от един от следните:

а) когато за съответната група от трета държава се прилага член 111 – от консолидиращия надзорник на тази група от трета държава в Съюза, в съответствие с посочения член;

б) когато за съответната група от трета държава не се прилага член 111 – от компетентния орган, който по силата на посочения член би бил консолидиращият надзорник на тази група от трета държава в Съюза, ако клоновете от трета държава се третираха като дъщерни институции;

в) когато групата от трета държава има клонове от трета държава и дъщерни институции само в една държава членка – от компетентния орган на тази държава членка; или

г) ЕБО – когато три месеца след началната дата на годишния отчетен период непосредствено след последния годишен отчетен период, който е довел до задължението за извършване на оценка по силата на параграф 1 от настоящия член:

i) нито един от компетентните органи, посочени в букви а), б) и в), не е започнал оценката; или

ii) компетентният орган, който би бил консолидиращият надзорник по силата на буква б), не е определен.

Компетентните органи, посочени в букви а) и б), действащи като „водещ компетентен орган“, или, когато е приложимо, ЕБО извършват оценката в пълно сътрудничество с всички заинтересовани компетентни органи. Заинтересованите компетентни органи оказват съдействие на водещия компетентен орган или, когато е приложимо, на ЕБО и им предоставят цялата необходима документация. За тези цели „заинтересовани компетентни органи“

са всички органи, които отговарят за надзора на клоновете от трета държава и на дъщерните институции на съответната група от трета държава в Съюза.

Преди да приключи оценката на системното значение, водещият компетентен орган, компетентният орган, посочен в буква в) или, когато е приложимо, ЕБО изслушва групата от трета държава и определя приемливи срокове, в които тя да представи документация и да изрази становището си в писмена форма.

4. Водещият компетентен орган приключва оценката по параграф 2 и издава доклад не по-късно от шест месеца след началната дата на годишния отчетен период непосредствено след последния отчетен период, който е довел до задължението за извършване на оценка по силата на параграф 1. Когато по силата на параграф 3 ЕБО извършва оценката, този срок започва да се отчита от датата, на която ЕБО е поел отговорност за извършването на оценката. Докладът съдържа следното:

а) оценка на системното значение, която включва ясен и подробен анализ на посочените в параграф 2 показатели за системното значение , на съответните клонове от трета държава и заключението на водещия компетентен орган или, когато е приложимо, на ЕБО;

б) когато водещият компетентен орган или, когато е приложимо, ЕБО стигне до заключението, че клоновете от трета държава са системно значими – предложение за проекторешение за едно от следните:

   i) от клоновете от трета държава да се изиска да подадат заявление за лиценз в съответствие с дял III, глава 1;

   ii) от клоновете от трета държава да се изиска да преструктурират своите активи или дейности в Съюза по такъв начин, че да престанат да се смятат за системно значими съгласно параграф 2 от настоящия член;

   iii) на клоновете от трета държава или на дъщерните институции на групата от трета държава в Съюза да бъдат наложени допълнителни изисквания по силата, съответно на член 48п или на дял VII, глава 2, раздел IV;

   iv) да се отложи налагането на изискване по точки i)—iii) за период не по-дълъг от 12 месеца, като обаче преди датата на изтичане на този период трябва да се извърши нова оценка на клоновете от трета държава;

в) обосновката на посоченото в буква б) предложение за проекторешение, в която подробно се обяснява как решението е свързано с оценката по буква а).

Водещият компетентен орган или, когато е приложимо, ЕБО предлага посоченото в буква б), подточка iv) решението единствено когато може да обоснове, че по време на посочения в същата буква период на отлагане отсъствието на изисквания към клоновете от трета държава съгласно настоящия член няма значително да увеличи риска при тези клонове за финансовата стабилност и целостта на пазара на Съюза и на държавите членки.

Когато е приложимо, позоваванията на „водещ компетентен орган“ в настоящия член се разбират като позовавания на компетентния орган по параграф 3, буква в). Когато този компетентен орган отговаря за издаването на

доклада, предвиден в настоящия параграф, посоченото в него решение влиза в сила на датата, на която клоновете от трета държава биват уведомени за него. Компетентният орган уведомява за решението и ЕБО.

5. Водещият компетентен орган или, когато е приложимо, ЕБО предоставя доклада по параграф 4 на заинтересованите компетентни органи. Водещият компетентен орган и заинтересованите компетентни органи полагат всички усилия да постигнат с консенсус съвместно решение относно доклада, и когато е приложимо, проекта на решение в срок от три месеца от датата на изпращане на доклада.

Когато компетентните органи не успеят да постигнат консенсус след края на тримесечния период, посочен в първа алинея, съвместното решение се взема с мнозинство от подадените гласове в рамките на месеца, непосредствено следващ този тримесечен период. За тази цел дяловете от правото на глас се разпределят между компетентните органи в съответствие със следното:

а) при спазване на буква б), всеки компетентен орган, включително водещият компетентен орган, има право на глас с дял, равен на процента от активите на групата от трета държава под негов надзор спрямо общия размер на активите на тази група в Съюза;

б) делът на водещия компетентен орган от правото на глас се увеличава до 25 %, когато не е достигнал този процент в съответствие с буква а);

в) когато делът на водещия компетентен орган от правото на глас е увеличен до 25 % в съответствие с буква б), дяловете на останалите компетентни органи от правото на глас, които произтичат от буква а), се коригират по подходящ начин като дялове от останалите 75 % от правото на глас.

За целите на буква а) в изчислението се включват активите, държани както в клоновете от трета държава, така и в дъщерните институции на групата от трета държава.

След приемането му съвместното решение влиза в сила на датата на съобщаването му на клоновете от трета държава. Съвместното решение се съобщава и на ЕБО.

6. Клоновете от трета държава разполагат с период от три месеца от датата на влизане в сила на решението в съответствие с параграфи 5 или 6, за да изпълнят изискванията, определени в това решение.

Когато от клоновете от трета държава се изисква да подадат заявление за лиценз като институции в съответствие с дял III, глава 1, тяхното лицензиране по този дял остава временно в сила до изтичането на крайния срок, посочен в първа алинея на настоящия параграф, или, според случая, до приключване на процедурата за лицензиране като институции. Клоновете от трета държава могат да поискат от компетентния орган да удължи тримесечния срок, посочен в първа алинея, когато могат да обосноват необходимостта от такъв удължен срок, за да изпълнят съответното наложено им изискване.

Когато прагът, посочен в параграф 1, е достигнат чрез обединяване на активи на различни клонове, компетентните органи могат да наложат изискването по втора алинея в низходящ ред според размера на активите до момента, в който общият размер на активите, оставащи в портфейлите на клоновете от трета държава в Съюза, спадне под 30 милиарда евро.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за схемата за тълкуване на член 111 от настоящата директива за целите на определянето на хипотетичния консолидиращ надзорник по параграф 3, буква б) от настоящия член.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 4

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 48л

Регулаторна и финансова информация и информация за главното дружество

1. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава периодично да предоставят на отговарящите за тях компетентни органи информация за:

а) активите и пасивите, държани в портфейлите им, в съответствие с член 48и, с разбивка, в която са обособени:

i) най-големите регистрирани активи и пасиви по сектор и вид контрагент (в частност експозициите във финансовия сектор);

ii) значителните експозиции и концентрации на източници на финансиране към определени видове контрагенти;

iii) значителните вътрешни операции с главното дружество и с членове на групата на главното дружество;

б) съблюдаването от клона от трета държава на приложимите за него по силата на настоящата директива изисквания;

в) , механизмите за гарантиране на депозитите, от които могат да се ползват вложителите в клона от трета държава – в изпълнение на член 15, параграфи 2 и 3 от Директива 2014/49/ЕС; тази информация се предоставя *ad hoc*;

г) допълнителните регулаторни изисквания, наложени на клона от трета държава съгласно националното право на дадената държава членка.

При изпълнението на изискването в буква а) за предоставяне на информация за активите и пасивите, държани в техните портфейли, клоновете от трета държава прилагат международните счетоводни стандарти, приети по процедурата в член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002[*10], или приложимите общоприети счетоводни принципи в държавата членка.

2. Държавите членки изискват от клоновете от трета държава да предоставят на отговарящите за тях компетентни органи следната информация за тяхното главно дружество:

а) периодично, обобщена информация за активите и пасивите, съответно държани или осчетоводени от дъщерните дружества и други клонове от трета държава на групата на това главно дружество в Съюза;

б) периодично, съблюдаването от главното дружество на приложимите спрямо него пруденциални изисквания на индивидуална и консолидирана основа;

в) съществените надзорни прегледи и оценки, когато те се извършват по отношение на главното дружество, и произтеклите от тях надзорни решения; тази информация се предоставя *ad hoc*;

г) плановете за възстановяване на главното дружество и предвидените в тях конкретни мерки, които биха могли да бъдат предприети спрямо клона от трета държава, както и всички последващи актуализации и изменения на тези планове;

д) деловата стратегия на главното дружество за клона от трета държава и всички последващи промени в тази стратегия;

е) услугите, предоставяни от главното дружество на допустими контрагенти или на професионални клиенти по смисъла на раздел 1 от приложение II към Директива 2014/65/ЕС, установени или намиращи се в Съюза, въз основа на проявяване на интерес към предоставянето на услуги, както е посочено в член 21в от настоящата директива.

3. Задълженията за предоставяне на информация, определени в настоящия член, не пречат на компетентните органи да налагат на клоновете от трета държава допълнителни изисквания за предоставяне на информация *ad hoc* , когато смятат, че допълнителната информация е необходима, за да се получи пълна представа за дейността, операциите или финансовата стабилност на клона или неговото главно дружество, да се провери дали клонът и неговото главно дружество спазват приложимите закони и да се осигури, че клонът спазва тези закони.

_____

[*10] Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

Член 48м

Стандартни формуляри и образци; честота на предоставяне на информация

1. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на единните формати, определенията, информационните решения и честотата на предоставяне на информация, които да се прилагат за целите на член 48л.

Изискванията за предоставяне на информация, посочени в първа алинея, са съобразени с класифицирането на клоновете от трета държава като клонове от категория 1 или 2.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 6 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. Регулаторната и финансовата информация, посочена в настоящия член, се предоставя най-малко два пъти годишно от клоновете от трета държава от категория 1 и най-малко веднъж годишно от клоновете от трета държава от категория 2.

3. Компетентните органи могат да освободят изпълняващите условията клонове от трета държава от всички изисквания за предоставяне на информация за главното дружество, посочени в параграф 48л, параграф 3, или от част от тези изисквания, стига компетентният орган да е в състояние да получи съответната информация директно от надзорните органи на съответната трета държава.

РАЗДЕЛ III

НАДЗОР

Член 48н

Надзор върху клоновете от трета държава и план за извършване на надзорни проверки

1. За целите на надзора върху клонове от трета държава държавите членки изискват от компетентните органи да спазват настоящия раздел и, *mutatis mutandis*, дял VII.

2. Компетентните органи включват клоновете от трета държава в плана за извършване на надзорни проверки, посочен в член 99.

Член 48о

Надзорен преглед и оценка

1. Държавите членки изискват от компетентните органи да извършват преглед на правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от клоновете от трета държава в изпълнение на разпоредбите на настоящата директива, и когато е приложимо – на всички допълнителни регулаторни изисквания съгласно националното право.

2. Въз основа на прегледа, извършен в съответствие с параграф 1, компетентните органи оценяват дали правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от клоновете от трета държава, и капиталовата наличност и ликвидните им активи осигуряват стабилно управление и покритие на техните съществени рискове, както и жизнеспособността на клона.

3. Компетентните органи провеждат прегледа и оценката, посочени в параграфи 1 и 2, в съответствие с принципа на съизмеримост на изискванията

(пропорционалност), посочен в член 143, параграф 1, буква в). По-специално компетентните органи определят такава честота и обстойност на прегледа по параграф 1, които са съизмерими с класифицирането на клоновете от трета държава като клонове от категория 1 и категория 2 и при които се взимат предвид други критерии от значение, като естеството, мащаба и сложността на дейността на тези клонове от трета държава.

4. Когато извършеният преглед и по-специално оценката на правилата за управление, стопанския модел или дейността на даден клон от трета държава, дава на компетентните органи добри основания да подозират, че чрез съответния клон от трета държава се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма, или че е налице повишен риск от тези явления, компетентният орган уведомява незабавно ЕБО и органа, който упражнява надзор над клона от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849. Когато съществува повишен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, компетентният орган и органът, който упражнява надзор над клона от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, поддържат връзка и уведомяват незабавно ЕБО за своята обща оценка. Компетентният орган при необходимост предприема мерки в съответствие с настоящата директива. Тези мерки могат да включват отнемане на лиценза на клона от трета държава по силата на член 48г, параграф 2, буква ж).

5. Компетентните органи, звената за финансово разузнаване и органите, които упражняват надзор върху клоновете от трета държава, сътрудничат тясно помежду си в рамките на съответната си компетентност и обменят помежду си информация, която е от значение с оглед на настоящата директива, при условие че това сътрудничество и обмен на информация не засягат текуща проверка, разследване или производство съгласно наказателното или административното право на държавата членка, в която се намират компетентният орган, звеното за финансово разузнаване или органът, на който е възложено публичното задължение да упражнява надзор върху клоновете от трета държава. При разногласие във връзка с предвиденото в настоящия член координиране на надзорните дейности ЕБО може да подпомага по собствена инициатива компетентните органи и органите, които отговарят за надзора над клона от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849. В такъв случай ЕБО действа в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които доуточнява:

а) общите процедури и методики за посочения в настоящия член процес на надзорен преглед и оценка и за оценяване третирането на съществените рискове;

б) механизмите за сътрудничество и обмен на информация между органите, посочени в параграф 5 от настоящия член, при установяването на сериозни нарушения на разпоредбите за борба срещу изпирането на пари.

За целите на буква а), при определянето на посочените в нея процедури и методики се отчита класифицирането на клоновете от трета държава като клонове от категория 1 или 2, както и другите подходящи критерии като естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 48п

Надзорни мерки и правомощия

1. Компетентните органи изискват от клоновете от трета държава да предприемат на ранен етап необходимите мерки:

а) за спазване на приложимите към тях изисквания по силата на настоящата директива и националното право или за възстановяване на спазването на тези изисквания; и

б) за покриване и стабилно и подходящо управление на съществените рискове, на които са изложени , както и за осигуряване на икономическата си жизнеспособност.

2. За целите на параграф 1 правомощията на компетентните органи включват най-малко правомощието да изискват от клоновете от трета държава:

а) да държат капиталова наличност, надвишаваща минималните изисквания, определени в член 48д, или да изпълняват други допълнителни капиталови изисквания. Всеки допълнителен размер на капиталовата наличност, която клонът от трета държава трябва да държи по силата на настоящата буква, трябва да отговаря на изискването по член 48д;

б) да изпълняват други специални изисквания за ликвидност в допълнение към изискването по член 48е. Всички допълнителни ликвидни активи, които клонът от трета държава трябва да държи по силата на настоящата буква, трябва да отговарят на изискването по член 48д;

в) да усъвършенстват своите правила за управление, контрол на риска или осчетоводяване;

г) да ограничат обхвата на своята дейност или на извършваните от тях дейности, както и контрагентите по тези дейности;

д) да намалят риска, присъщ на техните дейности, продукти и системи, включително риска при възложени на външен изпълнител дейности, и да спрат да осъществяват такива дейности или да предлагат такива продукти;

е) да спазват допълнителните изисквания за предоставяне на информация по член 48л, параграф 3 или да увеличат честотата на редовното предоставяне на информация;

ж) да правят публични оповестявания.

Член 48р

Сътрудничество между компетентните органи и колегиите от надзорни органи

1. Компетентните органи, които упражняват надзор върху клонове от трета държава и дъщерни институции от една и съща група от трета държава, си сътрудничат тясно и обменят информация. По силата на член 115 компетентните органи въвеждат писмени правила за координация и сътрудничество.

2. За целите на параграф 1 клоновете от трета държава от категория 1 са обект на обстоен надзор от колегия от надзорни органи, както е предвидено в член 116, при спазване на следните изисквания:

а) когато във връзка с дъщерните институции на група от трета държава е създадена колегия от надзорни органи, клоновете от трета държава от категория 1 на същата група се включват в обхвата на тази колегия от надзорни органи;

б) когато групата от трета държава има клонове от трета държава от категория 1 в повече от една държава членка, но няма дъщерни институции в Съюза, по отношение на които се прилага член 116, се създава колегия от надзорни органи във връзка с тези клонове от трета държава от категория 1;

в) когато групата от трета държава има клонове от трета държава от категория 1 в повече от една държава членка или има най-малко един клон от трета държава от категория 1 и една или повече дъщерни институции в Съюза, по отношение на които не се прилага член 116, се създава колегия от надзорни органи във връзка с тези клонове от трета държава от категория 1 и дъщерни институции.

3. За целите на параграф 2, букви б) и в) трябва да има водещ компетентен орган, който в съответствие с член 116 изпълнява същата роля като консолидиращия надзорник. Водещият компетентен орган е компетентният орган на държавата членка с най-големия клон от трета държава от гледна точка на общата стойност на осчетоводените активи.

4. В допълнение към задачите, посочени в член 116, колегиите от надзорни органи:

а) изготвят доклад за структурата и дейността на групата от трета държава в Съюза и актуализират този доклад ежегодно;

б) обменят информация за резултатите от посочения в член 48о процес на надзорен преглед и оценка;

в) полагат усилия да уеднаквят прилагането на посочените в член 48п надзорни мерки и правомощия.

5. Колегията от надзорни органи осигурява при нужда необходимата координация и сътрудничество със съответните надзорни органи на трети държави.

6. ЕБО допринася за насърчаването и наблюдението на ефикасната, ефективна и последователна работа на колегиите от надзорни органи, посочени в настоящия член, в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) механизмите за сътрудничество и проектите на образци на споразумения между компетентните органи за целите на параграф 1 от настоящия член; и

б) условията на работа на колегиите от надзорни органи за целите на параграфи 2—6 от настоящия член.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 48c

Докладване на ЕБО

Компетентните органи уведомяват ЕБО за следното:

а) всички лицензи, издадени на клонове от трета държава, и всички последващи изменения на тези лицензи;

б) общите активи и пасиви на лицензираните клонове от трета държава, съгласно периодичните отчети;

в) наименованието на групата от трета държава, към която принадлежи лицензиран клон от трета държава.

ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички клонове от трета държава, лицензирани да извършват дейност в Съюза съгласно настоящия дял, като посочва държавата членка, в която те са лицензирани да извършват дейност.

ГЛАВА 2

Отношения с трети държави

Член 48m

Сътрудничество с надзорните органи на трети държави във връзка с надзора на консолидирана основа

1. Съюзът може да сключва споразумения с една или повече трети държави относно средствата за упражняване на надзор на консолидирана основа върху следните:

а) институции, чиито предприятия майки имат главно управление в трета държава;

б) институции, които се намират в трети държави и чиито предприятия майки, независимо дали са институции, финансови холдинги или смесени финансови холдинги, са с главно управление в Съюза.

2. С посочените в параграф 1 споразумения по-специално се цели следното:

а) компетентните органи на държавите членки да могат да получават информацията, необходима за упражняване на надзор, въз основа на консолидираните финансови отчети, върху институциите, финансовите холдинги и смесените финансови холдинги, които се намират в Съюза и които имат за дъщерни предприятия институции или финансови институции в трети държави, или имат дялово участие в тях;

б) надзорните органи на трети държави да могат да получават информацията, необходима за надзора върху предприятията майки, чиито главни управления се намират на територията им и които имат за дъщерни предприятия институции или финансови институции, намиращи се в една или повече държави членки, или имат дялово участие в тях; и

в) ЕБО да може да получава от компетентните органи на държавите членки информацията, получена от националните органи на трети държави в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 218 от ДФЕС, Комисията проучва с помощта на Европейския банков комитет резултатите от преговорите, посочени в параграф 1, и ситуацията, която възниква в резултат на тези преговори.

4. ЕБО подпомага Комисията за целите на настоящия член в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

9) членове 65 и 66 се заменят със следното:

„Член 65

Административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки

1. Без да се засягат надзорните правомощия на компетентните органи, посочени в член 64, и правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки определят административните санкции, периодичните имуществени санкции и другите административни мерки за нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива и на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013, като предприемат всички необходими мерки с оглед на ефективното правоприлагане на тези санкции и мерки. Административните санкции, периодичните имуществени санкции и другите административни мерки са ефективни, съизмерими с нарушението и възпиращи.

2. Държавите членки предприемат необходимото, така че когато посочените в параграф 1 задължения се прилагат за институции, финансови холдинги и смесени финансови холдинги, нарушили националните разпоредби за транспониране на настоящата директива или разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013, на членовете на ръководния орган и на другите физически лица, които съгласно националното право носят отговорност за нарушението, да могат в съответствие с условията, предвидени в националното право, да бъдат

налагани административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки.

3. Налагането на периодични имуществени санкции не пречи на компетентните органи да налагат административни санкции за същото нарушение.

4. Компетентните органи разполагат с всички правомощия за събиране на информация и разследване, необходими за изпълнение на функциите им. Тези правомощия включват:

а) правомощието да изискват от следните физически или юридически лица да им предоставят цялата информация, от която се нуждаят, за да изпълняват задачите си, включително информацията, която трябва да се предоставя периодично и в определен формат за целите на надзора и съответната статистика:

i) институции, установени в съответната държава членка;

ii) финансови холдинги, установени в съответната държава членка;

iii) смесени финансови холдинги, установени в съответната държава членка;

iv) холдинги със смесена дейност, установени в съответната държава членка;

v) лица, принадлежащи към субектите по подточки i)—iv);

vi) лица, на които субектите по подточки i)—iv) са възложили оперативни функции или дейности;

б) правомощието да провеждат всички необходими разследвания на всяко лице, посочено в буква а), подточки i)—vi), установено или намиращо се в съответната държава членка, когато това се налага за изпълнение на задачите на компетентните органи, включително правомощието:

i) да изискват представянето на документи;

ii) да проверяват счетоводните книги и статии на лицата, посочени в буква а), подточки i)—vi), и да правят копия или извлечения от такива книги и статии;

iii) да получават писмени или устни обяснения от всяко лице, посочено в буква а), подточки i)—vi), или от негови представители или служители;

iv) да задават въпроси на всяко друго лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването; и

v) правомощието, в съответствие с другите условия, предвидени в правото на Съюза, за провеждане на всички необходими проверки в стопанските помещения на юридическите лица, посочени в буква а), подточки i)—vi), и на всяко друго предприятие, включено в консолидирания надзор, ако компетентен орган е консолидиращият надзорник, при условие съответните компетентни органи да са предварително уведомени. Ако за извършването на проверка националното право предвижда разрешение от съдебен орган се отправя искане за получаване на такова разрешение.

5. Чрез дерогация от параграф 1, когато в правната система на държавата членка не са предвидени административни санкции, настоящият член може да се прилага по такъв начин, че санкцията да се инициира от компетентния орган и да се налага от съдебните органи, като в същото време на тези правни средства се осигурява ефективност и ефект, равностоен на административните санкции, налагани от компетентните органи. Във всички случаи наложените санкции са ефективни, съизмерими с нарушението и възпиращи. Тези държави членки уведомяват Комисията за разпоредбите в своето право, които приемат по силата на настоящия параграф, до [СП: моля, въведете дата — датата на транспониране на настоящата директива за изменение] и я уведомяват незабавно за всеки последващ закон за изменение или изменение, което ги засяга.

Член 66

Административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки за неспазване на изискванията за издаване на лиценз и на изискванията във връзка с придобиването или прехвърлянето на квалифицирано дялово участие, съществените прехвърляния на активи и пасиви, сливанията или разделянията

1. Държавите членки предвиждат в законовите, подзаконовите и административните си разпоредби административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки, най-малкото когато:

а) дейността по приемане на влогове или други възстановими средства от населението се извършва без получаване на лиценз за кредитна институция – в нарушение на член 9;

б) дейност като кредитна институция се започна без предварително да е получен лиценз – в нарушение на член 9;

в) квалифицирано дялово участие в кредитна институция се придобива пряко или непряко или се увеличава пряко или непряко, така че делът на правата на глас или на държания капитал да достигне или да надвиши праговете по член 22, параграф 1 или кредитната институция да стане дъщерно предприятие на приобретателя, без компетентните органи да са били уведомени писмено за кредитната институция, в която приобретателят иска да придобие или да увеличи квалифицирано дялово участие, по време на периода на оценяване или въпреки несъгласието на компетентните органи – в нарушение на същия член;

г) квалифицирано дялово участие в кредитна институция се прехвърля пряко или непряко или се намалява, в резултат на което делът на правата на глас или на държания капитал да спадне под праговете по член 25 или кредитната институция вече да не е дъщерно предприятие на приобретателя, без да са били уведомени писмено компетентните органи – в нарушение на същия член;

д) финансов холдинг или смесен финансов холдинг, както е определено в член 21а, параграф 1, не подаде заявление за одобрение в нарушение на член 21а или не спази някое друго изискване на същия член;

е) приобретател, както е определен в член 27а, параграф 1, придобие, пряко или непряко, квалифицирано участие в институция или увеличи вече

притежаваното от него квалифицирано участие, така че делът на правата на глас или на капитала, държан от приобретателя в институцията, да надвиши 15 % от приемливия капитал на институцията, без приобретателят да е уведомил компетентните органи – в нарушение на същия член;

ж) страна посочена в член 27г от настоящата директива, се освободи пряко или непряко от квалифицирано участие, което надвишава прага, посочен в член 89 от Регламент (ЕС) 575/2013, без да са били уведомени компетентните органи – в нарушение на член 27г от настоящата директива;

з) страна, посочена в член 27е, параграф 1, извърши съществено прехвърляне на активи и пасиви, без да са били уведомени компетентните органи – в нарушение на същия член;

и) страна посочена в член 27к, параграф 1, предприема сливане или разделяне – в нарушение на същия член.

2. За случаите по параграф 1 държавите членки предвиждат налаганите мерки да включват следното:

а) административни санкции:

i) за юридически лица – административни имуществени санкции в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот на предприятието;

ii) за физически лица – административни имуществени санкции в размер до 5 000 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е еврото – равностойността в националната парична единица към 17 юли 2013 г.;

iii) административни имуществени санкции в размер до двойния размер на получените облаги или избегнатите загуби вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен;

б) периодични имуществени санкции:

i) за юридически лица – периодични имуществени санкции в размер до 5 % от средния дневен оборот, които в случай на продължаващо нарушение юридическото лице е задължено да плаща за всеки ден в нарушение, докато възстанови съобразяването със задължението, и които могат да бъдат наложени за срок до шест месеца от датата, посочена в решението, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;

ii) за физически лица – периодични имуществени санкции в размер до 500 000 евро, които в случай на продължаващо нарушение физическото лице е задължено да плаща за всеки ден в нарушение, докато възстанови съобразяването със задължението, и които могат да бъдат наложени за срок до шест месеца от датата, посочена в решението, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;

в) други административни мерки:

i) публично изявление, в което се посочва отговорният субект – физическо лице, институция, финансов холдинг, смесен финансов

холдинг, междинно предприятие майка, както и естеството на нарушението;

ii) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо или юридическо лице да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушение;

iii) спиране на правото на глас на акционера или акционерите, смятани за отговорни за нарушенията, посочени в параграф 1;

iv) при спазване на разпоредбите на член 65, параграф 2, временна или постоянна забрана за член на ръководния орган на институцията или за всяко друго физическо лице, смятано за отговорно за нарушението, да заема длъжности в институцията.

3. Общият годишен нетен оборот, посочен в параграф 2, буква а), подточка i) и буква б), подточка i) от настоящия член, е равен на показателя за стопанската дейност, определен в член 314 от Регламент (ЕС) № 575/2013. За целите на настоящия член показателят за стопанската дейност се изчислява въз основа на последната налична годишна надзорна финансова информация, освен ако резултатът е равен на нула или е отрицателен. Ако резултатът е равен на нула или е отрицателен, основата за изчислението е последната годишна надзорна финансова информация, при използването на която се получава стойност на показателя, по-голяма от нула. Когато съответното предприятие е част от група, съответният общ годишен нетен оборот е общият годишен нетен оборот на консолидираната сметка на крайното предприятие майка.

4. Средният дневен оборот, посочен в параграф 2, буква б), подточка i), е общият годишен нетен оборот по параграф 3, разделен на 365.“;

10) член 67 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) букви г) и д) се заменят със следното:

„г) институция не разполага с правила за управление и неутрална по отношение на пола политика за възнагражденията, изисквани от компетентните органи съгласно член 74;

д) в нарушение на член 430, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентните органи за изпълнението на задължението за спазване на посочените в член 92 от същия регламент капиталови изисквания;“;

ii) буква й) се заменя със следното:

„й) в нарушение на член 413 или член 428б от Регламент (ЕС) № 575/2013 институция не поддържа отношение на нетното стабилно финансиране или в нарушение на член 412 от същия регламент нееднократно или системно не държи необходимите ликвидни активи;“;

iii) добавят се следните букви р)—ю):

„р) институция не спазва капиталовите изисквания по член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

с) институция или физическо лице не изпълнява задължение, произтичащо от решение, издадено от компетентния орган, или задължение, произтичащо от националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36/ЕС или от Регламент (ЕС) № 575/2013;

т) институция не изпълнява изискванията относно възнагражденията, предвидени в членове 92, 94 и 95 от настоящата директива;

у) институция действа без предварителното разрешение на компетентния орган, когато по силата на националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36/ЕС или по силата на Регламент (ЕС) № 575/2013 тя е задължена да получи такова предварително разрешение, или е получила такова разрешение въз основа предоставена от нея невярна информация, или не изпълнява условията, при които е дадено такова разрешение;

ф) институция не отговаря на изискванията по отношение на състава, условията, корекциите и приспаданията, свързани със собствените средства, предвидени във втора част от Регламент (ЕС) № 575/2013;

х) институция не отговаря на изискванията по отношение на големите експозиции към клиент или група от свързани клиенти, предвидени в четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013;

ц) институция не отговаря на изискванията за изчисляването на отношението на ливъридж, в това число за прилагането на дерогациите, предвидени в седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013;

ч) институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентните органи във връзка с данните, посочени в член 430, параграфи 1, 2 и 3 и в членове 430а и 430б от Регламент (ЕС) № 575/2013;

ш) институция не изпълнява изискванията за събиране и управление на данни, определени в трета част, дял III, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

щ) институция не изпълнява изискванията за изчисляване на рисковопретеглените експозиции или капиталовите изисквания, или не е въвела правилата за управление, предвидени в трета част, дялове II—VI от Регламент (ЕС) № 575/2013;

ю) институция не отговаря на изискванията за изчисляване на отношението на ликвидно покритие или на отношението на нетното стабилно финансиране, предвидени в шеста част, дял I и дял IV от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1 от същия регламент.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. За случаите по параграф 1 държавите членки предвиждат налаганите мерки да включват най-малко следното:

а) административни санкции:

i) за юридически лица – административни имуществени санкции в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот на предприятието;

ii) за физически лица – административни имуществени санкции в размер до 5 000 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е еврото – равностойността в националната парична единица към 17 юли 2013 г.;

iii) административни имуществени санкции в размер до двойния размер на получените облаги или избегнатите загуби вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен;

б) периодични имуществени санкции:

i) за юридически лица – периодични имуществени санкции в размер до 5 % от средния дневен оборот, които в случай на продължаващо нарушение юридическото лице е задължено да плаща за всеки ден в нарушение, докато възстанови съобразяването със задължението, и които могат да бъдат наложени за срок до шест месеца от датата, посочена в решението, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция. Средният дневен оборот, посочен в настоящия параграф, е общият годишен нетен оборот, разделен на 365.

ii) за физически лица – периодични имуществени санкции в размер до 500 000 евро, които в случай на продължаващо нарушение физическото лице е задължено да плаща за всеки ден в нарушение, докато възстанови съобразяването със задължението, и които могат да бъдат наложени за срок до шест месеца от датата, посочена в решението, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;

в) други административни мерки:

i) публично изявление, в което се посочва отговорният субект – физическо лице, институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, междинно предприятие майка, както и естеството на нарушението;

ii) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо или юридическо лице да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушение;

iii) при институции – отнемане на лиценза на институцията по силата на член 18;

iv) при спазване на разпоредбите на член 65, параграф 2, временна или постоянна забрана за член на ръководния орган на

институцията или за всяко друго физическо лице, смятано за отговорно за нарушението, да заема длъжности в институцията;

ф) спиране на правото на глас на акционера или акционерите, смятани за отговорни за нарушенията, посочени в параграф 1.“;

в) добавят се следните параграфи 3 и 4:

„3. Общият годишен нетен оборот, посочен в параграф 2, буква а), подточка i) и буква б), подточка i) от настоящия член, е равен на показателя за стопанската дейност, определен в член 314 от Регламент (ЕС) № 575/2013. За целите на настоящия член показателят за стопанската дейност се изчислява въз основа на последната налична годишна надзорна финансова информация, освен ако резултатът е равен на нула или е отрицателен. Ако резултатът е равен на нула или е отрицателен, основата за изчислението е последната годишна надзорна финансова информация, при използването на която се получава стойност на показателя, по-голяма от нула. Когато съответното предприятие е част от група, съответният общ годишен нетен оборот е общият годишен нетен оборот, произтичащ от консолидираната сметка на крайното предприятие майка.

4. Средният дневен оборот, посочен в параграф 2, буква б), подточка i), е общият годишен нетен оборот по параграф 3, разделен на 365.“;

11) член 70 се заменя със следното:

„ Член 70

Ефективно налагане на административни санкции и упражняване на правомощията за налагане на санкции от страна на компетентните органи

1. Държавите членки предвиждат при определяне на вида и размера на административните санкции или други административни мерки компетентните органи да отчитат всички приложими обстоятелства, в това число, когато е уместно:

а) тежестта и продължителността на нарушението;

б) степента на отговорност на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението;

в) финансовото състояние на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, намиращо израз наред с друго в общия оборот на юридическо лице или годишния доход на физическо лице;

г) величината на получените облаги или избегнатите загуби от физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, доколкото размерът им може да бъде определен;

д) загубите за трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;

е) степента на съдействие, което физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, оказва на компетентния орган;

ж) предишни нарушения на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението;

з) евентуалните системни последици от нарушението;

и) налагане в миналото на наказателни санкции на същото физическо или юридическо лице, което е отговорно за нарушението.

2. При упражняване на правомощията си за налагане на санкции компетентните органи сътрудничат тясно помежду си, така че санкциите да водят до преследваните от настоящата директива резултати. Те също така координират действията си, за да предотвратят натрупване и припокриване при налагането на санкции и административни мерки в трансграничен контекст. Компетентните органи поддържат тясно сътрудничество със съдебните органи, когато разглеждат същите дела.

3. Компетентните органи могат да налагат санкции на едно и също физическо или юридическо лице, което е отговорно за едни и същи действия или бездействия, в случай на натрупване на административни и наказателни производства и ако със санкциите се наказва едно и също нарушение. Подобно натрупване на производства и санкции за едно и също нарушение следва обаче да бъде строго необходимо и съобразено с постигането на различни и допълващи се цели от общ интерес. Тежестта на всички санкции и други административни мерки, наложени при натрупване на административни и наказателни производства, е ограничена до необходимото с оглед на сериозността на съответното нарушение. Държавите членки определят ясни и точни разпоредби за обстоятелствата, при които за действия или бездействия могат да се натрупват административни и наказателни производства и санкции.

4. Държавите членки предвиждат пълно сътрудничество между компетентните органи и съдебните органи, за да се осигури достатъчно тясна връзка по същество и от гледна точна на времето между административното и наказателното производство.

5. До 18 юли 2029 г. ЕБО представя на Комисията доклад за сътрудничеството между компетентните органи и съдебните органи при налагането на административни санкции. Освен това ЕБО оценява всички различия сред компетентните органи в налагането на такива санкции. По-специално ЕБО оценява:

а) степента на сътрудничество между компетентните органи и съдебните органи при налагането на санкции;

б) степента на сътрудничество между компетентните органи при санкциите, които могат да се налагат при трансгранични случаи, или при натрупването на административни и наказателни производства;

в) прилагането и степента на съблюдаване на принципа „non bis in idem“ от държавите членки по отношение на административните и наказателните санкции;

г) прилагането на принципа на съизмеримост с нарушението, когато при натрупване на административни и наказателни производства се налагат и двата вида санкции;

д) обмена на информация между компетентните органи при разглеждането на трансгранични случаи.“;

12) в член 73 първата алинея се заменя със следното:

„Институциите разполагат с надеждни, ефективни и мащабни стратегии и процеси за текущо оценяване и поддържане на размера, видовете и разпределението на вътрешния капитал, който смятат за адекватен за покриване на рисковете със съответния характер и степен, на които са или могат да бъдат изложени в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен времеви хоризонт, в това число на рисковете с екологичен, социален или управленски характер.“;

13) в член 74 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите разполагат с надеждни правила за управление, включващи:

а) ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и последователни нива на отговорност;

б) ефективни процеси за установяване, управление, наблюдение и сигнализиране за рисковете, на които са изложени или могат да бъдат изложени в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен времеви хоризонт, в това число на рисковете с екологичен, социален или управленски характер;

в) адекватни механизми за вътрешен контрол с оптимизирани административни процедури и процедури за счетоводно отчитане;

г) политика и практики за възнагражденията, които предполагат консервативно и ефективно управление на риска и го насърчават.

Политиката и практиките за възнагражденията, посочени в първа алинея, са неутрални по отношение на пола.“;

14) член 76 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предвиждат ръководният орган да одобрява и най-малко на всеки две години да прави преглед на стратегиите и политиката за поемане, управление, наблюдение и намаляване на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, включително рисковете, породени от макроикономическата среда, в която институцията действа при съответната фаза на икономическия цикъл, и рисковете, произтичащи от текущите, краткосрочните, средносрочните и дългосрочните въздействия на екологичните, социалните и управленските фактори.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Държавите членки изискват от ръководния орган да разработва конкретни планове и количествено измерими цели за наблюдение и преодоляване на рисковете, възникващи в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план поради несъответствието на стопанския модел и стратегията на институцията със съответните цели на политиката на Съюза или поради по-широките тенденции на прехода към устойчива икономика във връзка с екологичните, социалните и управленските фактори.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки, в съответствие с изискването за съизмеримост на изискванията, предвидено в член 7, параграф 2 от Директива 2006/73/ЕО на Комисията[*11], изискват от институциите да разполагат с функции за вътрешен контрол, които са независими от оперативните функции и които имат необходимите правомощия, статут, ресурси и достъп до ръководния орган.

Държавите членки изискват функциите за вътрешен контрол да установяват, измерват и надлежно да докладват всички съществени рискове. Те изискват от функциите за вътрешен контрол да участват активно в разработването на стратегията за риска на институцията и във взимането на всички решения, свързани с управлението на съществените рискове, както и да са в състояние да представят пълен обзор на цялата гама от рискове за институцията.

Държавите членки предвиждат функцията за вътрешен контрол да може да докладва пряко на контролната функция на ръководния орган, независимо от управленската функция на ръководния орган или висшето ръководство, както и да може да изразява загриженост и да предупреждава този орган, по целесъобразност, когато динамиката на даден риск засяга или може да засегне институцията, без да се накърняват задълженията на ръководния орган съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

Ръководителите на функциите за вътрешен контрол са независими висши ръководители с ясно определени отговорности по отношение на функциите за управление на риска, съблюдаване на нормативната уредба и вътрешен одит. Когато естеството, мащабът и сложността на дейността на институцията не оправдават назначаването на специално лице за всяка от функциите за вътрешен контрол, друг висш служител на институцията може да съчетава отговорностите за тези функции, стига да няма конфликт на интереси.

Ръководителите на функциите за вътрешен контрол не могат да бъдат отстранени без предварителното одобрение на контролната функция на ръководния орган и при необходимост могат да се обърнат пряко към контролната функция на ръководния орган.

[*11] Директива 2006/73/ЕО на Комисията от 10 август 2006 г. за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 26).“;

15) член 78 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„ **Сравнителен анализ за надзор по отношение на подходите за изчисляване на капиталовите изисквания** *“;*

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи изискват следното:

а) от институциите, на които е разрешено да използват вътрешни подходи за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции или капиталовите изисквания – да докладват резултатите от извършените от тях изчисления за експозициите им или позициите, които са включени в сравнителните портфейли;

б) от институциите, които използват алтернативния стандартизиран подход по трета част, дял IV, глава 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013 – да докладват резултатите от извършените от тях изчисления за експозициите им или позициите, които са включени в образците за сравнителен анализ;

в) от институциите, на които е разрешено да използват вътрешни подходи съгласно трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и от значимите институции, които прилагат стандартизирания подход съгласно трета част, дял II, глава 2 от същия регламент – да докладват резултатите от изчисленията на подходите, използвани за определяне на очакваните кредитни загуби за техните експозиции или позиции, които са включени в образците за сравнителен анализ, когато е изпълнено някое от следните условия:

i) институциите изготвят своите отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002;

ii) институциите оценяват активите и задбалансовите позиции и определят собствените си средства в съответствие с международните счетоводни стандарти по силата на член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

iii) институциите оценяват активите и задбалансовите позиции в съответствие със счетоводните стандарти съгласно Директива 86/635/ЕИО[*12] и използват модел на очакваните кредитни загуби, идентичен на използвания в международните счетоводни стандарти, приети по процедурата, уредена в член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002.

Най-малко веднъж годишно институциите предоставят на компетентните органи резултатите от своите изчисления, посочени в първа алинея, заедно с обяснение на методиките, използвани за тяхното изготвяне, и всяка качествена информация, поискана от ЕБО, с която може да се обясни въздействието на тези изчисления върху капиталовите изисквания, като след като анализът е бил извършен пет пъти, ЕБО може да го извършва на всеки две години.“;

в) параграф 3 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„Въз основа на информацията, предоставена от институциите по силата на параграф 1, компетентните органи наблюдават промените в размера на рисково претеглените експозиции и капиталовите изисквания, според случая, за експозициите или операциите в

сравнителните портфейли, произтичащи от подходите на тези институции. Компетентните органи оценяват качеството на тези подходи с честотата, посочена в параграф 1, втора алинея, като обръщат особено внимание на:“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„ЕБО изготвя доклад, за да подпомогне компетентните органи при оценяването на качеството на подходите въз основа на информацията, посочена в параграф 2.“;

г) в параграф 5 уводното изречение се заменя със следното:

„Компетентните органи се уверяват, че решенията им за целесъобразността на корективните мерки, посочени в параграф 4, следват принципа, че подобни мерки трябва да спазват целите на подходите в обхвата на настоящия член, и по тази причина:“;

д) параграф 6 се заменя със следното:

„6. ЕБО може да издава насоки и препоръки по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, когато смята това за необходимо, въз основа на информацията и оценките, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, с цел подобряване на надзорните практики или практиките на институциите по отношение на подходите, попадащи в обхвата на сравнителния анализ за надзор.“;

е) параграф 8 се изменя, както следва:

i) в първа алинея се добавя следната буква в):

„в) списъка на значимите институции, посочени в параграф 1, буква в).“;

ii) добавя се следната втора алинея:

„За целите на буква в), когато определя списъка на значимите институции, ЕБО взима предвид съображенията за съизмеримост.“;

[*12] Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

16) Член 85, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи изискват от институциите да въведат политики и процедури за оценка и управление на експозициите към операционен риск, включително към рисковете, произтичащи от възлагането на дейности на външен изпълнител, както и за покриване на рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.“;

17) вмъква се нов член 87а:

„Член 87а

Рискове с екологичен, социален и управленски характер

1. Компетентните органи изискват от институциите да разполагат, като част от своите надеждни правила за управление, в т.ч. рамката за управление на риска, изисквана по силата на член 74, параграф 1, с устойчиви стратегии, политики, процеси и системи за установяване, измерване, управление и наблюдение на рисковете с екологичен, социален и управленски характер в течение на подходящи периоди с различна продължителност.

2. Стратегиите, политиките, процесите и системите по параграф 1 са съобразени с мащаба, естеството и сложността на рисковете с екологичен, социален и управленски характер, свързани със стопанския модела и обхвата на дейностите на институцията, и те се анализират за краткосрочен, средносрочен и дългосрочен хоризонт от най-малко 10 години.

3. Компетентните органи изискват от институциите да проверяват устойчивостта си на дългосрочни отрицателни въздействия на екологични, социални и управленски фактори както при базовия, така и при неблагоприятни сценарии в рамките на даден период от време, като се започне с факторите, свързани с климата. По отношение на тестването компетентните органи изискват от институциите да включват редица екологични, социални и управленски сценарии, отразяващи потенциалните въздействия на екологичните и социалните промени и свързаните с тях публични политики върху деловата среда в дългосрочен план.

4. Компетентните органи оценяват и наблюдават как институциите разгръщат на практика своята екологична, социална и управленска стратегия и управление на риска, включително как изпълняват плановете, които трябва да бъдат изготвени по силата на член 76, както и постигнатия напредък и рисковете във връзка с приспособяването на техните стопански модели към съответните цели на политиките на Съюза или към по-широките тенденции на прехода към устойчива икономика, като взимат предвид свързаното с устойчивостта предлагане на продукти, политиките за финансиране на прехода, свързаните политики за предоставяне на кредити и свързаните с околната среда, социалната сфера и управлението цели и ограничения.

5. ЕБО издава насоки в изпълнение на член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за определяне на:

а) минималните стандарти и референтните методики за установяване, измерване, управление и наблюдение на рисковете с екологичен, социален и управленски характер;

б) съдържанието на плановете, които трябва да бъдат изготвени по силата на член 76, което включва конкретни срокове и междинни количествено измерими цели и междинни цели за справяне с рисковете, произтичащи от несъответствие на стопанския модел и стратегия на институцията със съответните цели на политиката на Съюза или с по-широките тенденции на прехода към устойчива икономика във връзка с екологичните, социалните и управленските фактори;

в) качествени и количествени критерии за оценка на въздействието на рисковете с екологичен, социален и управленски характер върху

финансовата стабилност на институциите в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план;

г) критерии за определяне на сценариите и методите, посочени в параграф 3, в това число на параметрите и допусканията, които да се използват във всеки от сценариите и за всеки конкретен риск.

ЕБО публикува тези насоки до [СП: моля, въведете дата 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение]. ЕБО актуализира редовно тези насоки, за да отразяват постигнатия напредък в измерването и управлението на екологичните, социалните и управленските фактори, както и промените в политическите цели на Съюза във връзка с устойчивостта.“;

18) член 88 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква д) се заменя със следното:

„д) председателят на контролната функция на ръководния орган на институцията не може да упражнява едновременно функциите на главен изпълнителен директор в същата институция.“;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. Държавите членки изискват от институциите да изготвят, поддържат и актуализират индивидуални декларации, в които се посочват ролите и задълженията на всеки член на ръководния орган, на висшето ръководство и на лицата на възлови постове, както и схеми на задълженията, в това число сведения за йерархичната подчиненост и йерархията на отговорностите, и сведения за лицата, които са част от правилата за управление по член 74, параграф 1, и за техните задължения, одобрени от ръководния орган.

Държавите членки предвиждат своевременно предоставяне и съобщаване на задълженията и схемите на задълженията при поискване от компетентните органи.

ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за осигуряване на прилагането на настоящия параграф и на последователното му прилагане. ЕБО издава тези насоки до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].“;

19) член 91 се заменя със следното:

„Член 91

Критерии за пригодност на членовете на ръководния орган на даден субект

1. Одобрените съгласно член 21а институциите, финансови холдинги и смесени финансови холдинги („субектите“) носят главната отговорност за това във всеки момент членовете на ръководния орган да разполагат с добра репутация и да притежават достатъчно знания, умения и опит за изпълнението на своите задължения, както и да изпълняват изискванията, предвидени в параграфи 2—8 от настоящия член.

Компетентните органи проверяват по-специално дали все така се изпълняват критериите и изискванията, предвидени в първа алинея на настоящия параграф,

когато имат добри основания да подозират, че при тази институция се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849, или че е налице повишен риск от такива действия.

2. Членовете на ръководния орган посвещават достатъчно време на изпълнението на задълженията си в субектите.

3. Членовете на ръководния орган действат честно, почтено и независимо, като при необходимост ефективно преценяват и оспорват решенията на висшето ръководство а и ефективно контролират и наблюдават взимането на управленски решения. Участието в ръководния орган на кредитна институция, трайно свързана с централен орган, не представлява само по себе си пречка за независимост на действията.

4. Ръководният орган колективно притежава знания, умения и опит, за да може да разбира в достатъчна степен дейността на институцията, както и рисковете във връзка с екологичните, социалните и управленските фактори, на които е изложена в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план. Общият състав на ръководния орган отразява достатъчно широк спектър от експертни познания.

5. Броят на директорските длъжности, които член на ръководния орган може да изпълнява едновременно, зависи от конкретните обстоятелства и от естеството, мащаба и сложността на дейността на институцията. От 1 юли 2014 г. членовете на ръководния орган на институция, която е значима по своя размер, вътрешна организация и естеството, мащаба и сложността на своите дейности, не заемат едновременно повече от една от следните комбинации директорски длъжности, освен когато представляват интересите на съответната държава членка:

а) една директорска длъжност с изпълнителни функции и две директорски длъжности без изпълнителни функции;

б) четири директорски длъжности без изпълнителни функции.

6. Следното се смята за една директорска длъжност за целите на параграф 5:

а) директорските длъжности с изпълнителни или неизпълнителни функции в рамките на една и съща група;

б) директорските длъжности с изпълнителни или неизпълнителни функции в рамките на:

i) институции, които членуват в една и съща институционална защитна схема, ако са изпълнени условията в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

ii) предприятия, включително нефинансови субекти, в които институцията има квалифицирано дялово участие.

За целите на буква а) от настоящия параграф „група“ означава група от предприятия, които са свързани помежду си съгласно предвиденото в член 22 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[*13].

7. Директорските длъжности в организации, които не преследват предимно търговски цели, не се взимат предвид за целите на параграф 5.

8. Компетентните органи могат да разрешат на член на ръководния орган да заема една директорска длъжност с неизпълнителни функции в допълнение към директорските длъжности, посочени в параграф 5, букви а) и б).

9. Субектите отделят достатъчно човешки и финансови ресурси за въвеждане в работата и за обучение на членовете на ръководния орган.

10. Държавите членки или компетентните органи изискват от субектите и техните съответни комитети за подбор на кандидатите, когато са създадени такива комитети, да изискват широк набор от качества и умения, когато назначават членове на ръководния орган, като за тази цел разработят политика за насърчаване на многостранната компетентност в ръководния орган.

11. Компетентните органи събират оповестяваната по силата на член 435, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 информация и я използват за сравняване на практиките по отношение на многостранната компетентност. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО. ЕБО използва тази информация за сравняване на практиките в Съюза по отношение на многостранната компетентност.

12. ЕБО издава насоки относно следното:

а) понятието „посвещаване на достатъчно време“ от страна на член на ръководния орган за изпълнението на задълженията му във връзка с конкретните особености и естеството, мащаба и сложността на дейността на институцията;

б) понятията „честност, почтеност и независимост“ на членовете на ръководния орган, посочени в параграф 3;

в) понятието „подходящи знания, умения и опит“ на ръководния орган като цяло съгласно параграф 4;

г) понятието „достатъчни човешки и финансови ресурси“, отделяни за въвеждането в работата и обучението на членовете на ръководния орган, съгласно параграф 9;

д) понятието „многостранна компетентност“, което трябва да се отчита при подбора на членовете на ръководния орган по силата на параграф 10.

ЕБО издава тези насоки до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

13. Настоящият член и членове 91а и 91г не засягат разпоредбите на държавите членки за представителство на персонала в ръководния орган.“;

---

*13 Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19.)

20) Добавят се следните членове 91а—91г:

„Член 91а

Оценка за пригодност на членовете на ръководния орган от страна на субектите

1. Субектите по член 91, параграф 1 следят във всеки момент членовете на ръководния орган да изпълняват изискванията, предвидени в член 91, параграфи 1—8.

2. Субектите оценяват пригодността на членовете на ръководния орган, преди тези членове да встъпят в длъжност. Ако оценката за пригодност покаже, че съответният член не отговаря на критериите и изискванията, посочени в параграф 1, субектите не допускат съответният член да встъпи в съответната длъжност.

Когато обаче е строго необходимо незабавно да се смени член на ръководния орган, субектите могат да оценят пригодността на заменящите членове, след като те встъпят в длъжност. Субектите трябва да са в състояние надлежно да обосноват такава незабавна смяна.

3. Субектите следят за актуалността на информацията за пригодността на членовете на ръководния орган. При поискване субектите съобщават тази информация на компетентните органи.

4. Субектите, които подновяват мандата на член на ръководния орган, уведомяват писмено компетентните органи в срок от 15 работни дни от датата на подновяването на мандата.

Член 91б

Оценка за пригодност на членовете на ръководния орган на даден субект от страна на компетентните органи

1. Държавите членки предвиждат компетентните органи да оценяват дали членовете на ръководния орган на субектите по член 91, параграф 1 във всеки момент изпълняват изискванията на член 91, параграфи 1—8.

2. За целите на оценяването по параграф 1, след като приключат с вътрешната оценка за пригодност и без ненужно забавяне субектите подават първоначалното заявление на съответния член на ръководния орган до компетентните органи . Това заявление се придружава от цялата информация и документация, която е необходима на компетентните органи за ефективно оценяване на пригодността.

3. В срок от два работни дни компетентните органи потвърждават писмено получаването на заявлението и на документацията, изисквана по силата на параграф 2.

Компетентните органи приключват оценката по параграф 1 в срок от 80 работни дни („срок за оценяване“) от датата на писменото потвърждение по първа алинея на настоящия параграф.

4. Компетентните органи, които изискват от субектите допълнителна информация или документация, в това число срещи или изслушвания, могат да удължат срока за оценяване с най-много 40 работни дни. Срокът за оценяване обаче не може да надвишава 120 работни дни. Искането за допълнителна информация или документация се отправя в писмена форма и е конкретно. Субектите потвърждават получаването на искането за допълнителна

информация или документация в срок до два работни дни и предоставят исканата допълнителна информация или документация в срок до 10 работни дни, считано от датата на писменото потвърждение за получаване на отправеното от компетентните органи искане.

5. Субектите уведомяват незабавно съответните компетентни органи, когато каквито и да е нови факти или други въпроси, които могат да повлияят на пригодността на члена на ръководния орган, станат известни на субектите или на съответния член на ръководния орган.

6. Компетентните органи не извършват нова оценка за пригодност на членовете на ръководния орган при подновяване на мандата им, освен когато е настъпила промяна в съответната информация, известна на компетентните органи, и тази промяна може да повлияе на пригодността на съответния член.

7. Когато член на ръководния орган не изпълнява текущо изискванията на член 91, параграфи 1—8 или когато субектите не спазват задълженията и сроковете, определени в параграф 2 или 4 от настоящия член, държавите членки оправомощават компетентните органи за следното:

а) да не допускат такъв член да бъде част от ръководния орган;

б) да отстраняват такъв член от ръководния орган;

в) да изискват от съответните субекти да предприемат необходимите мерки, така че този член да е подходящ за съответната длъжност.

8. Компетентните органи извършват оценката за пригодност в съответствие с параграфи 1—7 преди членовете на ръководния орган да встъпят в длъжност в следните субекти:

а) институция майка от ЕС, която отговаря на условията за голяма институция;

б) институция майка от държава членка, която отговаря на условията за голяма институция;

в) централен орган, който отговаря на условията за голяма институция или упражнява надзор над големи институции, свързани с него;

г) самостоятелна институция в ЕС, която отговаря на условията за голяма институция;

д) значимо дъщерно предприятие;

е) финансови холдинги майки в държава членка, смесени финансови холдинги майки в държава членка, финансови холдинги майки от ЕС и смесени финансови холдинги майки от ЕС, в групите на които има големи институции или значими дъщерни предприятия.

Когато обаче е строго необходимо незабавно да се смени член на ръководния орган, компетентните органи могат да извършат оценката за пригодност на членовете на ръководния орган, след като те встъпят в длъжност. Субектите трябва да са в състояние надлежно да обосноват такава незабавна смяна.

9. За целите на параграф 2 ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се посочват сведенията или придружаващите документи, които трябва се предоставят на компетентните органи с оглед на оценката за пригодност.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

10. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за стандартните формуляри, образците и процедурите за предоставянето на изискваната по силата на параграф 2 информация.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 91в

Критерии за пригодност и оценка за пригодност на лицата на възлови постове от страна на субектите

1. Субектите по член 91, параграф 1 носят главната отговорност за това във всеки момент лицата на възлови постове да разполагат с добра репутация, да са честни и почтени, и да притежават необходимите знания, умения и опит за изпълнението на своите задължения.

2. Ако оценката по параграф 1 покаже, че лицето не отговаря на изискванията, посочени в същия параграф, субектите не назначават това лице на възлов пост. Субектите предприемат всички необходими мерки, за да осигурят правилното функциониране на тази длъжност.

3. Субектите поддържат актуална информацията за пригодността на лицата на възлови постове. При поискване субектите съобщават тази информация на компетентните органи.

Член 91г

Оценка за пригодност на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и на финансовия директор от страна на компетентните органи

1. Държавите членки предвиждат преди встъпване в длъжност на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и на финансовия директор компетентните органи да оценяват дали ръководителите и директорът отговарят на критериите за пригодност по член 91в, параграф 1, когато тези ръководители или този директор трябва да бъдат назначени в следните субекти:

а) институция майка от ЕС, която отговаря на условията за голяма институция;

б) институция майка от държава членка, която отговаря на условията за голяма институция;

в) централен орган, който отговаря на условията за голяма институция или упражнява надзор над големи институции, свързани с него;

г) самостоятелна институция в ЕС, която отговаря на условията за голяма институция;

д) значимо дъщерно предприятие.

2. За целите на посочената в параграф 1 оценка за пригодност на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и на финансовия директор субектите по този параграф подават, след приключване на вътрешната оценка за пригодност и без ненужно забавяне, първоначалното заявление на съответното лице до компетентните органи . Това заявление се придружава от цялата информация и документация, която е необходима на компетентните органи за ефективно оценяване на пригодността.

3. В срок от два работни дни компетентните органи потвърждават писмено получаването на заявлението и на документацията, изисквана по силата на параграф 2.

Компетентните органи оценяват пригодността на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и на финансовия директор в срок от 80 работни дни („срок за оценяване“) от датата на писменото потвърждение по първа алинея.

4. Компетентните органи, които изискват от субектите по параграф 1 допълнителна информация или документация, в това число срещи или изслушвания, могат да удължат срока за оценяване с най-много 40 работни дни. Срокът за оценяване обаче не може да надвиши 120 работни дни. Искането за допълнителна информация или документация се отправя в писмена форма и е конкретно. Субектите по параграф 1 потвърждават получаването на искането за допълнителна информация или документация в срок до два работни дни и предоставят исканата допълнителна информация или документация в срок до 10 работни дни, считано от датата на писменото потвърждение за получаване на отправеното от компетентните органи искане.

5. Субектите по параграф 1 уведомяват незабавно съответните компетентни органи, когато каквито и да е нови факти или други въпроси, които могат да повлияят на пригодността на члена на ръководния орган, станат известни на посочените в този параграф субекти или на съответния член на ръководния орган.

6. Когато ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовият директор не изпълняват изискванията по член 91в, параграф 1 или когато субектите по параграф 1 от настоящия член не спазват задълженията и сроковете по параграфи 2 и 4 от настоящия член, държавите членки оправомощават компетентните органи за следното:

а) да не допускат такива ръководители или такъв директор да изпълняват функциите си;

б) да отстраняват такива ръководители или такъв директор;

в) да изискват от посочените в параграф 1 субекти да предприемат подходящите мерки, така че такива ръководители или съответният директор да са подходящи за съответната длъжност.

7. За целите на настоящия член ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се посочват сведенията или придружаващите документи, които се предоставят на компетентните органи за целите на оценяването на пригодността.

ЕБО представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за стандартните формуляри, образците и процедурите за предоставянето на изискваната по силата на параграф 2 информация.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].

Комисията се оправомощава да приеме техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

9. ЕБО издава насоки в изпълнение на член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за улесняване на прилагането и за последователното прилагане на процедурните изисквания по членове 91а—91г от настоящата директива, както и за упражняването на правомощията и извършването на действията от страна на компетентните органи по силата на член 91б, параграф 7 и член 91г, параграф 6 от настоящата директива. ЕБО издава тези насоки до [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива].“;

22) член 92 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 букви д) и е) се заменят със следното:

„д) служителите, които работят във функции за вътрешен контрол, са независими от стопанските единици, върху които упражняват надзор, разполагат с подходящи правомощия и получават възнаграждения съобразно степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите от стопанските дейности, които те контролират;

е) възнагражденията на висшите служители във функциите за вътрешен контрол се контролират пряко от комитета по възнагражденията, посочен в член 95, а ако такъв комитет не е създаден – от контролната функция на ръководния орган;“;

б) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:

„б) служителите с управленска отговорност за функциите за вътрешен контрол или за съществените стопански единици на институцията;“;

23) член 94 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква ж), подточка ii) петото тире се заменя със следното:

„- институцията уведомява незабавно компетентния орган за решенията на своите акционери, собственици или членове, включително за всяко одобрено по-голямо максимално отношение съгласно първа алинея от настоящата подточка, а компетентните органи използват получената информация за сравняване на практиките на институциите в това отношение. Компетентните органи предоставят референтните показатели на ЕБО, който ги публикува обобщено за всички държави членки по произход в единен формат на представяне. ЕБО може да разработи насоки за улесняване прилагането на настоящото тире и за осигуряване на последователност на събираната информация;“;

б) в параграф 2, третата алинея, буква а) се заменя със следното:

„а) управленска отговорност и функции за вътрешен контрол;“;

в) в параграф 3 буква а) се заменя със следното:

„а) институция, която не е голяма институция и чиито активи – средно и на индивидуална основа съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 – не са надхвърлили 5 милиарда евро през последните четири години преди текущата финансова година;“;

24) в член 98 се добавя следният параграф 9:

„9. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се оценяват въведените от институциите управленски механизми и управление на риска с оглед на рисковете с екологичен, социален и управленски характер, както и експозицията на институциите към рисковете с екологичен, социален и управленски характер. При определяне на адекватността на процесите и експозициите на институциите компетентните органи взимат предвид техните стопански модели.“;

25) в член 100 се добавят следните параграфи 3 и 4:

„3. Институциите и всички трети страни, които действат в качеството си на консултанти на институции, се въздържат от действия, които могат да изкривят резултатите от теста за устойчивост, като сравнителен анализ, обмен на информация помежду си, споразумения за общо поведение или оптимизиране на подадените от тях данни при тестовете за устойчивост. Без да се засягат другите приложими разпоредби, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи разполагат с всички правомощия за събиране на информация и разследване, които са необходими за установяването на такива действия.

4. Чрез Съвместния комитет по член 54 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП разработват насоки за интегриране на съгласуваността, дългосрочните съображения и общите стандарти за оценъчните методики в тестовете за устойчивост на рисковете с екологичен, социален и управленски характер. Провежданите от компетентните органи тестове за устойчивост на рисковете с екологичен, социален и управленски характер следва да започват с факторите, свързани с климата. Чрез Съвместния комитет по член 54 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП проучват как социалните и свързаните с управлението рискове могат да бъдат интегрирани в тестовете за устойчивост.“;

26) член 104 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) началното изречение се заменя със следното:

„За целите на член 97, член 98, параграфи 4, 5 и 9, член 101, параграф 4, и член 102 от настоящата директива и прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия:“

ii) добавя се следната буква м):

„м) да изискват от институциите да намалят рисковете, произтичащи от несъобразяването им от със съответните цели на политиката на Съюза или с по-широките тенденции на прехода във връзка с екологичните, социалните и управленските фактори в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, включително чрез промени в стопанския модел, управленската стратегия и управлението на риска.“;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. ЕБО издава насоки в изпълнение на член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за определяне на начина, по който компетентните органи могат да установят, че рискът от корекция на кредитната оценка (ККО) при институциите по член 381 от Регламент (ЕС) № 575/2013 поражда прекомерен риск за стабилността им.“;

27) член 104а се изменя, както следва:

а) в параграф 3 втора алинея се заменя със следното:

„Когато са необходими допълнителни собствени средства поради риск от прекомерен ливъридж, покрит в недостатъчна степен от елемента в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи определят допълнителните собствени средства, изисквани по силата на настоящия член, параграф 1, буква а), като разликата между капитала, смятан за адекватен съгласно параграф 2 от настоящия член, с изключение на петата алинея от него, и съответните капиталови изисквания по трета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

б) добавят се следните параграфи 6 и 7:

„6. Когато за дадена институция стане задължителна долната граница на изчисленото капиталово изискване, се прилага следното:

а) номиналната сума на допълнителното капиталово изискване, което компетентният орган на институцията изисква по силата на член 104, параграф 1, буква а) за преодоляване на рисковете, различни от риска от прекомерен ливъридж, не се увеличава в резултат на това, че долната граница на изчисленото капиталово изискване е станала задължителна за институцията;

б) без ненужно забавяне и не по-късно от крайната дата на следващия процес на преглед и оценка компетентният орган на институцията преразглежда допълнителните собствени средства, които е изискал

от институцията по силата на член 104, параграф 1, буква а), и премахва от тях всички части, които биха довели до двойно отчитане на рисковете, вече покрити изцяло поради факта, че долната граница на изчисленото капиталово изискване е станала задължителна за институцията.

За целите на настоящия член и на членове 131 и 133 от настоящата директива се смята, че долната граница на изчисленото капиталово изискване е задължителна за институцията, когато общата рискова експозиция на институцията, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, надвишава общата рискова експозиция без наложена долна граница, изчислена в съответствие с член 92, параграф 4 от същия регламент.

7. За целите на параграф 2, докато за дадена институция е задължителна долната граница на изчисленото капиталово изискване, компетентният орган на институцията не налага допълнително капиталово изискване, което би довело до двойно отчитане на рисковете, които вече са покрити изцяло поради факта, че долната граница на изчисленото капиталово изискване е станала задължителна за институцията.“;

28) ч член 106 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки оправомощават компетентните органи да изискват от институциите:

а) да публикуват информацията по осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 повече от веднъж годишно и да определят срокове за предоставянето на ЕБО на изискуемите оповестявания от големите и другите институции, за публикуването ѝ на централизиран уебсайт на ЕБО;

б) да използват специални средства и места, различни от уебсайта на ЕБО, за централизирано публикуване на оповестяванията или на финансовите отчети на институциите.“;

29) член 121 се заменя със следното:

„Без да се засягат разпоредбите относно одобрените в съответствие с член 21а, параграф 1 финансови холдинги или смесени финансови холдинги, държавите членки изискват членовете на ръководния орган на финансов холдинг или на смесен финансов холдинг да бъдат с достатъчно добра репутация и да имат достатъчно знания, умения и опит, съгласно посоченото в член 91, параграф 1, за да изпълняват тези задължения, като се отчита специфичната роля на финансовия холдинг или на смесения финансов холдинг.“

30) в дял VII, глава 3 се вмъква следният раздел 0:

„**РАЗДЕЛ 0**

ПРИЛАГАНЕ НА НАСТОЯЩАТА ГЛАВА ЗА ГРУПИ ИНВЕСТИЦИОННИ ПОСРЕДНИЦИ

Член 110а

Обхват на прилагане за групи инвестиционни посредници

Настоящата глава се прилага за групи инвестиционни посредници, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 25 от Регламент (ЕС) 2019/2033, когато най-малко един инвестиционен посредник в тази група попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 по силата на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/2033[*14].

Настоящата глава не се прилага за групи инвестиционни посредници, когато нито един инвестиционен посредник в тази група не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 по силата на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/2033.“;

_____

[*14] Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ L 314, 5.12.2019 г., стр. 1).“;

31) член 131 се изменя, както следва:

а) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„Когато за Д-СЗИ стане задължителна долната граница на изчисленото капиталово изискване, нейният компетентен или определен орган, според случая, преразглежда изискването за буфер за Д-СЗИ, за да се увери, че калибрирането му продължава да е подходящо.“;

б) в параграф 5а втората алинея се заменя със следното:

„В рамките на шест седмици от получаването на уведомлението по параграф 7 от настоящия член ЕССР представя на Комисията становище за целесъобразността на буфера за Д-СЗИ. ЕБО може също да предостави на Комисията становището си за буфера в съответствие с член 16а, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

в) в параграф 15 втора алинея се заменя със следното:

„Когато сборът на буфера за системен риск, изчислен за целите на член 133, параграфи 10, 11 или 12, и буфера за Д-СЗИ или буфера за Г-СЗИ, приложим за същата институция, е по-висок от 5 %, се прилага процедурата по параграф 5а от настоящия член. За целите на настоящия параграф, когато решението за определяне на буфер за системен риск, буфер за Д-СЗИ или буфер за Г-СЗИ води до намаляване в сравнение с някое от определените на по-ранен етап нива или не води до промяна в тях, процедурата по параграф 5а от настоящия член не се прилага.“;

32) член 133 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка държава членка предвижда възможност за въвеждане на буфер за системен риск, съставен от базов собствен капитал от първи ред, за финансовия сектор или за един или повече негови подсектори, който да обхваща всички или група експозиции, както е посочено в параграф 5 от настоящия член, с цел предотвратяване и намаляване на макропруденциалните или системните рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на членове 130 и 131 от настоящата директива и се изразяват в риск от шокове за финансовата система, които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за нея и за реалната икономика в дадена държава членка.“;

б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Когато за дадена институция е задължителна долната граница на изчисленото капиталово изискване, се прилагат следните две изисквания:

а) максималният размер на базовия собствен капитал от първи ред, който институцията е длъжна да притежава по силата на първа алинея, е равен на следното:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

където:

E_T = общата рискова експозиция на институцията без наложена долна граница, изчислена в съответствие с член 92, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

E_i = рисковата експозиция на институцията без наложена долна граница за подгрупата експозиции i, изчислена в съответствие с член 92, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

r_T, $r_i = r_T$ и r_i, както са определени в първата алинея.

б) компетентният или определеният орган, според случая, преразглежда без ненужно забавяне калибрирането на буфера за системен риск, според случая, така че той да продължава да е подходящи и в да не отчита двойно рисковете, които вече са покрити поради факта, че долната граница на изчисленото капиталово изискване е задължителна за институцията.

Изчислението по буква а) се прилага, докато определеният орган приключи преразглеждането по буква б) и публикува ново решение за калибрирането на буфера за системен риск по процедурата по настоящия член. Смятано от този момент, максималният размер по буква а) вече не се прилага.“;

в) в параграф 8 буква в) се заменя със следното:

„в) буферът за системен риск не се използва за следните:

i) рисковете, които попадат в обхвата на членове 130 и 131;

ii) рисковете, които са покрити изцяло от изчислението по член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

г) в параграф 9 се добавя следната буква ж):

„ж) начина, по който изчислението по член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 влияе върху калибрирането на буфера за системен риск, който компетентният орган или определеният орган, според случая, възнамерява да наложи.“;

д) параграфи 11 и 12 се заменят със следното:

„11. Когато първоначалното или последващото определяне на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, изброени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, води до общ буфер за системен риск между 3 % и 5 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган на държавата членка, който определя този буфер, иска становищата на Комисията и на ЕССР в уведомлението, предоставено по силата на параграф 9.

В рамките на един месец след получаване на уведомлението, посочено в параграф 9, ЕССР представя на Комисията становище за целесъобразността на дадените равнища на буфера за системен риск. В рамките на два месеца след получаване на уведомлението, като взима предвид оценката на ЕССР, Комисията предоставя своето становище за това дали равнищата на буфера за системен риск не водят до прекомерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като възпрепятстват гладкото функциониране на вътрешния пазар.

При отрицателно становище на Комисията компетентният орган или определеният орган на държавата членка, според случая, който определя буфера за системен риск, се съобразява със становището или излага мотивите за несъобразяване с него.

Когато една или повече институции, за които се прилагат едно или няколко равнища на буфер за системен риск, е дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, ЕССР и Комисията също така посочват в становищата си дали равнищата на буфера за системен риск за тези институции е подходящо.

При разногласие между органите на дъщерното дружество и на дружеството майка относно равнищата на буфера за системен риск, приложими за тази институция, и ако и Комисията, и ЕССР дадат отрицателни становища, компетентният орган или определеният орган, според случая, може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Решението за определяне на равнищата на буфера за системен риск за тези експозиции се спира, докато ЕБО вземе решение.

За целите на настоящия параграф признаването на равнище на буфера за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134, не се включва в прага, посочен в първа алинея на настоящия параграф.

12. Когато първоначалното или последващото определяне на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, изброени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен

риск, води до общ буфер за системен риск над 5 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган, според случая, иска разрешение от Комисията, преди да приложи буфера за системен риск.

В рамките на шест седмици след получаване на уведомлението, посочено в параграф 9 от настоящия член, ЕССР представя на Комисията становище за целесъобразността на буфера за системен риск. ЕБО може също да предостави на Комисията становище за този буфер за системен риск в съответствие с член 16а, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в рамките на шест седмици след получаване на уведомлението.

В рамките на три месеца след получаване на уведомлението, посочено в параграф 9, Комисията, като взима предвид оценката на ЕССР и на ЕБО, ако има такава, и ако прецени, че такъв буфер за системен риск не води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, създавайки пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, приема акт, с който разрешава на компетентния или на определения орган, според случая, да приеме предложената мярка.

За целите на настоящия параграф признаването на равнище на буфера за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134, не се включва в прага, посочен в първа алинея на настоящия параграф.“;

33) член 142 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) план и срок за увеличаване на собствените средства с цел да се изпълни изцяло комбинираното изискване за буфер или, когато е приложимо, изискването за буфер на отношението на ливъридж;“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентният орган оценява плана за запазване на капитала и го одобрява само ако прецени, че ако планът бъде изпълнен, би имало основания да се очаква, че ще бъде запазен или набран достатъчен капитал, който да позволи на институцията да изпълни комбинираното изискване за буфер или, когато е приложимо, изискването за буфер на отношението на ливъридж, в рамките на срок, който компетентният орган смята за подходящ.“;

в) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) упражнява правомощията си по член 102 и налага по-строги ограничения за разпределенията от ограниченията по членове 141 и 141б, според случая.“;

34) в член 161 параграф 3 се заличава.

Член 2

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС[*15] се изменя, както следва:

1) в член 27 се добавят следните параграфи 6, 7 и 8:

„6. Когато се назначават нови членове на управителния орган или на висшето ръководство съгласно настоящия член и член 28 от настоящата директива, държавите членки предвиждат компетентните органи да извършват оценката на членовете на ръководния орган, която се изисква по силата на член 91б, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, и оценката на лицата на възлови постове, която се изисква по силата на член 91г, параграф 1 от същата директива, едва след като тези членове и лица встъпят в длъжност.

Член 91а, параграф 2 и член 91в, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС не се прилагат за назначаването на нови членове на ръководния орган или на висшето ръководство, посочени в първа алинея.

7. Компетентните органи извършват оценките, посочени в параграф 6, без ненужно забавяне. Те приключват оценките най-късно 20 работни дни след датата на получаване на уведомлението за назначаване.

8. Компетентните органи уведомяват без ненужно забавяне органа за преструктуриране за резултатите от оценките, посочени в параграф 6.“;

2) в член 34 се добавят следните параграфи 7, 8 и 9:

„7. Когато се назначават нови членове на управителния орган или на висшето ръководство съгласно настоящия член и член 63 от настоящата директива, държавите членки предвиждат компетентните органи да извършват оценката на членовете на ръководния орган, която се изисква по силата на член 91б, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, и оценката на лицата на възлови постове, която се изисква по силата на член 91г, параграф 1 от същата директива, едва след като тези членове и лица встъпят в длъжност.

Член 91а, параграф 2 и член 91в, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС не се прилагат за назначаването на нови членове на ръководния орган или на висшето ръководство, посочени в първа алинея.

Първа и втора алинея се прилагат също и за оценката на членовете на ръководния орган на мостовата институция, назначени съгласно член 41, веднага след предприемане на действието по преструктуриране.

8. Компетентните органи извършват оценките, посочени в параграф 7, без ненужно забавяне. Те приключват оценките най-късно 20 работни дни след датата на получаване на уведомлението за назначаване.

9. Компетентните органи уведомяват без ненужно забавяне органа за преструктуриране за резултатите от оценките, посочени в параграф 7.“.

_____

*15 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

Член 3

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до [СП: моля, въведете дата 18 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

   Те прилагат тези разпоредби от [СП: моля, въведете дата 1 ден след датата на транспониране на настоящата директива за изменение].

   Разпоредбите, необходими за съобразяване с измененията във връзка с пруденциалния надзор на клонове от трета държава, посочени в член 1, точка 8, се прилагат от [СП: моля, въведете дата 12 месеца след датата на прилагане на настоящата директива за изменение].

   Чрез дерогация от предходната алинея държавите членки прилагат разпоредбите на дял VI, глава 1, раздел II, подраздел 4 от Директива 2013/36/ЕС относно предоставянето на информация от клонове от трета държава, въведени с настоящата директива, от датата на прилагане, посочена във втора алинея от настоящия член.

   Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*